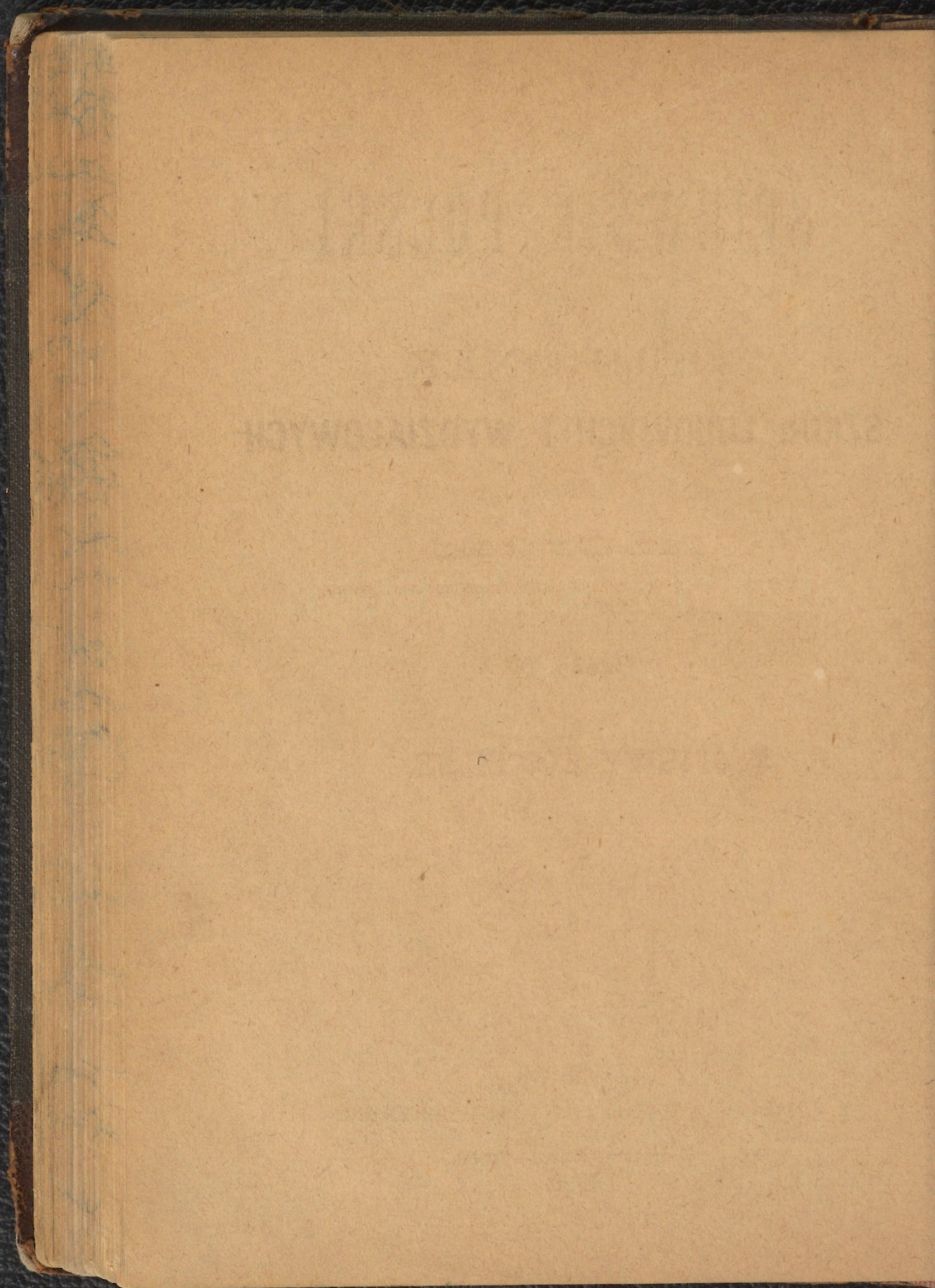

ŚPIEWY KOŚCIELNE.

ŚPIEWNIK POLSKI

DLA

OCHRONEK

SZKÓŁ LUDOWYCH I WYDZIAŁOWYCH

UŁOŻYŁ

Jan Czubski

nauczyciel c. k. seminaryum naucz. męskiego we Lwowie.

Część IV.

ŚPIEWY KOŚCIELNE.

WE LWOWIE

NAKŁADEM TOWARZYSTWA PEDAGOGICZNEGO.

Z drukarni Pillera i Spółki.

1886.

Mus. I. 4077/4

1971 K 161 / 16

Przedmowa.

Wydając „Śpiewy kościelne“ jako czwarty i ostatni tomik Śpiewnika polskiego, spodziewam się, iż Szanowni Koledzy pracę tę równie przychylnie przyjmą, jak tomiki poprzednie. Niestosowném byłoby wykazywać, jak ważną rolę w religijno-moralnem wykształceniu młodzieży odgrywa śpiew kościelny; starałem się przeto przez ułożenie odpowiedniego śpiewnika ułatwić nauczycielom pracę w tym kierunku, a chcąc jak najlepiej wywiązać się z tego trudnego zadania, zasiągałem rady kolegów, mających dłuższą w tym przedmiocie praktykę, za co szczególnie p. Bąkowski, pp. Szatkowskiemu i Urbankowi, szczerze składam podziękowanie.

Możemy się poszczycić wielkiem bogactwem pięknych śpiewów kościelnych, to też układając niniejszy śpiewnik starałem się umieścić jak najwięcej pieśni, które lud śpiewa. Jakie miałem trudności w układaniu tych pieśni pod względem taktu i wprowadzenia drugiego głosu, ażeby był łatwym do śpiewania, potrafią koledzy sami ocenić. Jeżelim się nie całkiem wywiązałem z tego zadania, upraszam o pobłażanie. Ułożyłem pieśni na cały rok w następującym porządku:

Pieśni przygodne — Pieśni adwentowe — Kolendy —
Pieśni postne — Pieśni wielkanocne — Pieśni na Zielone
Święta i Boże Ciało — Pieśni do Matki Boskiej.

Umieściłem również mszę Haydena i mszę Kurpiń-
skiego i wiele innych pieśni.

W końcu miło mi jest złożyć serdeczne podziękowanie
Wielce Szanownemu Towarzystwu pedagogicznemu, które
mi umożliwiło wydanie niniejszej pracy.

We Lwowie 16. kwietnia 1886.

Jan Czubski

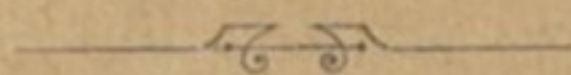
naucz. śpiewu i muzyki w sem. naucz. męskim.

SPIS PIEŚNI

W ZESZYCIE IV. ZAWARTYCH.

	Str.
Przedmowa	5
1. Modlitwa Pańska	9
2. Kto się w opiekę	10
3. Wszechmocny Panie	12
4. Królu na ziemi	14
5. Niechaj chwała będzie	15
6. Modlitwa	16
7. Modlitwa dzieci	17
8. Serdeczna Matko	18
9. Witaj Święta	20
10. Nie opuszczaj nas	21
11. Modlitwa żeglarzy	23
12. Pieśń do Matki Boskiej	24
13. Matko niebieskiego Pana	26
14. Bądź pozdrowiona	27
15. Gwiazdo morza	28
16. Spuście na ziemskie niwy	30
17. Anioł pasterzom mówił	32
18. Pójdźmy wszyscy	34
19. Bóg się rodzi	35
20. Jakaż to gwiazda	37
21. Mędrcy świata	39
22. W żłobie leży	41
23. Pan z nieba i z łona	42
24. Tryumfy króla niebieskiego	44
25. Północ już była	45
26. W dzień Bożego narodzenia	48
27. Lulajże Jezuniu	49

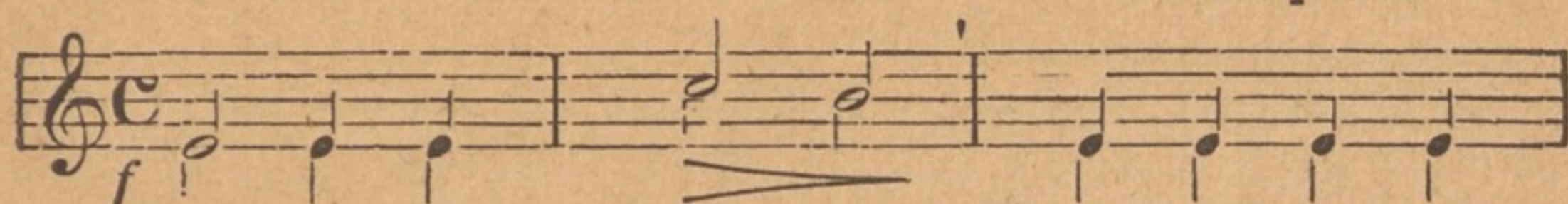
28. Gdy się Chrystus rodzi	51
29. Stabat mater	53
30. Ach mój Jezu	55
31. Pozwól mi Twe męki śpiewać	56
32. Wesóły nam dzień dziś nastał	58
33. Zesłanie Ducha św.	59
34. Twoja cześć chwała	61
35. Straszliwego Majestatu Panie	62
36. Do Ciebie Panie	64
37. Święty! Święty!	65
38. Nie opuszczaj nas Panie	65
39. Przed oczy Twoje Panie	66
40. Święty Boże	68
41. Pobłogosław lud Twój Panie	69
42. Msza Haydena	69
43. Msza Kurpińskiego	71
44. Gloria	74
45. Graduale	75
46. Credo	77
47. Offertorium	78
48. Sanctus	79
49. Agnus	81
50. Na Benedykcyą	82
51. Nad mogiłą kolegi	83
52. Hymn narodowy	84

1. Modlitwa Pańska.*)

Pomału.

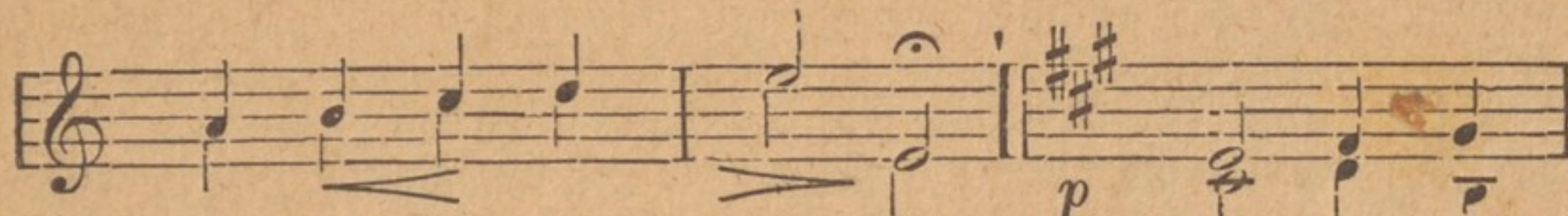
Kurpiński.

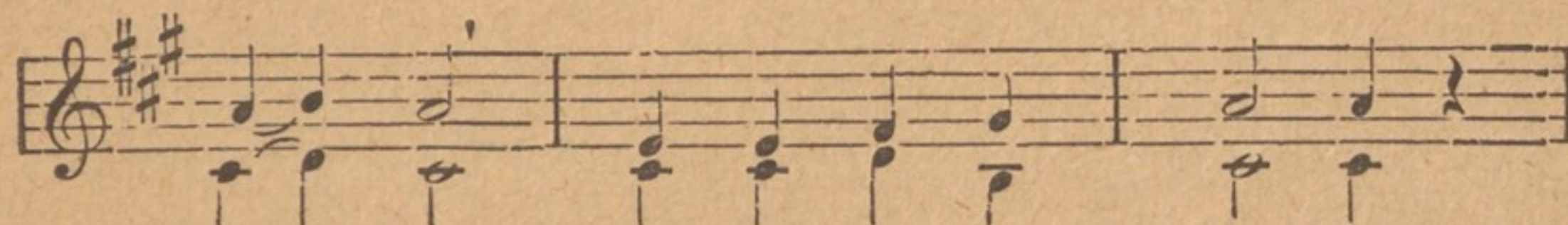
1. Ty! któ - ryś sło - wem z no - cy świa - tło
2. Czo - łem u - derz - cie stwo - rzo - ne na -

1. stwo - rzył, Coś ży - cie w zie - mię
2. tu - ry! Nie - bo i zie - mio

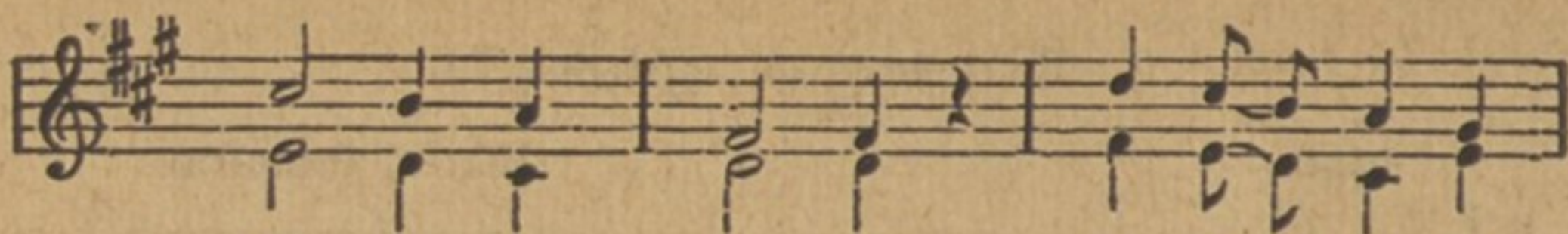

1. w mo - rza, w nie - bo wło - żył, O - to Two
2. łącz - cie wa - sze chó - ry, Niech a - nioł,

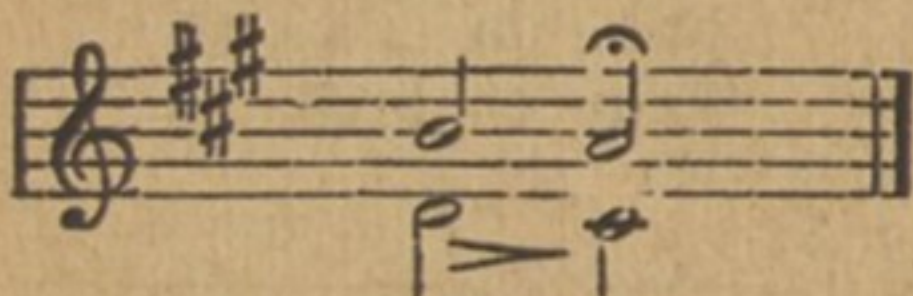

1. dzie - ci mo - dłą się do Cie - bie:
2. czło - wiek, ro - bak, gwia - zdy, zdro - je,

*) **Uwaga.** Przy takim znaku (') mają uczniowie odetchnąć.

1. Oj - cie nasz wie - czny! któ - ry je - steś
2. Ra - zem śpie - wa - ją: święć się i - mię

1. w nie - bie,
2. Two - je!
3. Owe królestwo prawdy. światła, cnoty,
Gdzie pekna wiezy błędu i ciemnoty,
W ogniu miłości, spłona niepokoje.
O to prosimy! przyjdź królestwo Twoje.
4. Kiedy nas ludzi zmysłów obłąkanie,
Ty kieruj sercem. rządź rozumem Panie.
Jeżeli Ciebie mamy być godnymi,
Bądź wola Twoja w niebie i na ziemi!
5. Wszystko, co żyje, Twoje żywią dłonie.
Skała świat karmi, pszczołki kwiatów wonie,
I nam opatrzny dajesz co potrzeba,
Daj nam i dzisiaj powszedniego chleba.
6. Jeśli namiętność ślepa porwie wodze,
Jeśli na ostrej człowiek padnie drodze;
Sądź nas jak ojciec sądzi swoje syny:
Odpuść, jak bliźnim odpuszczamy winy!
7. Słabe jest ciało, a sił cnocie trzeba.
Już i Aniołów wyrzucały nieba!
I człek usterknie ułomne stworzenie,
Więc: odwiedź od nas złego pokuszenie!
8. Twojém niech prawem niebo, ziemia stoja!
Światłość Twą szata, prawda drogą Twoją,
Tyś Bóg jedyny! więc najwyższy Panie!
Zbaw nas od złego i tak niech się stanie.

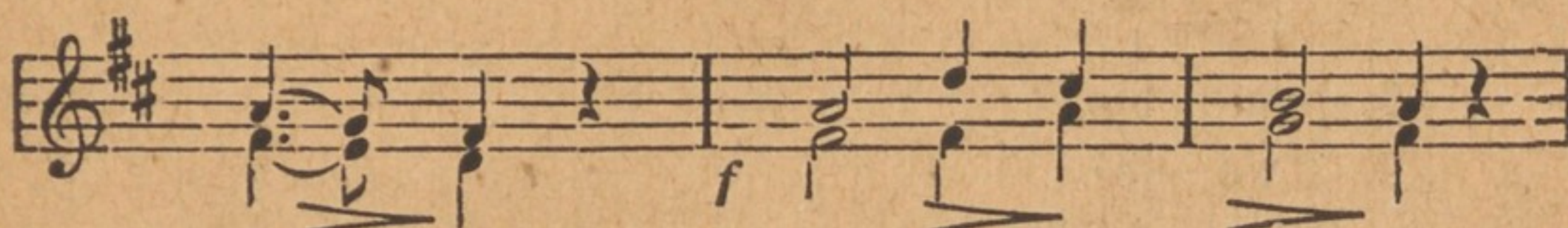
2. Kto się w opiekę.*)

Pomału.

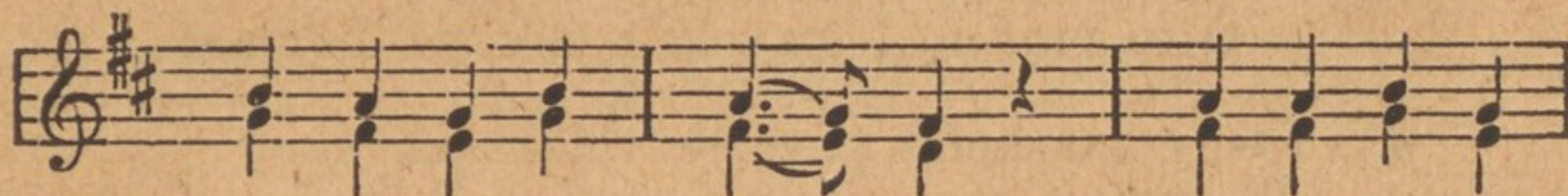
Mikołaj Gomułka.

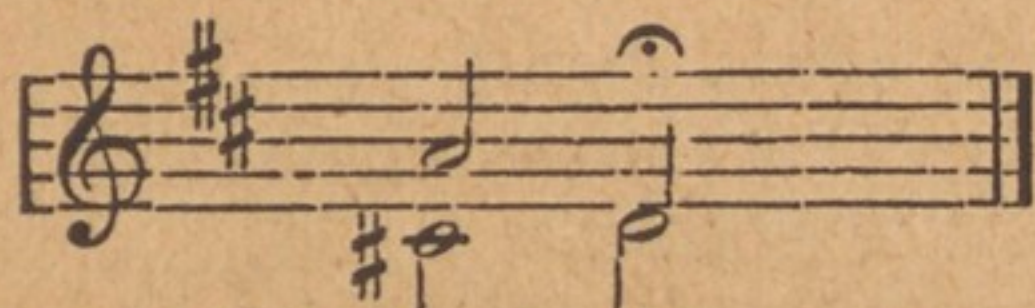
1. Kto się wo - pie kę pod - da Pa - nu
Śmie-le rzec mo - że: Mam o - broń - cę

1. swe - mu, I ca - łem ser - cem
Bo - ga, Nie przyjdzie na mnie

1. szczerze u - fa Je - mu, szczerze u - fa
ża - dna straszna trwo - ga. ża - dna straszna

1. je - mu.
trwo - ga.

2. Ciebie on z łowczych odzieży wyzuje
I w zaraźliwym powietrzu ratuje;
W cieniu swych skrzydeł zachowa cię wiecznie,
Pod Jego pióry ułęczesz bezpiecznie.

3. Stateczność Jego tarcz i puklerz mocny,
Za którym stojąc, na żaden strach nocny,
Na żadną trwożę, ani dbaj na strzały,
Któremi sieje przygoda w dzień biały.

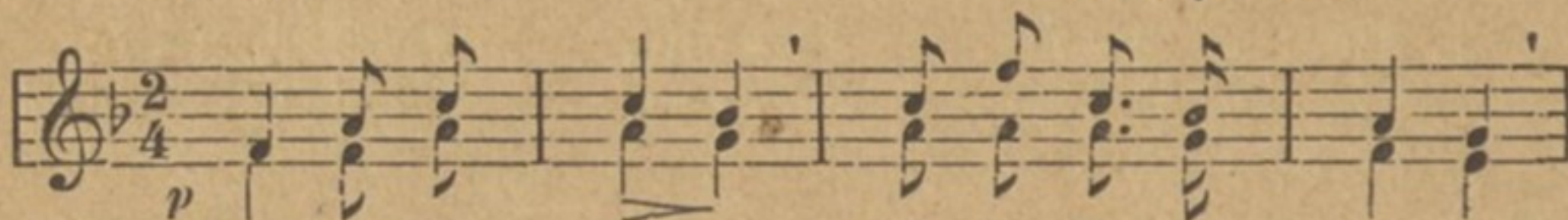
*) Pierwszy raz odśpiewana na zamku krakowskim przed królem Stefanem Batorym r. 1580.

4. Stąd wedle ciebie tysiąc głów poleże,
Stąd drugi tysiąc, cietnie nie dosięże
Miecz nieuchronny, a ty przecie swymi
Oczyrna ujrzysz pomstę nad grzesznymi.
5. Iżeś rzekł Panu: „Tyś nadzieja moja“,
Iż Bóg najwyższy jest ucieczka twoja,
Nie dostąpi cie żadna zła przygoda,
Ani się znajdzie w domu twoim szkoda.
6. Aniołom swoim każe cie pilnować
Gdziekolwiek stąpisz, którzy cię piastować
Na reku będą, abyś, idąc drogą,
Na ostry krzemień nie ugodził nogą.

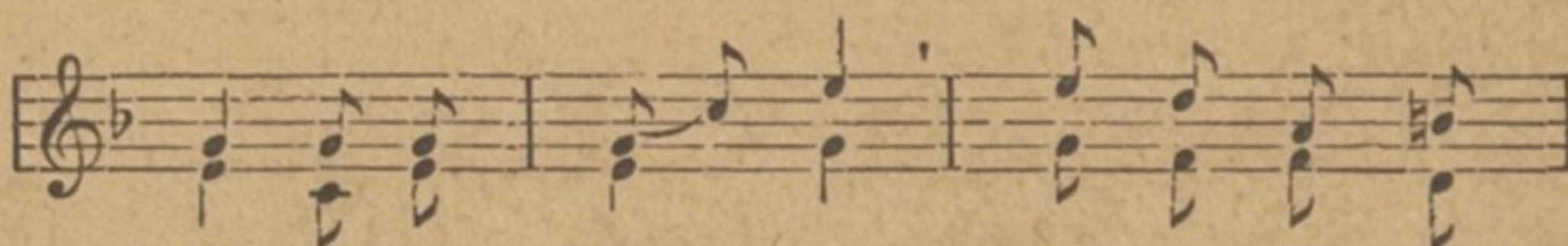
3. Psalm.

Pomału.

Melodya ludowa.

1. Wszechmocny Pa-nie, Wie-ku-i-sty Bo-że!
2. Gdziekolwiek słoń-ce rzuca światło swo-je,

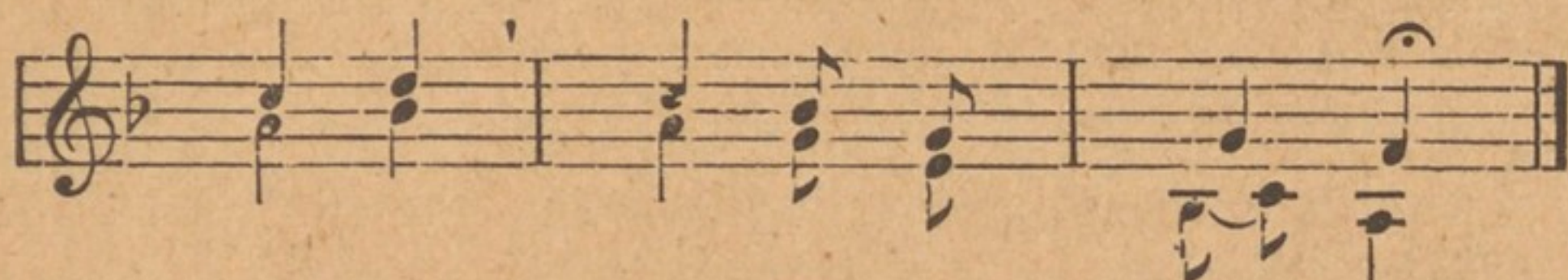
1. Któż się Twym spra - wom wy - dzi - wo - wać
2. Wsze-dy jest wiel - kie świę-te i - mię

1. mo - że? Kto ro - zu - mo - wi,
2. Two - je, A sła - wy nie - bo

1. Któ-rym niezmie - rzo - ny Ten świat stwo-
2. O - gar-nać nie - mo - że, Po - tę - żny

1. rzo - ny, Ten świat stwo - rzo - ny!
2. Bo - że! Po - tę - żny Bo - że!

3. Niech źli jako chcą Ciebie mierzą sobie —
Z ust niemowlątek rośnie chwała Tobie,
Ku większej hańbie i ku potępieniu
Złemu plemieniu.

4. Twój czyn jest niebo, Twoich rąk robotą
Gwiazdy, co w górze jaśnieją jak złoto;
Ty coraz nowszem światłem zdobisz wdzięczne
Koło miesięczne.

5. A człowiek cóż jest, że Ty niestworzony,
Wszystkiego twórca i pan niezmierzony,
Raczysz nań wspomnieć, skąd to syn człowieczy
Godzien Twojej pieczy?

6. Takeś go uczcił i w dary pomnożył,
Żeś go z anioły ledwie nie położył;
Postawiłeś go panem nad wszystkimi
Czyny swoimi.

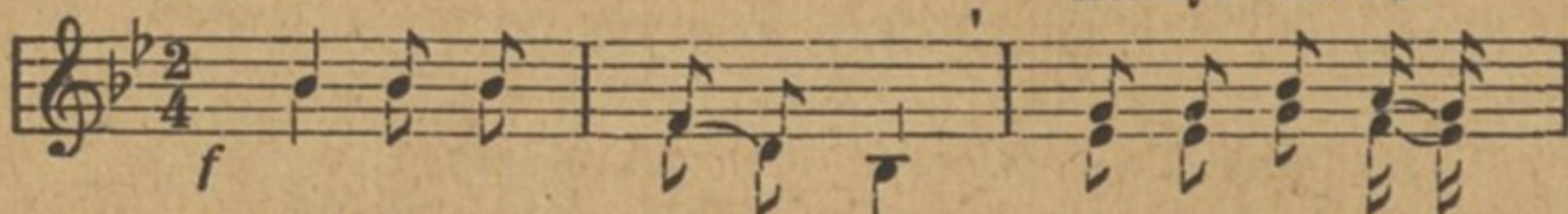
7. Dałeś w moc jego wszystkie bydła polne,
Dałeś i leśne zwierzęta swawolne,
On na powietrzu ptactwem, pod wodami,
Władnie rybami.

8. Wszemmocny panie, wiekuisty Boże!
 Któż się Twym sprawom wydziwować może,
 Kto rozumowi, którym niezmierzony
 Ten świat stworzony?

4. Królu na ziemi.

Miernie.

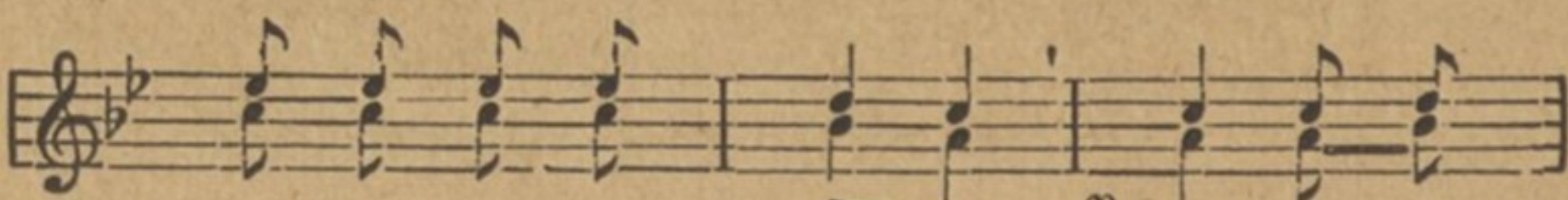
Melodya ludowa.

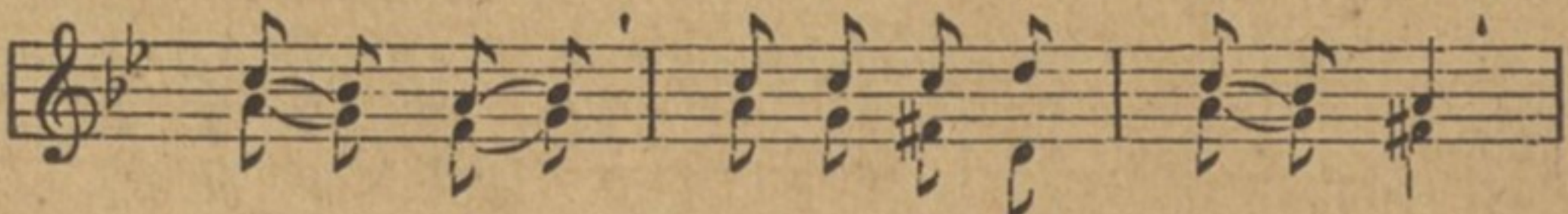
1. Kró-lu na zie - mi i na wielkiem
 2. Do Cie-bie, któ - ry proś-ba-mi ludz-

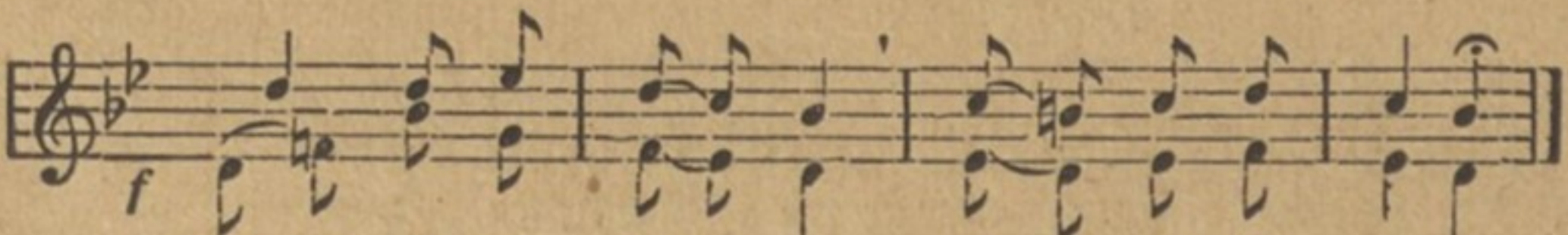
1. nie-bie! Chwa - ła w Sy - o - nie
 2. kié-mi Nie gar-dzisz, przyj - dą

1. wdzięczna cze-ka Cie - bie, Tam o - bie-
 2. wszys-cy, co po zie - mi O - krą-głej

1. tni - ce To-bie po-ślu - bio - ne
 2. cho - dzą, U-cze-stni-cy wie-cznych

1. bę - dą zi - szczo - ne, bę - dą zi - szczone.
 2. da - rów sło - ne-cznych, da - rów sło-necznych.

3. Teraz (niestetyż) dawne nasze złości
Nas dolegają; ale w Twojej litości
Nadzieję mamy, że nam, choć nieprawym,
Będziesz łaskawym.
4. Szczęśliwy, kto się upodobał Tobie
I kogoś obrał przyjacielem Sobie,
Aby przebywał w Twoim domu świętym
Człowiekiem wziętym.
5. I my Twój wiecznej dobroci ufamy,
Że w Twym kościele rychło stanąć mamy,
I używamy roskoszy pięknego
Pałacu Twego.
6. Okażesz łaskę i Swe zmiłowanie
Dziwne nad ludem Swoim, o ufanie
Wszech ziemskich granic i nieprzebytego
Brodu morskiego!
7. Ty wielowładny góry niezmierzone
W ich gruncie trzymasz, Ty morze szalone
I ludzkie burdy króciś, mieniając boje
W łube pokoje.

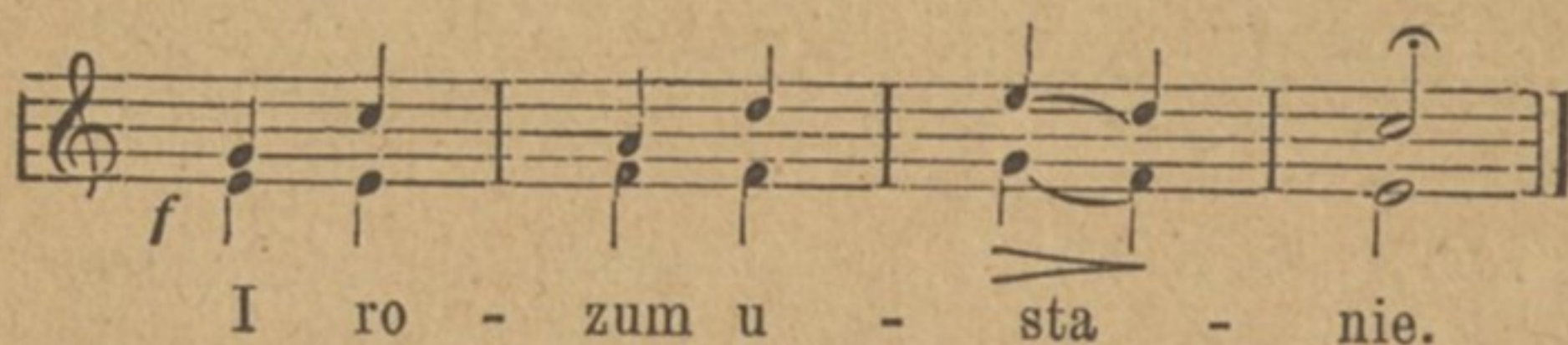
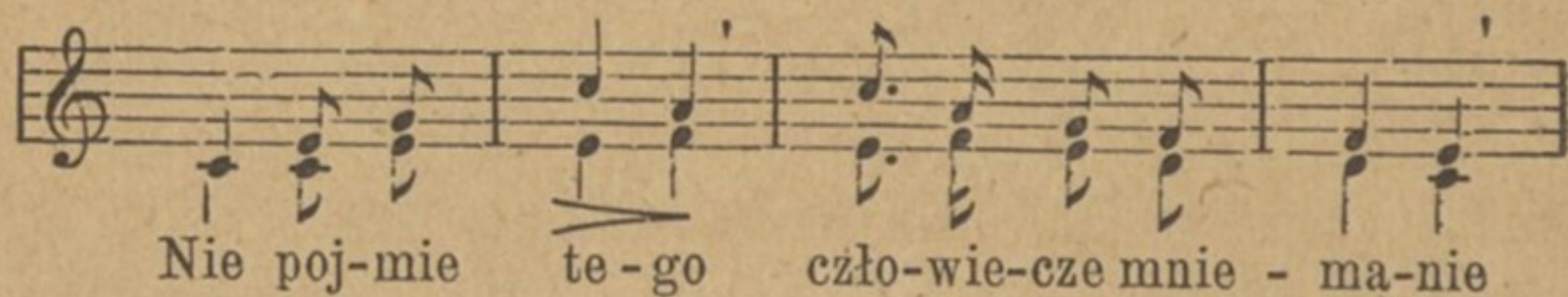
5. Niechaj chwała będzie.

Uroczyście.

Melodya ludowa.

Po ca-łym świe - cie nie-chaj chwała
Oj - cu, Sy - no - wi, Du-cho-wi świę-

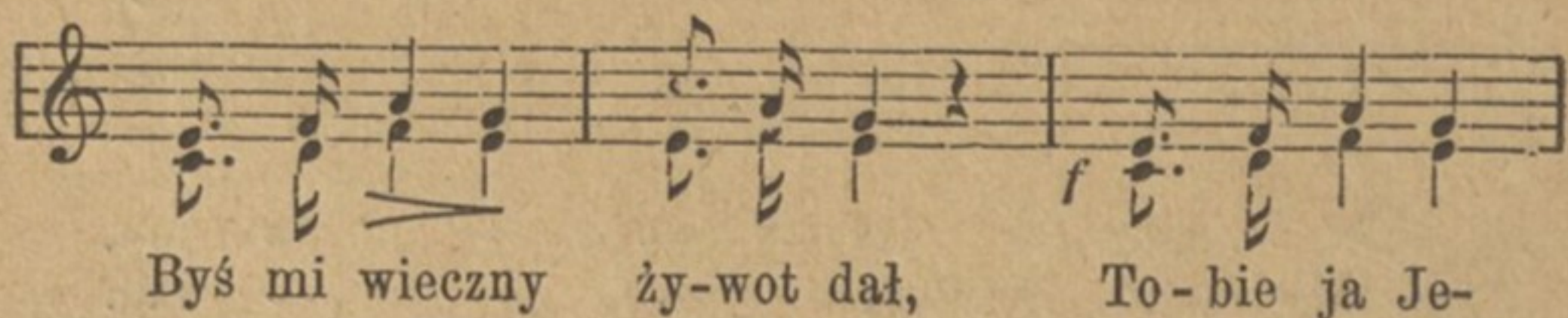
bę - dzie W trójcy je - dy - ne - mu.
te - mu, W trójcy je - dy - ne - mu.

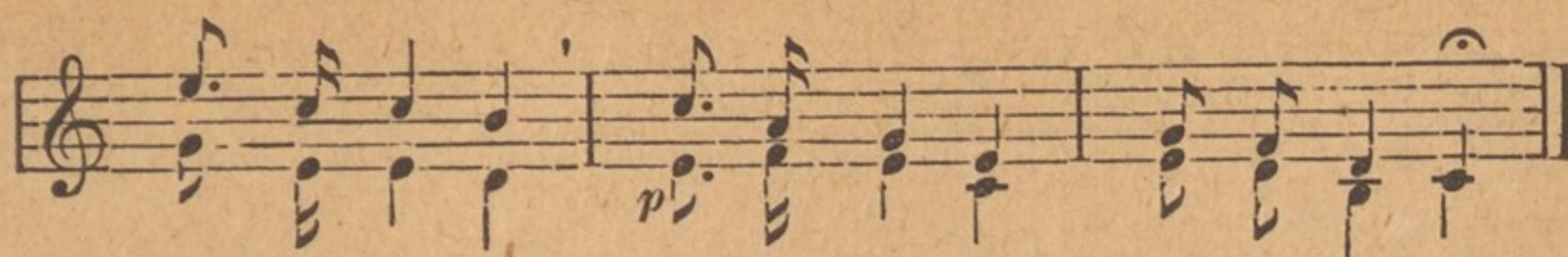

6. Modlitwa.

Pomału.

Melodya ludowa.

zu w po-dzie-ce Ży - cie me chę - tnie po-świę-cę.

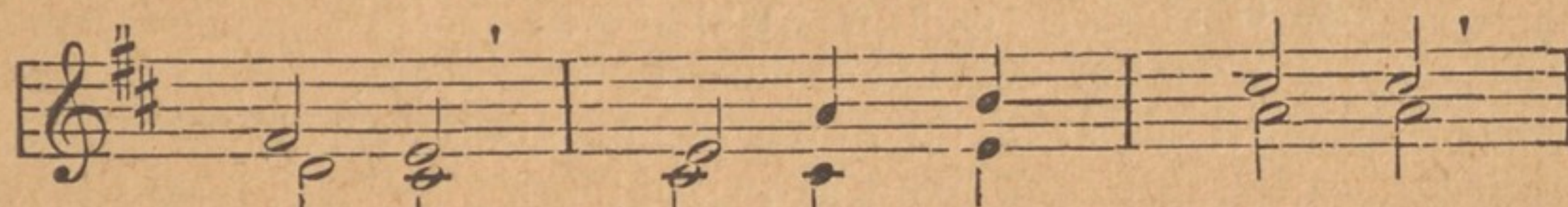
7. Modlitwa dzieci.

Pomału.

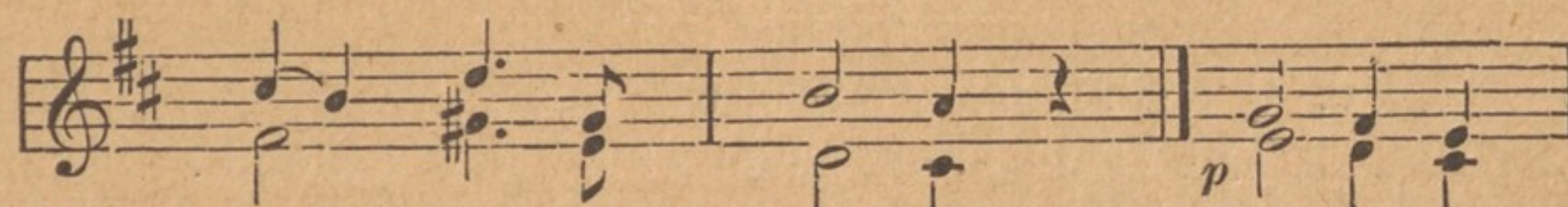
Edmund Urbanek.

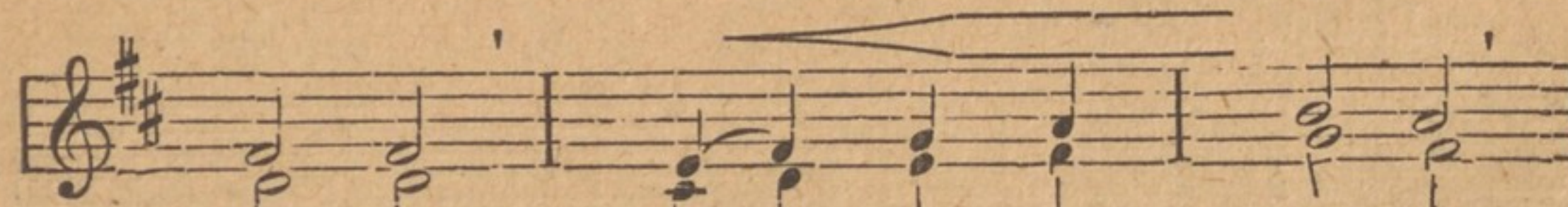
1. O słod - ki Je - zu! ma - ła dzie-
2. O słod - ki Je - zu! w u - bo-giej

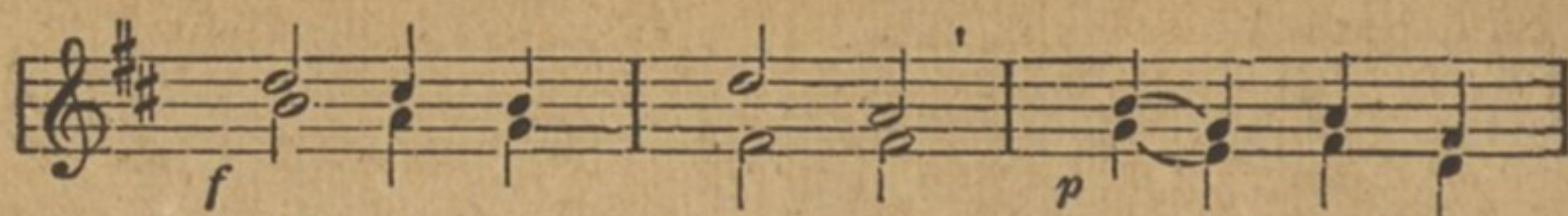
1. ci - no! Do Cie - bie na - sze
2. chat-ce, Tyś był po - słu - szny

1. mo - dli - twy pły - ną: Niechaj nam
2. Naj - święt-szej Mat - ce! Niech po-słu-

1. krzyż Twój dro - gę roz - świe - ci,
2. szeń-stwo wśród nas się kwie - ci,

1. Bła - ga - ją dzie - ci! Bła - ga - ją
2. Bła - ga - ją dzie - ci! Bła - ga - ją

1. dzie - ci!
2. dzie - ci!

3. O Jezu, w pracy gorliwy wielce,
Tyś dopomagał ojcu w ciesielce.
Niechaj Twój przykład w życiu nam świeci,
Błagają dzieci!
4. O słodki Jezu, w dwunastym lecie,
Tyś już uczonych dziwił po świecie.
Niech chęć do nauk w nas się roznieci,
Błagają dzieci!
5. O słodki Jezu, Tyś był tak cichy,
Tak skromny — jako lilji kielichy,
Niech słodycz Twoja i na nas zleci,
Błagają dzieci!
6. O słodki Jezu, cierpienia wzorze!
Tyś krzyż swój wielki dźwigał w pokorze!
Daj nam wytrwale stać wśród zamieci,
Błagają dzieci!

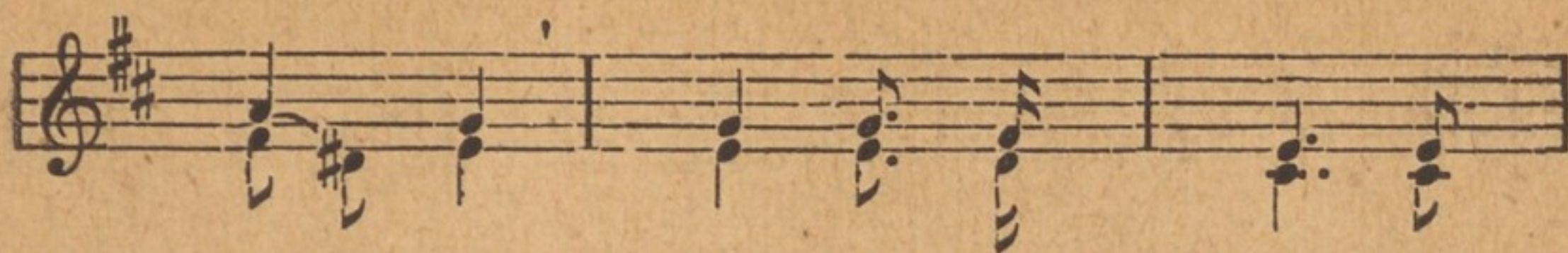
8. Serdeczna Matko.

Pomału.

Kurpiński.

1. Ser-de-czna Ma-tko, o - pie - kun - ko
2. Do ko - goż wzdychać ma - my nę-dzne

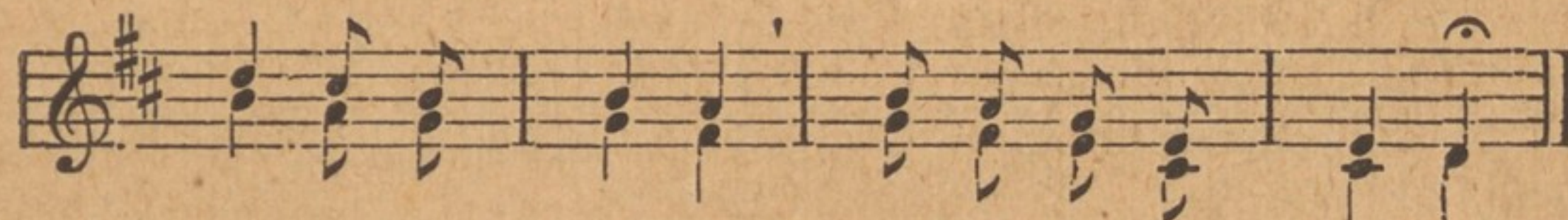
1. lu - dzi, Niech Cię płacz sie - rót
2. dzia - ki, Tyl - ko do Cie - bie

1. do li - to - ści wzbu - dzi, Do Cie - bie
2. u - ko - cha - nej Ma - tki, U któ - rej

1. dzie - ci Wy - gna - ne wo - ła - my,
2. ser - ce o - twar - te ka - że - mu,

1. Zli - tuj się zli - tuj, niech się nie tu - ła - my.
2. A o - so - bli - wie nę - dą strapio - ne - mu.

3. Zasłużyliśmy, to prawda, przez złości,
By nas Bóg karał plagą surowości;
Lecz kiedy ojciec rozgniewany siecze,
Szczęśliwy kto się do Matki uciecze.

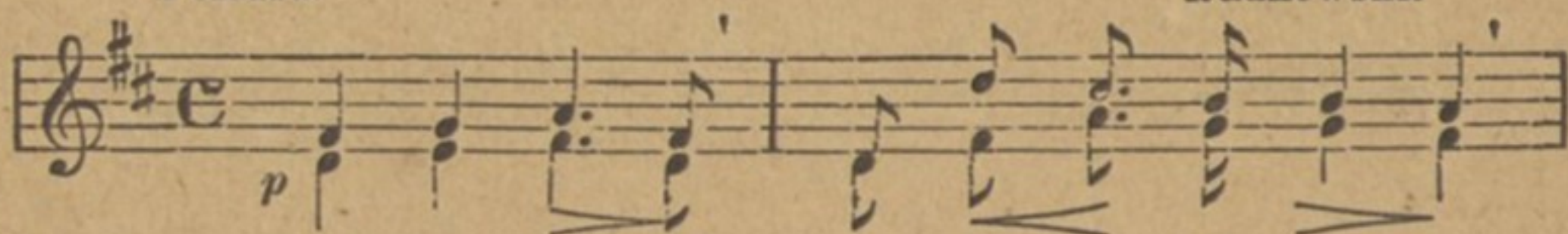
4. Dla Twego serca wszystko Bóg uczyni,
Daruje plagi, choć człowiek przewini.
Jak Cię cna Matko nie kochać serdecznie?
Gdy się skryć mogę pod Twój płaszcz bezpiecznie.

5. Ratujże Matko nasza ukochana,
Zagniewanego gdy obaczysz Pana,
Mieczem przebite pokazuj Mu serce,
Gdy Syna na krzyż wbijali morderce.
6. Dla tych boleści, któreś wycierpiała,
Kiedyś pod krzyżem Syna Twego stała,
Bóg nam daruje, byśmy nie cierpieli,
Cośmy wytrzymać za złość naszą mieli.
7. A gdy ujdziemy tak gniewu jak chłosty,
Pokaż nam Matko tor do nieba prosty,
Niechaj to serce, z którego opieki
Dotąd żyjemy, kochamy na wieki.

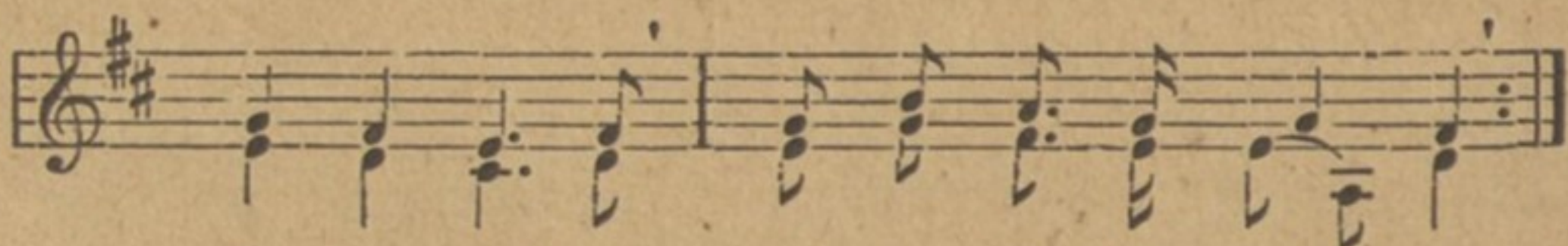
9. Witaj Święta.

Pomału.

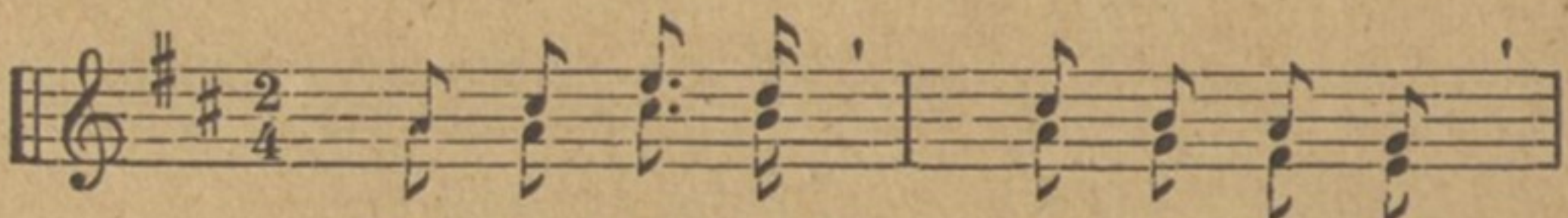
Rudkowski.

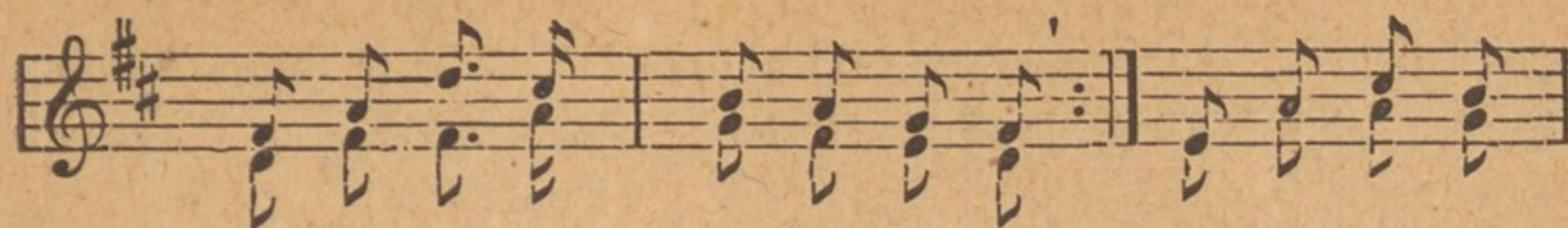
Wi - taj Świę - ta i Nie - po - ka - la - na,
Z nie-wiast Bo - ga ro - dzi - co wy - bra - na,

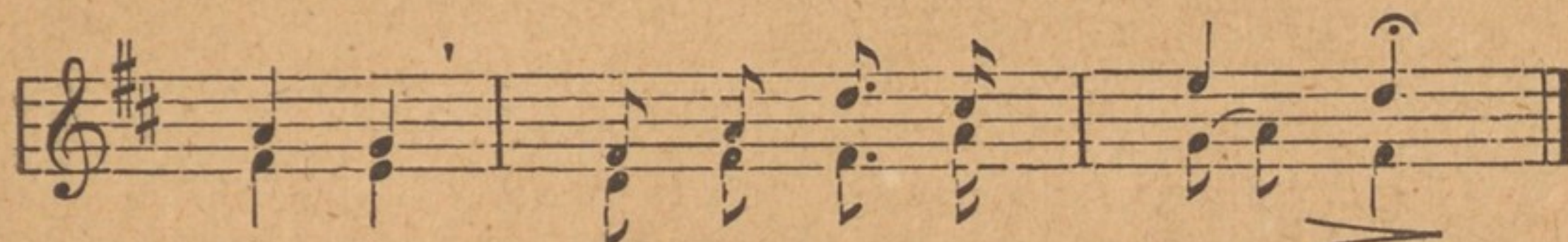
A - niel - ski - mi po - zdro-wio - na gło - sy!
O - zdo-bniej-sza nad sa - me nie - bio - sy!

Tyś ja - śniej-sza ła - ską Bo - żą,
Na za - ra - niu za - ja - śnie - je,

niż jutrzienka, gdy przed zorzą, Bo Twą sza-tą
promieniami na świat sieje,

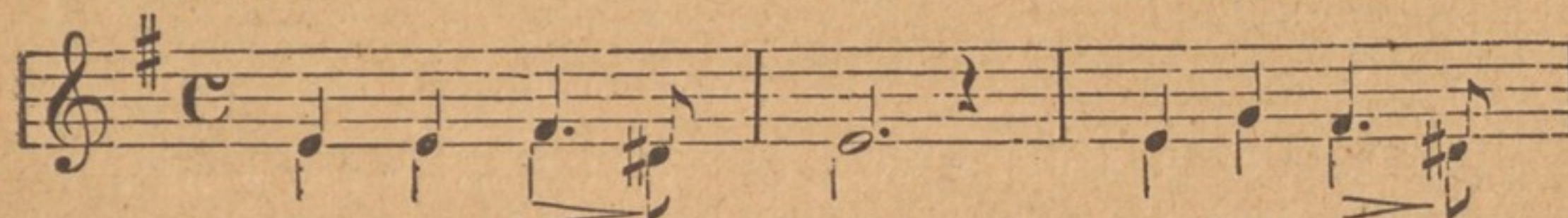

słoń-ce jest nie za-cho - dzą-ce.

10. Nie opuszczaj nas.

Pomału.

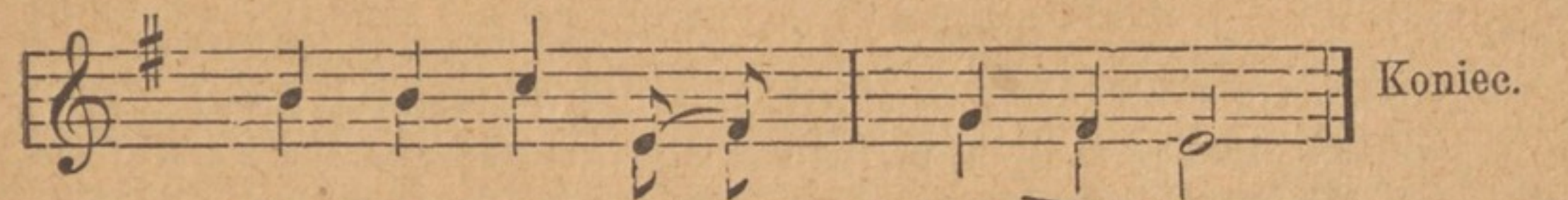
Brzezińska.

1. Nie o - pu-szczaj nas! nie o - pu-szczaj

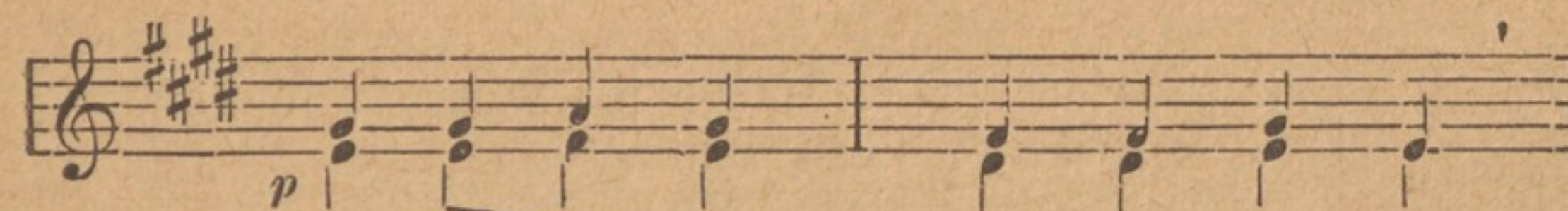

1. nas! Ma - tko nie o - pu-szczaj nas.

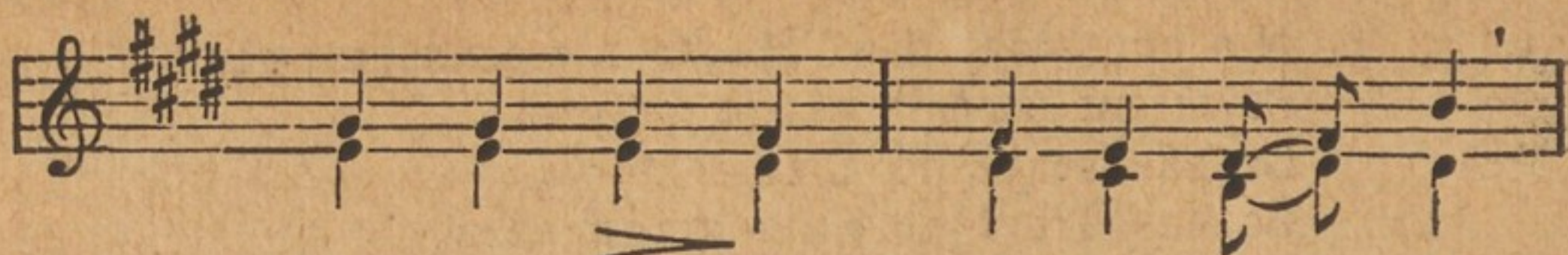

Koniec.

Ma - tko nie - o - pu-szczaj nas!

1. Ma - tko po - ciesz, bo pła - cze - my,
2. Cóż dzi-wne - go, że łzy pły - na,

1. Ma - tko pro - wadź, bo zgi - nie - my,
2. Wszak to ży - cie łez do - li - ną.

1. Ucz nas ko - chać, choć w cier - pie - niu,
2. Du - sza smu - tkiem za - mro - czo - na

1. Ucz nas cier - pieć, lecz w mil - cze - niu.
2. Pod cię - ża - rem krzy - ża ko - na.

Powtórzyć z początku do końca.

3. Nie opuszczaj nas! Matko nie opuszczaj nas!
Wyjednalo Twoe wstawienie
Nie jednemu już zbawienie;
Kto swą ufność w Tobie złożył,
Nowem łaski życiem ożył.

4. Nie opuszczaj nas! Matko nie opuszczaj nas!
I dlatego Twoje imię
W sercach naszych nie zadrzémie,
Będziem wołać, błagać, prosić,
Wszędzie zawsze cześć Twą głosić.

5. Nie opuszczaj nas! Matko nie opuszczaj nas!
I w sieroctwie, opuszczeniu,
I w tęsknocie i cierpieniu,
I w ubóstwie i chorobie,
Zawsze będziem ufać Tobie.

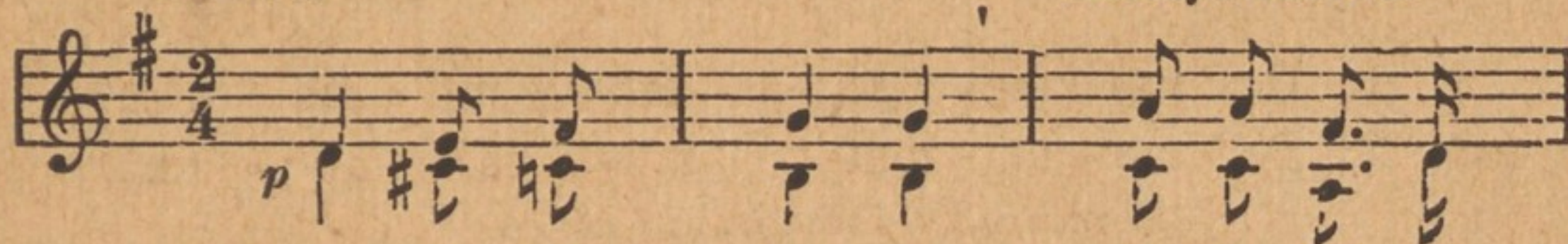
6. Nie opuszczaj nas! Matko nie opuszczaj nas!
 Pójdziem chętnie drogą krzyża,
 Bo nas krzyż do Ciebie zbliża,
 Bo nas krzyż dziś nie przestrasza,
 Bo nadzieja w krzyżu nasza.

7. Nie opuszczaj nas! Matko nie opuszczaj nas!
 Tak pod krzyżem będziemy stali,
 Z Tobą krwawą łzą płakali,
 Boś Ty Matką nam została,
 Gdyś pod krzyża drzewem stała.

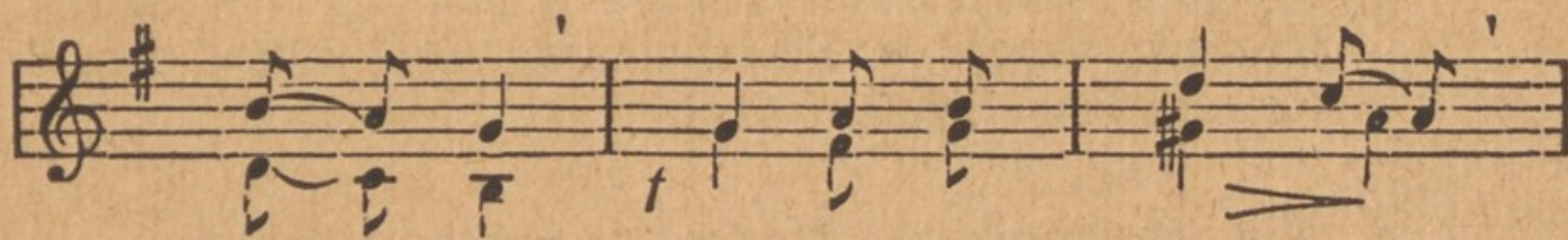
11. Modlitwa żeglarzy.

Pomału.

Melodya ludowa.

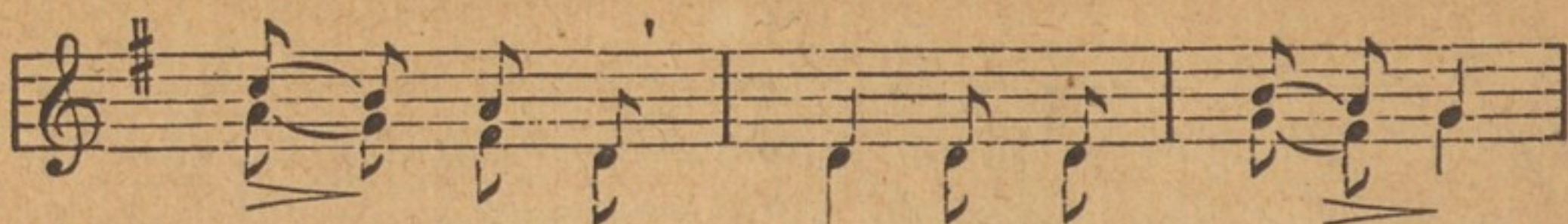
1. O! któ - réj ber - ła, ląd i mo-rze
 2. Cie - bie na po - moc błędny żeglarz

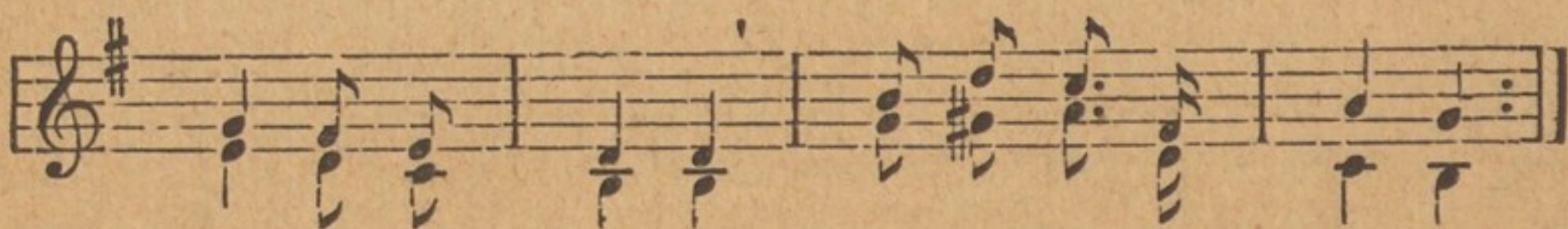
1. słu - cha, Je - dy - na mo - ja
 2. wzy - wa, Spoj-rzuj po ja - kiem

1. po Bo - gu o - tu - cha! O! gwia-zdo
 2. straszne mo-rzu pły - wa. Je - dni roz-

1. mor - ska! o świę - ta dzie - wi - co!
2. bi - ci już w niem na dnie gi - na,

1. Na-dzie-i mo-jój Nie-bie-ska ko - twi-co!
2. Drudzy do Cie-bie po ra - tu-nek pły-na.

3. Szczęśliwi, którzy ominęli skały,
A przepłynawszy pełne zdrady wały,
Na brzeg bezpiecznie życie swe wynoszą,
I padłszy na twarz pomoc Twoją głoszą.

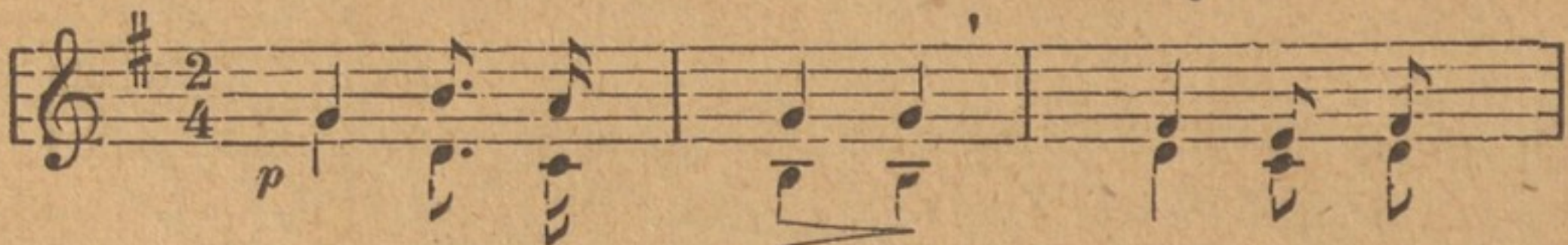
4. Noc mię obeszła, biją zewsząd trwogi,
Już nie wiem jakiej mam się trzymać drogi.
Lecz gdy Twe spuścisz na mą łódź promienie,
Świecić mi będą same nocne cienie.

5. O jaka ufność w mém się sercu rodzi,
Że Cię zwać Matką, zwać się synem godzi.
Po srogich gniewach fal morskich popłyne,
Pewien Twej łaski, wśród zguby nie zgine.

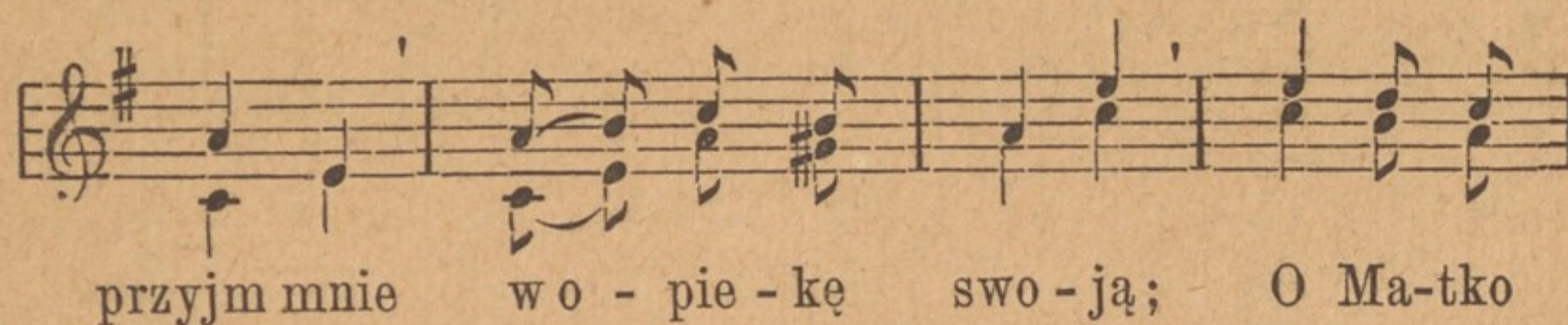
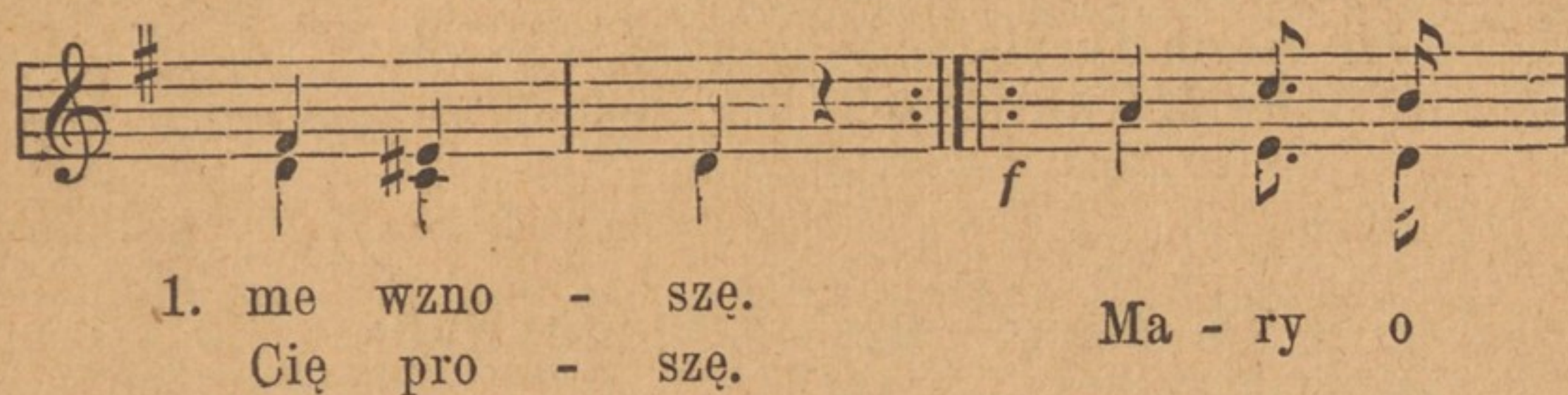
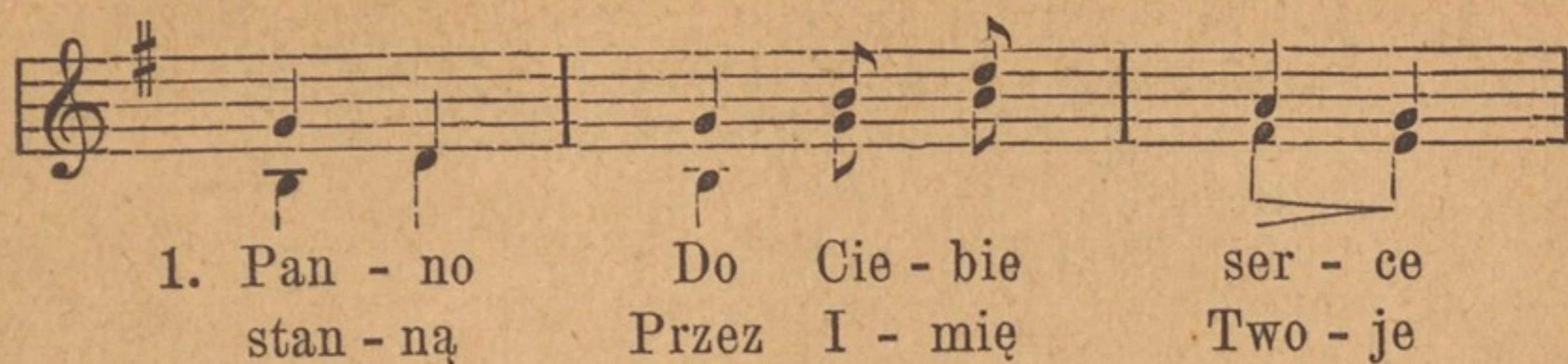
12. Pieśń do Matki Boskiej.

Miernie.

Melodya ludowa.

1. Bo - ga ro - dzi - co! prze - czy - sta
Bądź o - pie - kun - ką ma - nie - u -

2. Uciekamy się pod Twoją zasłonę,
O Matko wielkiej litości,
Szczęśliwy kto ma Twoją obronę,
Słodzisz mu wszelkie przykrości.
Maryo przyjm mnie etc.

3. Błogosław Panno pracy podjętej,
Błogosław chęci gorącej,
Zjednaj początek miłości świętej
I wzmacniaj me siły drżące.
Maryo przyjm mnie etc.

4. Królowo Pani Nieba i ziemi,
Zachowaj od złej przygody,
Nie chciejże wzgardzić prośby naszemi,
Broń nas od grzechu i szkody.
Maryo przyjm mnie etc.

5. A gdy śmiertelne zamknem powieki,
Weźmij nas Matko do siebie,
Niech Ci służymy na wieków wieki,
Bo żyć nie możemy bez Ciebie.
Maryo przyjm mnie etc.

13. Matko niebieskiego Pana.

Umiarkowanie.

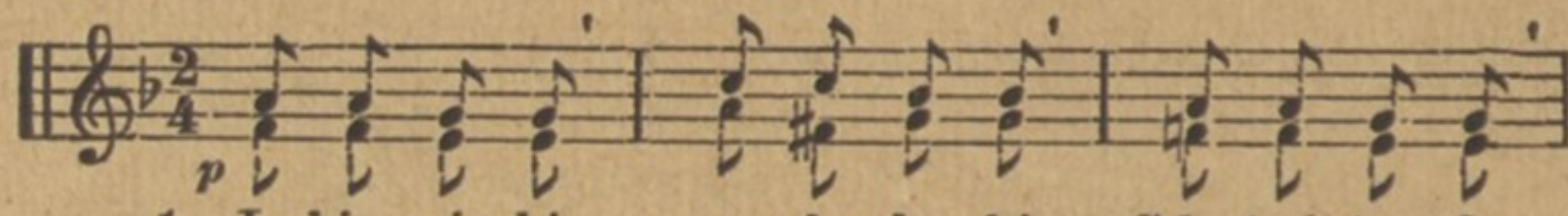
Melodya ludowa.

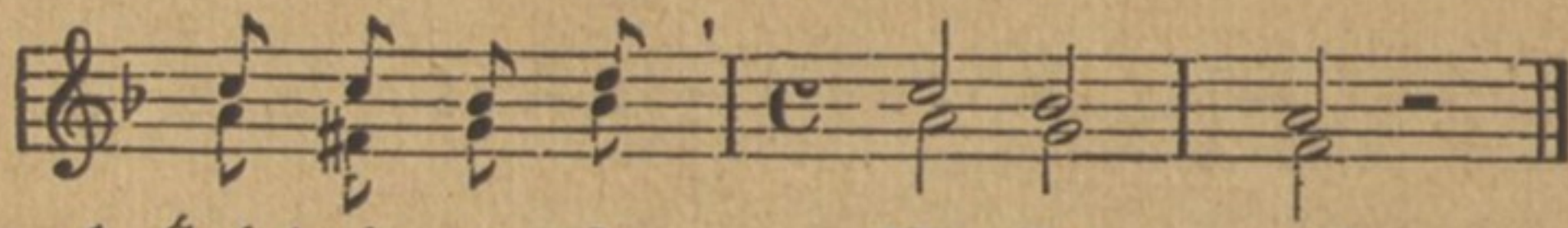
1. Ma - tko Nie - bie - skie - go Pa - na,
2. Wszyst - kie skar - by co są w nie - bie,

1. Śli - cznaś i nie - po - ka - la - na;
2. Bóg wy - dał Pan - no dla Cie - bie,

1. Ja - kie wie - ki, czas da - le - ki, Gdy świat ca - ły,
2. Jak bo - ga - ta z słoń - ca sza - ta, Z gwiazd ko - ro - na

1. Świat nie ma - ły, Nie sły - szał.
2. u - ple - cio - na Na gło - wie.

3. Miesiąc swe ogniste rogi
Skłonił pod Twoe święte nogi;
Gwiazdy wszystkie asystują,
Bo Królowę w Niebie czują
Nad sobą.

4. Przez Twoą poważną przyczynę,
Niech nam Bóg odpuści winę;
Uproś pokój Panno święta,
Boś bez zmazy jest poczęta,
Maryo!

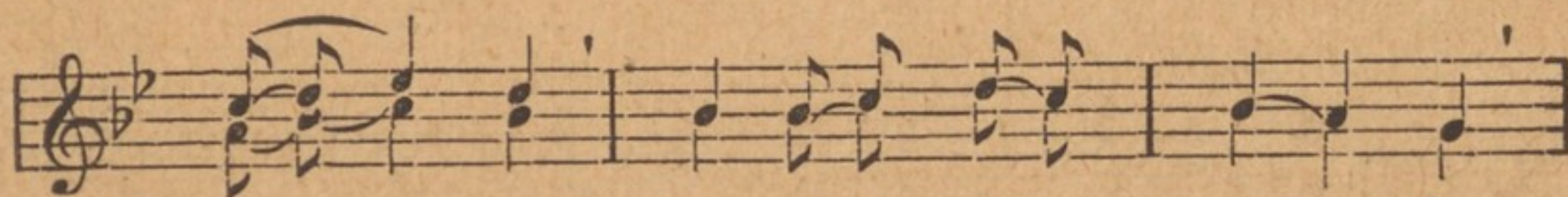
14. Bądź pozdrowiona!

Powoli.

Melodya ludowa.

1. Bądź po - zdro - wio - na Pa-nien-ko Ma-
2. Do Cie - bie Pan - no my grzeszni wo-

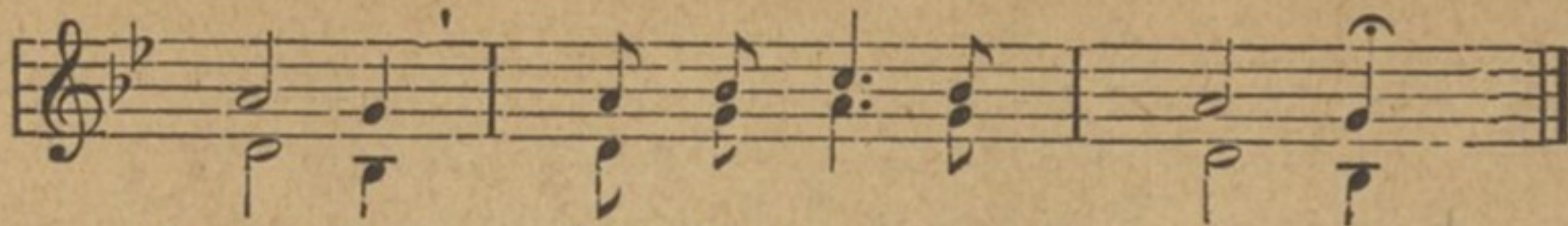
1. ry - a, Cie - bie wzy - wa - ją
2. ła - my, Łzy wy - le - wa - jąc

1. wszyscy grzeszni i ja, Boś Ty jest
2. serdecznie wzdy - cha - my, Ra-tuj nas

1. Matką Sy-no-wi Bo - że - mu, A stąd po-
2. ra-tuj, w tym naszym fra - sun - ku, Niechaj do-

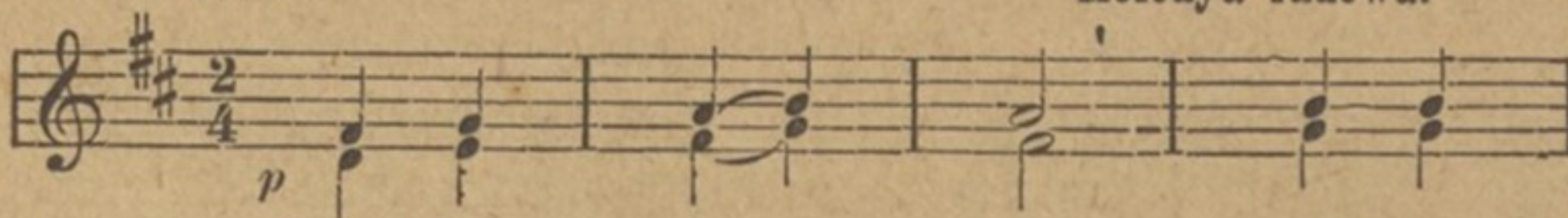
1. cie-cha ka - żde - mu grze - szne - mu.
2. zna-my Two - je - go ra - tun - ku.

3. Bo nieprzyjaciół na to się usadził,
By sługi Twoje z ojczyzny wygładził.
Przyczyn się Panno, a Twoją obroną
Pokaż łaskę swą nad naszą koroną.
4. Nasza korona srodze utrapiona,
Niechaj nie będzie nigdy opuszczona,
Z Twojej opieki, przeważnej przyczyny,
Syn Twój kochany niech odpuści winy.
5. Grzechy to nasze słusznie zasłużyły,
Plagę tak wielką na nas sprowadziły.
Niechże już koniec tego utrapienia
Będzie, o Panno, za grzech użalenia.
6. Niech nam na pomoc przybędą posłowie,
Ku nam przychylni święci aniołowie;
Niech nas już dojdzie szczęśliwa nowina:
Macie już pokój od mojego Syna.
7. Uczyń to Jezu dla Matki kochanej,
Niech lud Twój będzie w łasce zachowany,
A my Cię za to z Twą Matką społecznie,
Będziem wychwalać na wiek wieków wiecznie.

15. Gwiazdo morza.

Powoli.

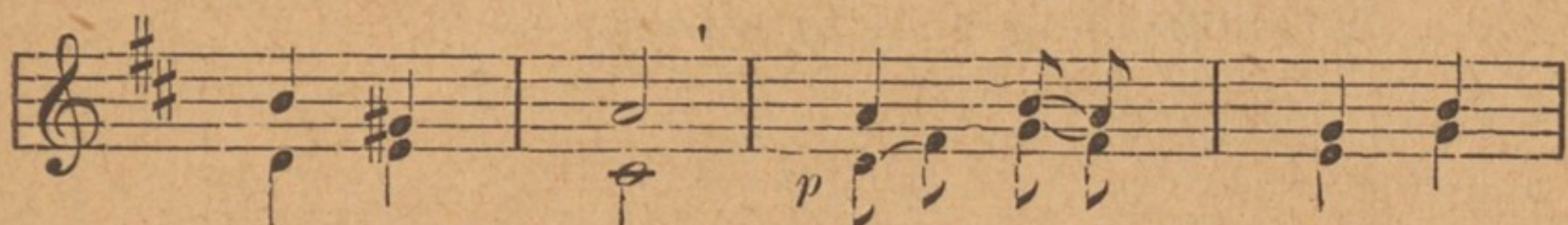
Melodya ludowa.

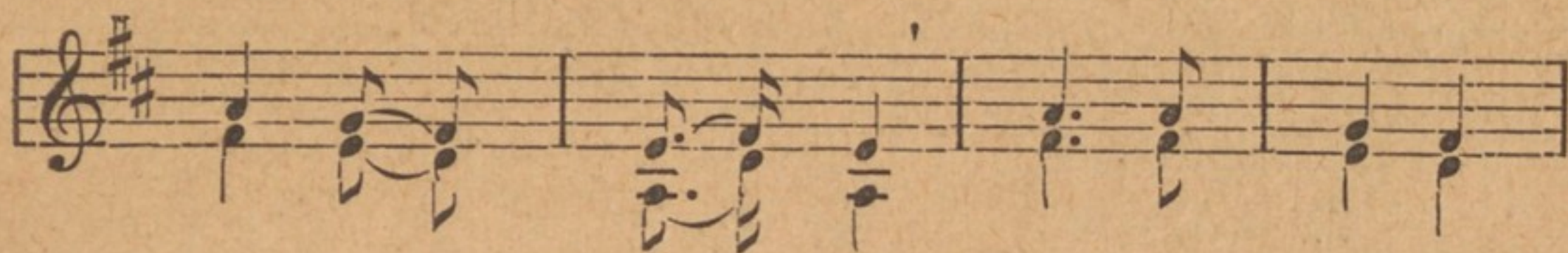
1. Gwia - zdo mo - rza, któ - raś
2. Śli - czna gwia - zdo racz nam

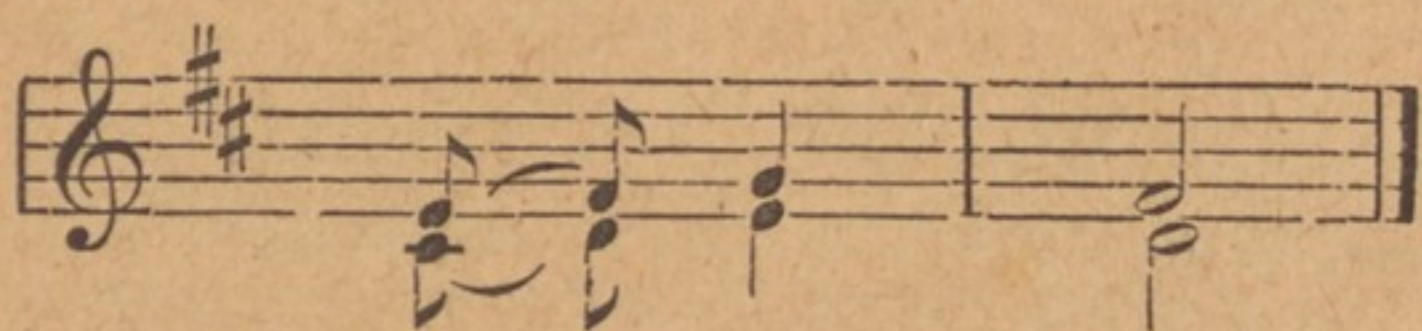
1. Pa - na Mle - kiem swo - jém
2. te - raz U - skro - mić nie

1. kar - mi - ła, Tyś śmier - ci szczep,
2. bo sro - gie, Któ - re tra - pi

1. któ - ry wsze - pił Pierwszy ro - dzie,
2. cięż - kim mo - rem, Zewsząd ludzie

1. skru - szy - ła.
2. u - bo - gie.

3. O lekarko chrześcijańska!
Racz nas chorób pozbawić;
Co nie zdoła ludzka siła,
Racz nam u Syna sprawić.

4. Oddal od nas głód, mór ciężki,
Zachowaj krwawe wojny,
Użycz zdrowia i żyznych lat,
Racz nam dać wiek spokojny.

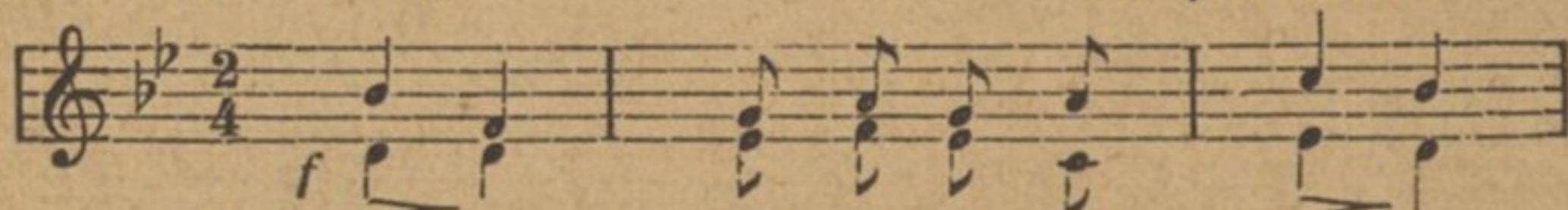
5. Wysłuchaj nas, gdyż Tobie Syn
Odmówić nic nie może;
Zbaw nas dla prośby Matki Twój
O Jezu! wieczny Boże!

6. A my Ciebie z Bogiem Ojcem,
Z Duchem świętym społecznie,
Chwalić i Twą Matkę sławić
Będziem na wieki wiecznie.

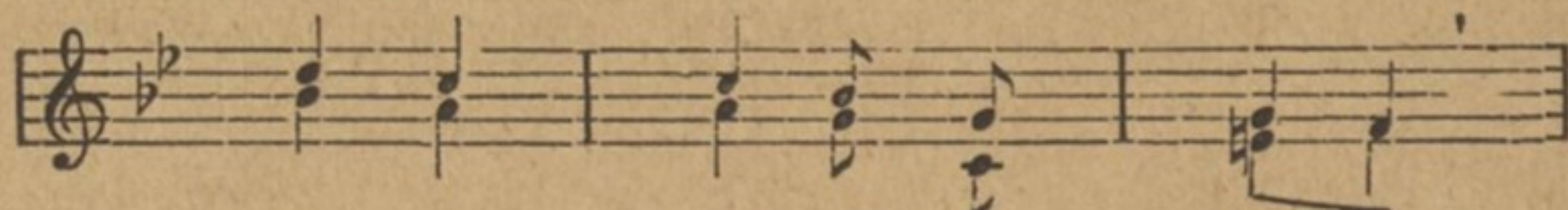
16. Spuście na ziemskie niwy.

Umiarkowanie.

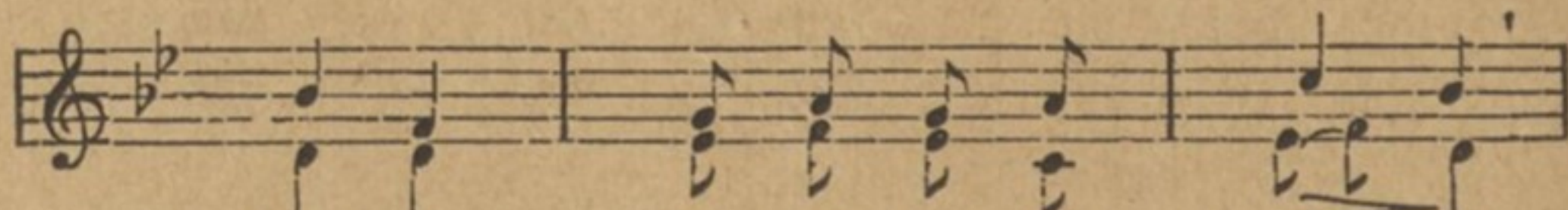
Melodya ludowa.

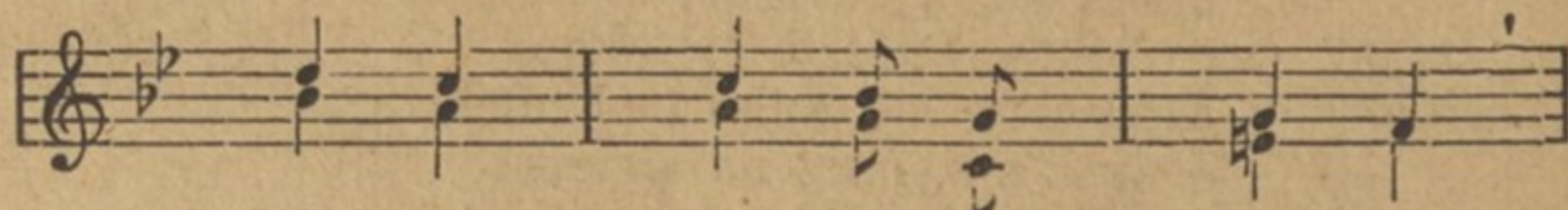
1. Spu-ście nam na ziemskie ni - wy
2. A - le się Oj - ciec zli - to - wał

1. Zbaw - cę z niebios, o - bło - ki;
2. Nad nę - dzną lu - dzi do - łą,

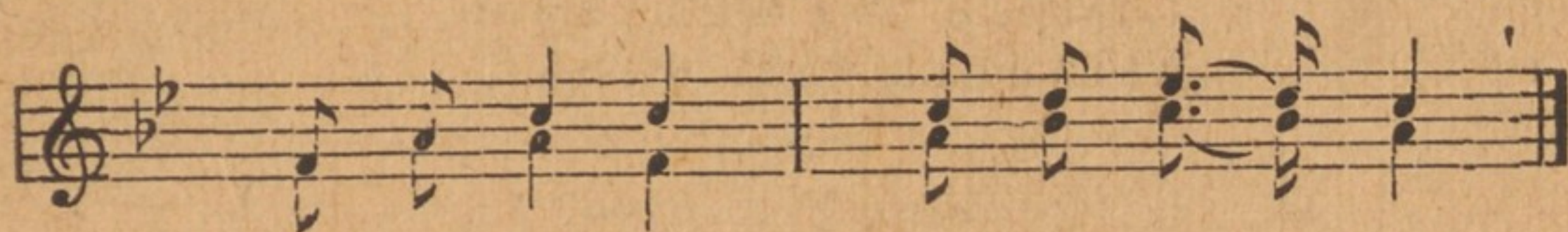
1. Świat przez grzé - chy nie - szcze - śli - wy,
2. Syn się chę - tnie o - fia - ro - wał,

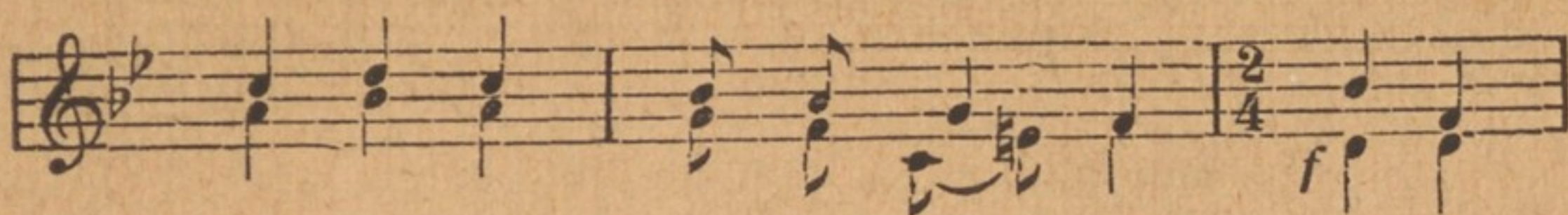
1. Wo - łał w no - cy głę - bo - kiej,
2. By speł - nił wie - czną wo - łą.

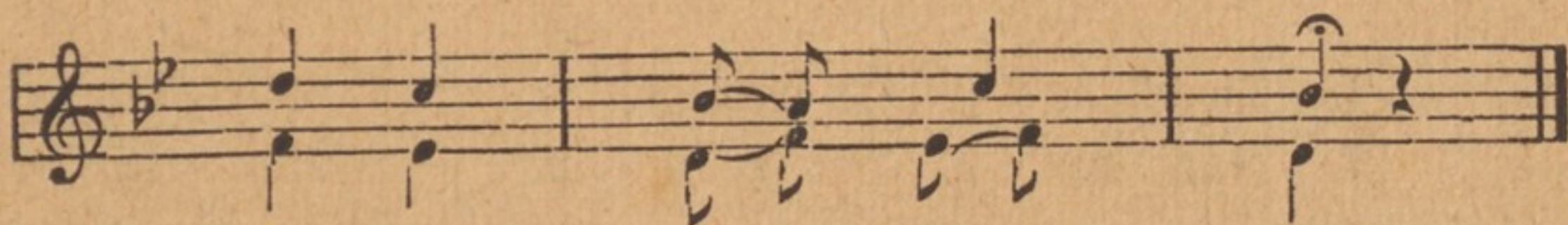
1. Gdy wśród prze-kleń - stwa od Bo - ga
2. Za - raz Ga - bry - el zstę - pu - je

1. Czarł pa - no - wał, śmierć i trwo - ga,
2. I Ma - ry - i to zwia - stu - je,

1. A cięż - kie prze - wi - nie - nia, Zam - kły
2. I - że z Du - cha świę - te - go Pocznie

1. bra - me zba - wie - nia.
2. Sy - na Bo - że - go.

3. Panna przeczysta w pokorze
Wyrokom się poddaje,
Iszcza się wyroki Boże,
Słowo ciałem się staje.
Ach! ciesz się Adama plemię!
Zbawiciel zejdz na ziemię;
Drżysz piekło! On twe mocy
W wiecznej pograży nocy.

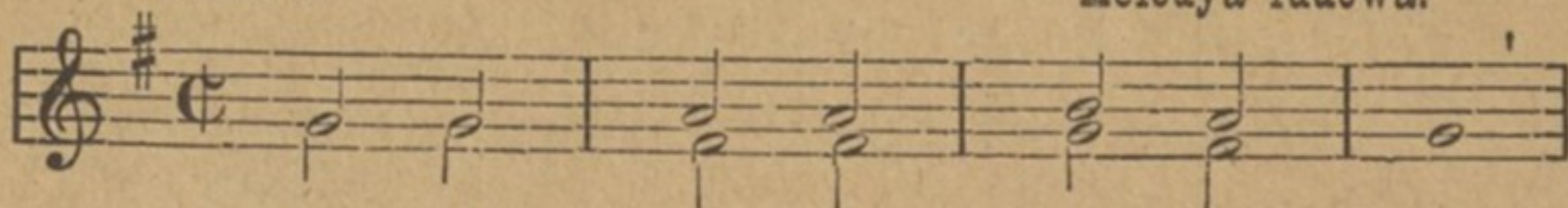
4. Oto się już głos rozchodzi,
 Wstańcie bracia uspieni!
 Zbawienie nasze nadchodzi,
 Noc się w jasny dzień mieni.
 Precz odtąd dzieła niecnoty!
 Wylegnione wśród ciemnoty.
 Niech każdy z was w przyszłości
 Zbroje wdzieje światłości.

5. Niech nas zdobi mierność stała,
 W pokarmie i napoju,
 Nie hołdujemy chuciom ciała,
 Żyjmy w zgodzie, w pokoju!
 Naśladować Tego mamy,
 Którego przyjścia czekamy,
 Ta jest powinność nasza,
 Jak apostoł ogłasza.

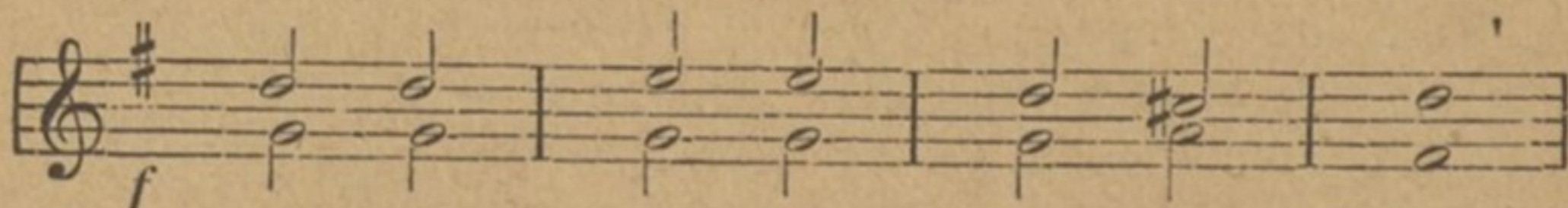
17. Anioł pasterzom mówił.

Pomału.

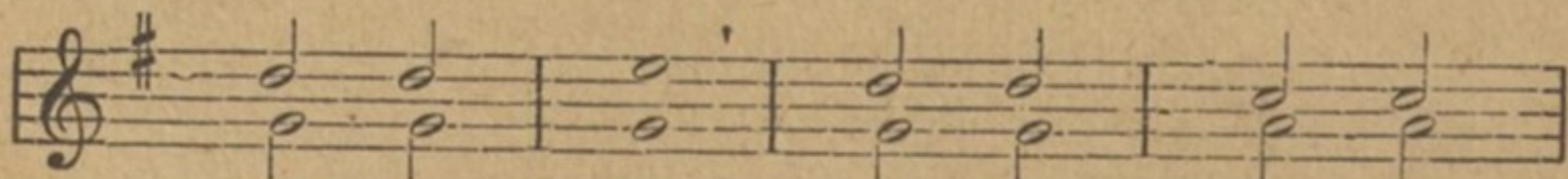
Melodya ludowa.

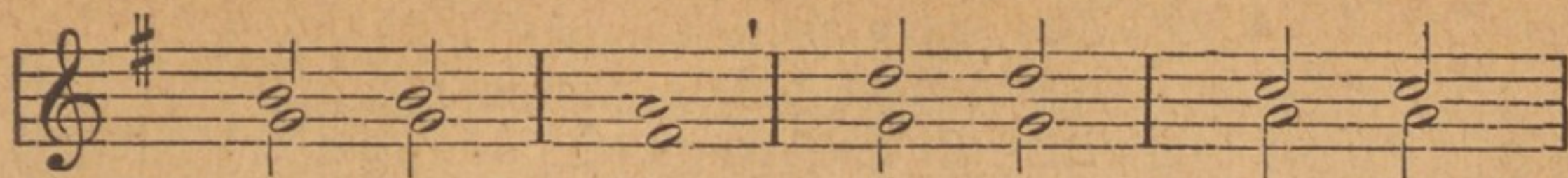
1. A - niół pa - ste - rzom mó - wił,
 2. Chcąc się te - go do - wie - dzieć

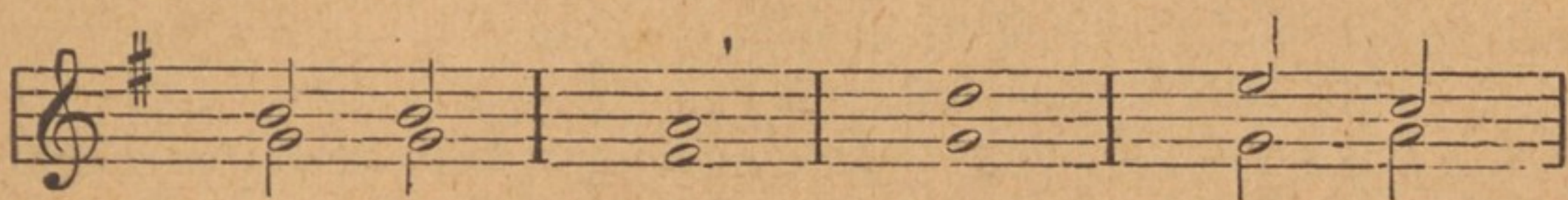
1. Chrystus się wam na - ro - dził
 2. Po - sel - stwa we - so - ła - go,

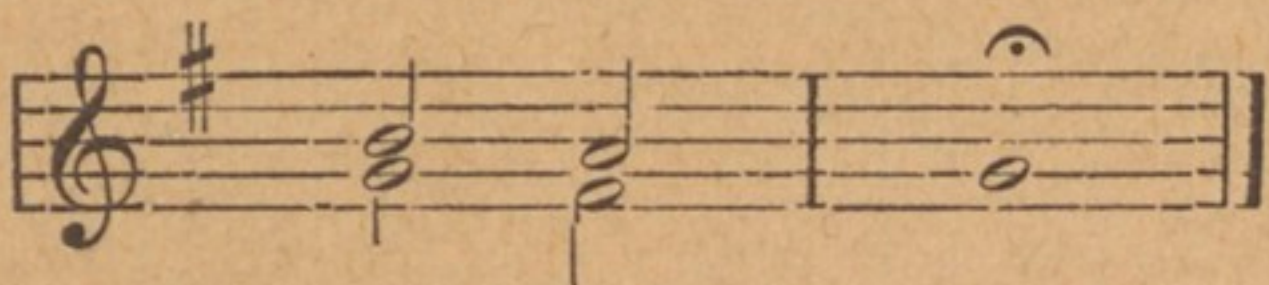
1. W Be-tle - em nie bar - dzo po-
 2. Bie - że - li do Be - tle - em

1. dłem mie - ście, Na - ro - dził się
2. skwa - pli - wie, Zna - le - źli dzie-

1. w u - bó - stwie, Pan wsze - go
2. cię w żło - bie, Ma - ry - ą

1. stwo - rze - nia.
2. z Jó - ze - fem.

3. Jaki Pan chwały wielkiej!
Uniżył się z wysoka!
Pałacu kosztownego żadnego,
Nie miał zbudowanego,
Pan stworzenia wszego.

4. O dziwne narodzenie!
Nigdy nie wysławione:
Poczęła Panna Syna w czystości,
Porodziła w całości
Panieństwa swojego.

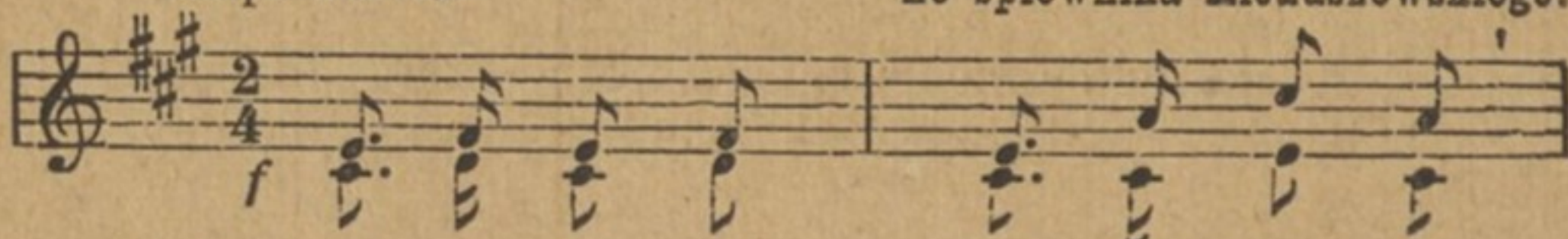
5. Już się ono spełniło,
Co pod figurą było,
Aaronowa różyczka zielona
Stała się nam kwitnąca
I owoc rodząca.

6. Słuchajcież Boga Ojca,
 Jako Go nam zaleca:
 Ten jest Syn mój najmiłszy jedyny,
 Wam w raju obiecany,
 Tego wy słuchajcie.

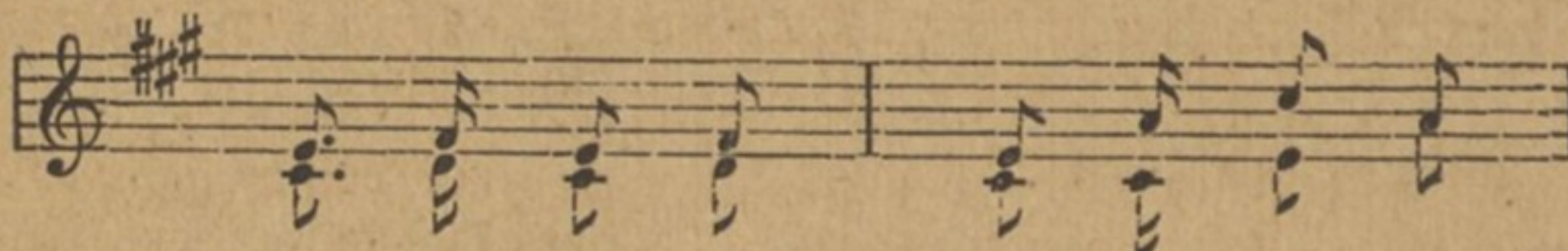
18. Pójdźmy wszyscy.

Tempo marsza.

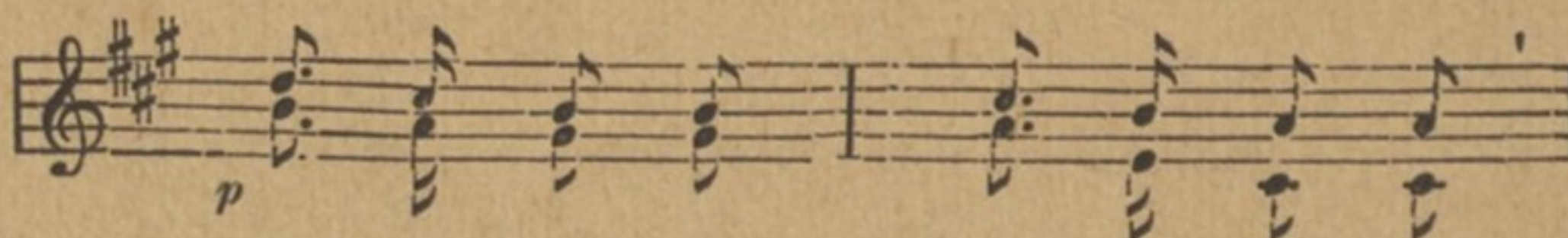
Ze śpiewnika Mioduszeńskiego.

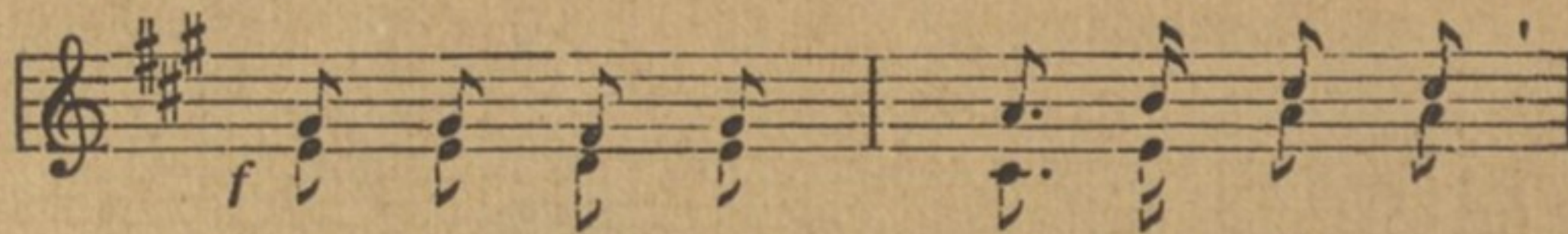
1. Pójdźmy wszy-scy	do sta - jen - ki,
2. Wi - taj Je - zu	u - ko - cha - ny,

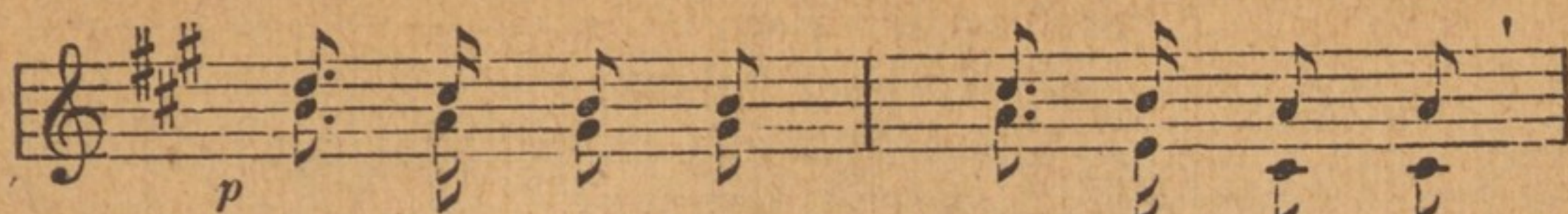
1. Do Je - zu - sa,	do Pa - nien - ki,
2. Od Pa - try - ar	- chów cze - ka - ny,

1. Po - wi - taj - my	ma - leń - kie - go
2. Od na - ro - dów	o - gło - szo - ny,

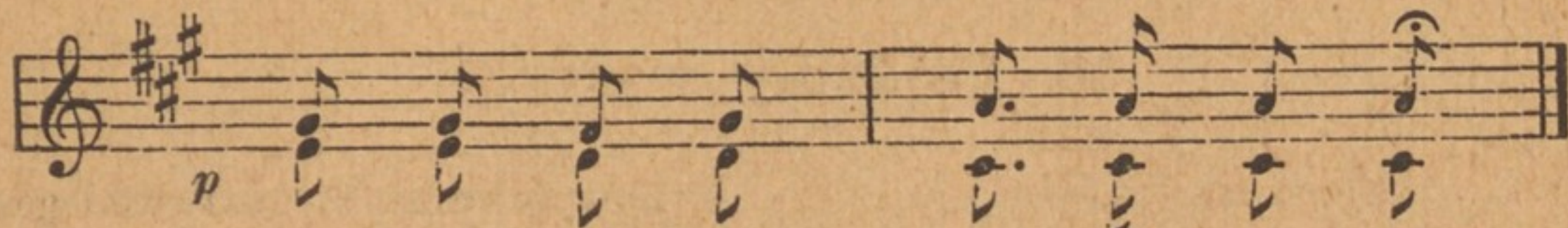

1. I Pa - nień - ke	Ma - tkę Je - go.
2. Od na - ro - dów	u - pra - gnio - ny.

1. Po - wi - taj - my
2. Od na - ro - dów

ma - leń - kie - go
o - gło - szo - ny,

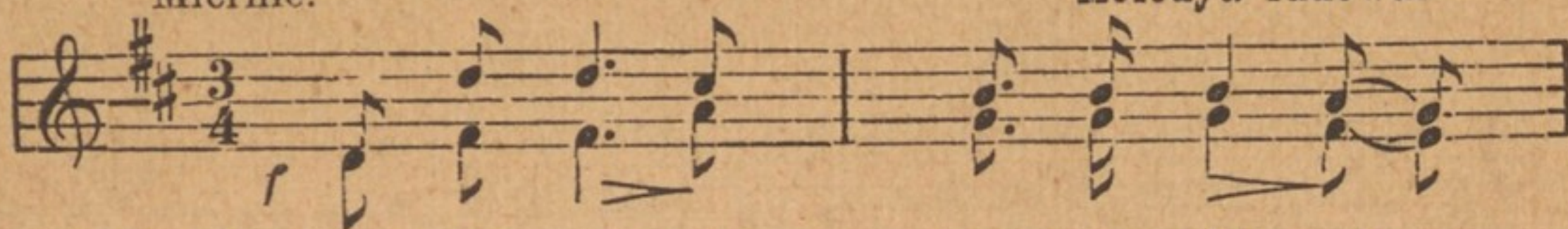
1. I Pa - nien - kę,
2. Od na - ro - dów

Ma - tkę Je - go.
u - pra - gnio - ny.

19. Bóg się rodzi.

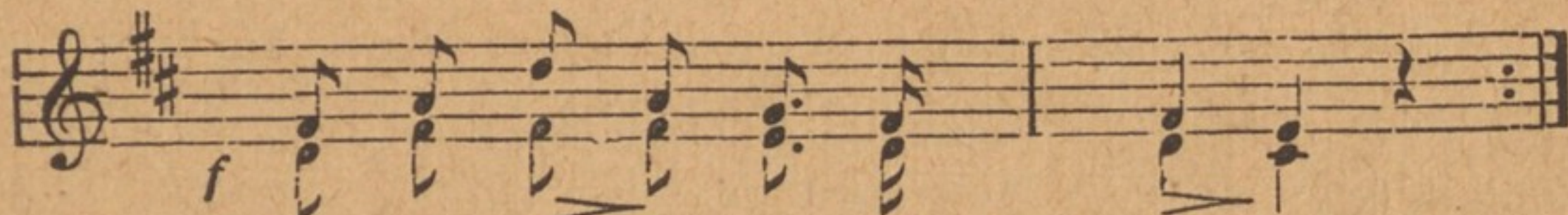
Miernie.

Melodya ludowa.

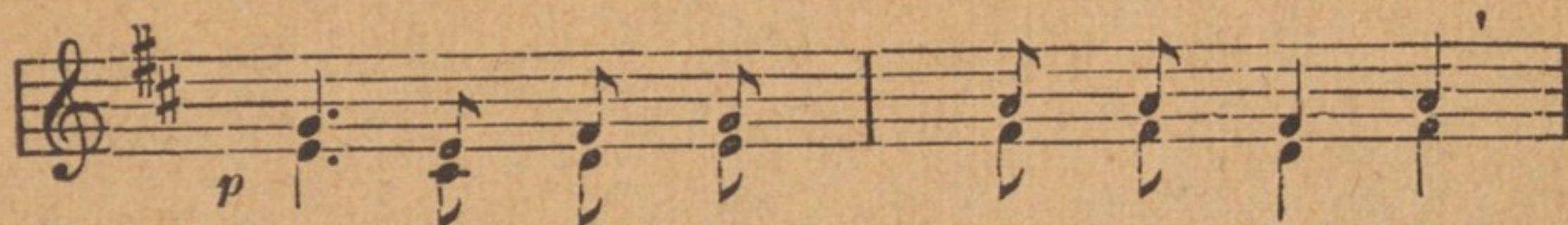

1. Bóg się ro - dzi,
O - gień krzepnie,

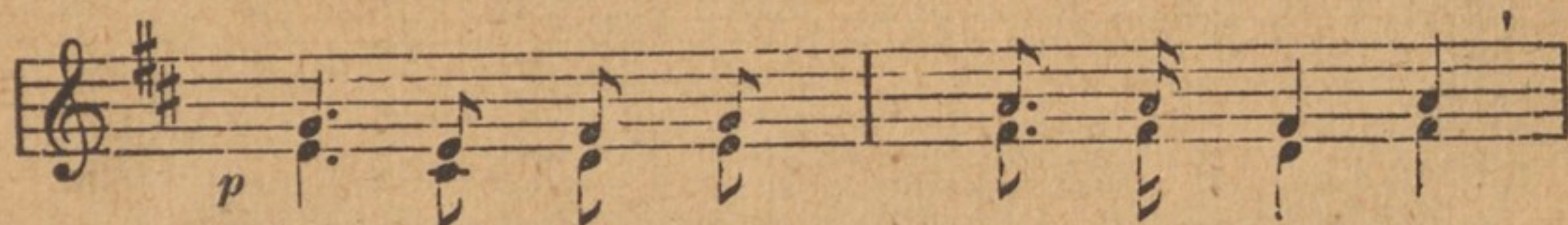
moc tru - chle - je,
blask cie - mnie - je,

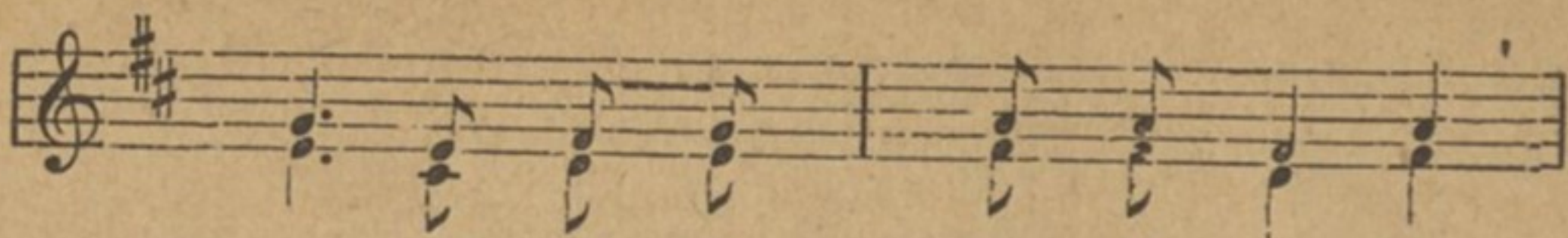
1. Pan nie - bio - sów ob - na - żo - ny.
Ma gra - ni - ce nie - skoń - czo - ny.

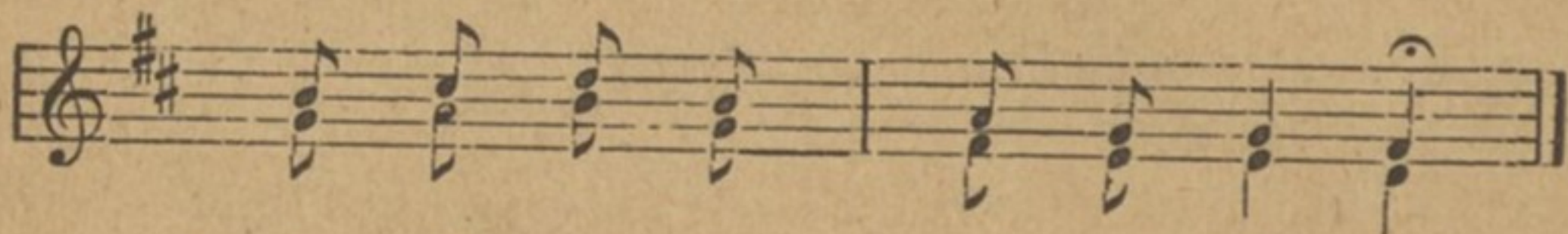
1. Wzgar - dzo - ny o - kry - ty chwa - łą,

1. Śmier - tel - ny król nad kró - la - mi.

1. A sło - wo cia - łem się sta - ło

1. I mie - szka - ło mię - dzy na - mi.

2. Choć ma niebo nad ziemiany,
Bóg porzucił szczęście swoje,
Wszedł między lud ukochany,
Dzieląc z nim trudy i znoje.
Nie mało cierpiał, nie mało,
Bośmy byli winni sami,
A słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami.

3. W nędznej szopie urodzony,
Grób mu za kolebkę dano.
Cóż jest, czem był otoczony?
Bydło, pasterze i siano.
Ubodzy! was to spotkało
Witać go przed bogaczami,
A słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami.

4. Potém i króle widziani
Cisną się między prostotę,
Niosiąc dary Panu w dani:
Mire, kadzidło i złoto.
Bóstwo to razem zmieszało
Z wieśniaczemi ofiarami.
A słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami.

5. Podnieś rękę Boże dziecko,
 Błogosław krainę miłą
 W dobrych radach, w dobrym bycie.
 Wspieraj moc jej swoją siłą,
 Dom nasz i majątność całą
 I wszystkie wioski z miastami.
 A słowo ciałem się stało
 I mieszkało między nami.

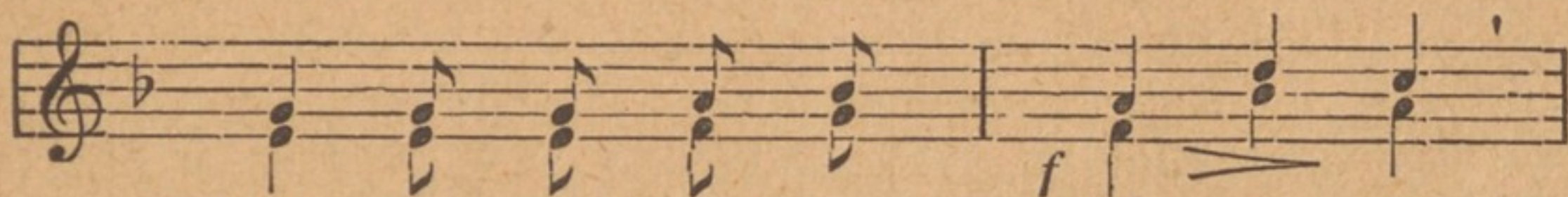
20, Jakaż to gwiazda.

Miernie.

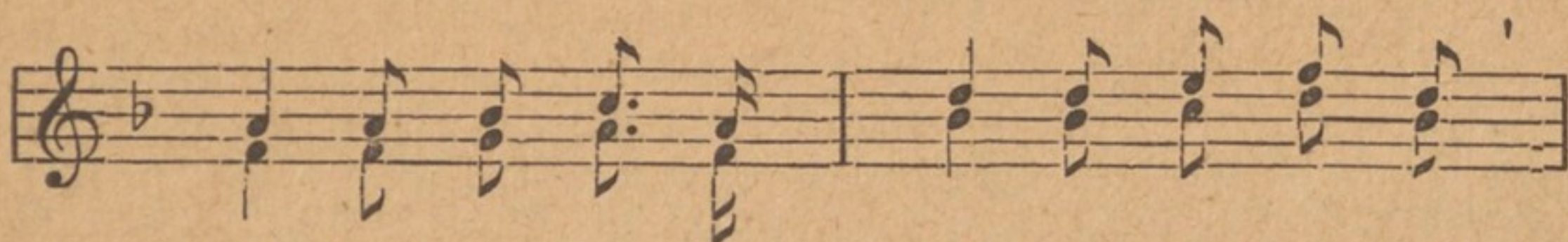
J. Goczałkowska.

1. Ja - każ to gwiazda świe - ci na wschodzie?
 2. Ten, co nam miał być pó - źniej przykładem,

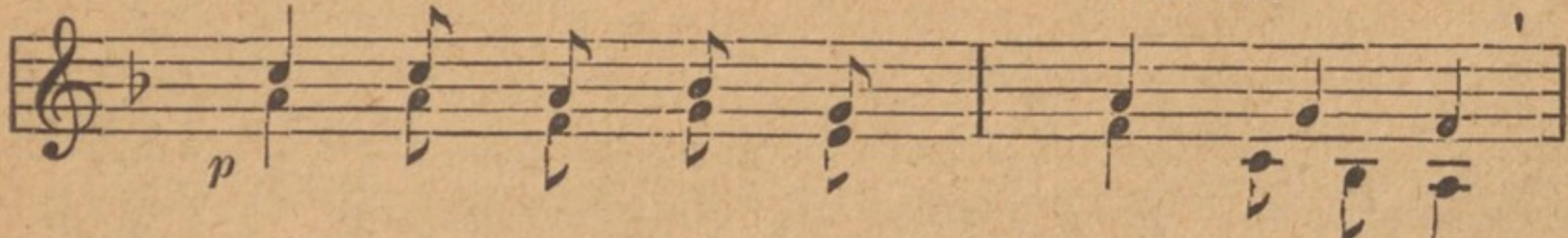

1. Gwia - zda no - we - go i - mie - nia.
 2. Mi - ło - ści i po - świę - ce - nia,

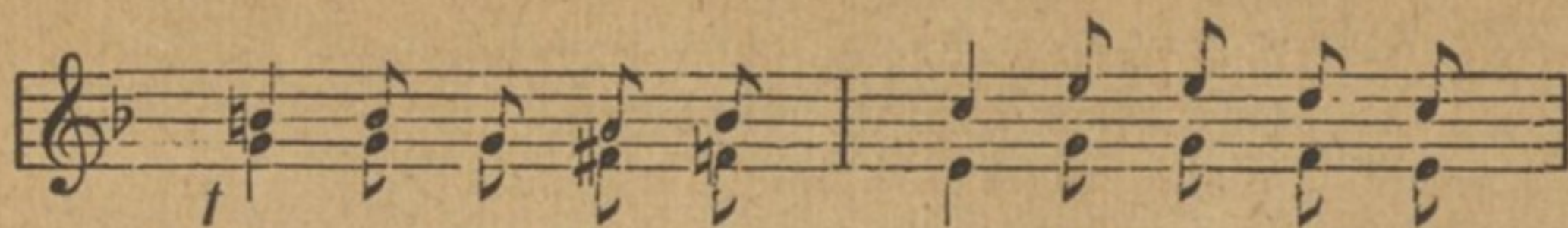

1. Mędr - cy wo - ła - ją: ciesz się na - ro - dzie!
 2. Dziś nie - zgłę - bio - nych wy - ro - ków składem,

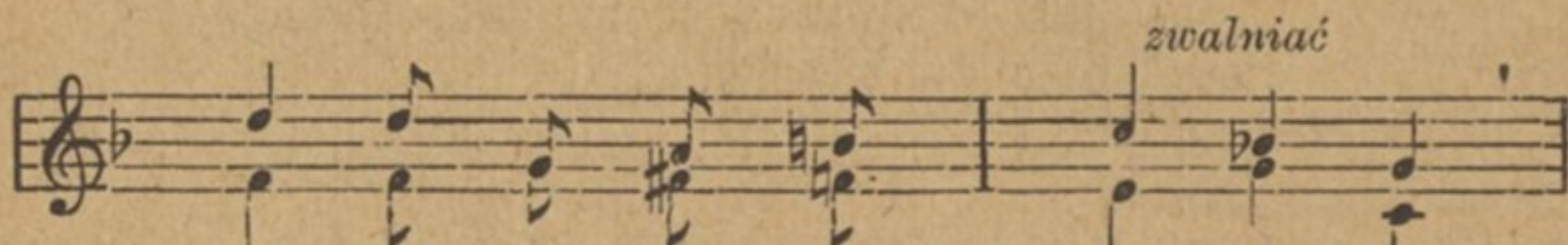
zwalniać

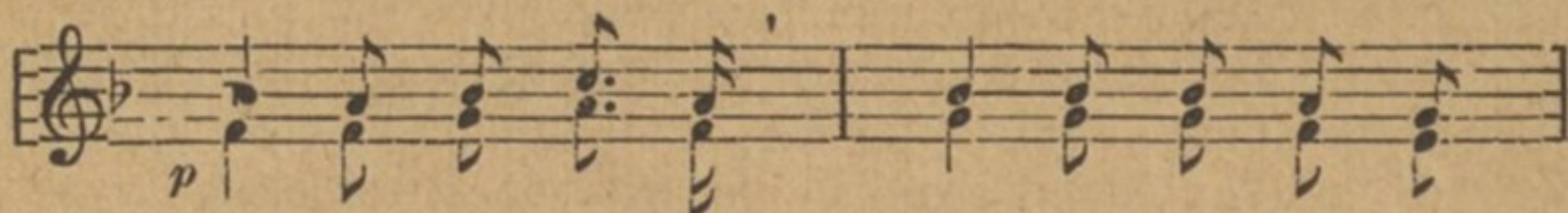
1. To gwia - zda twe - go zba - wie - nia.
 2. Zro - dzon wne - dzy po - ni - że - nia,

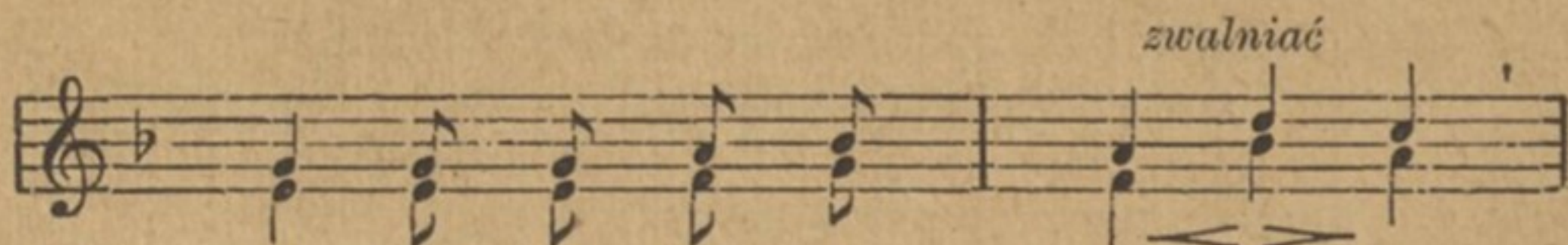
1. Bie-gną kró - lo - wie za jój pro-mie-niem,
2. W garstce bar - ło - gu skrył świę-tą gło-we,

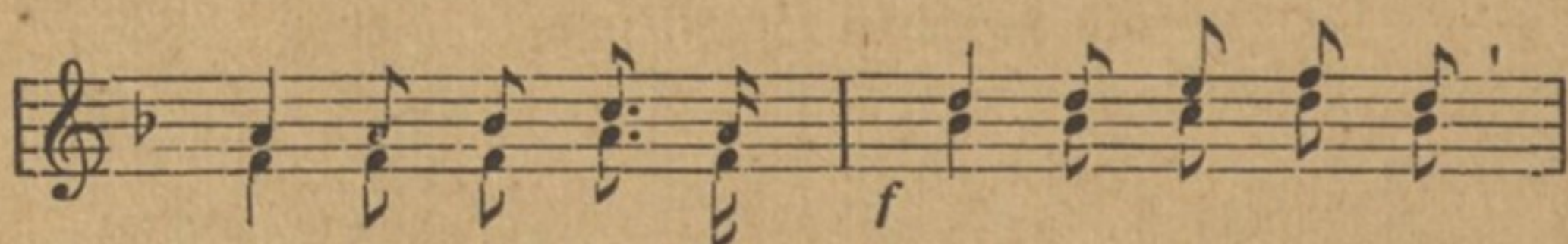
1. A za kró - la - mi tłum lu - du,
2. Pal - mą świa-tło - ści me - czeń-stwa,

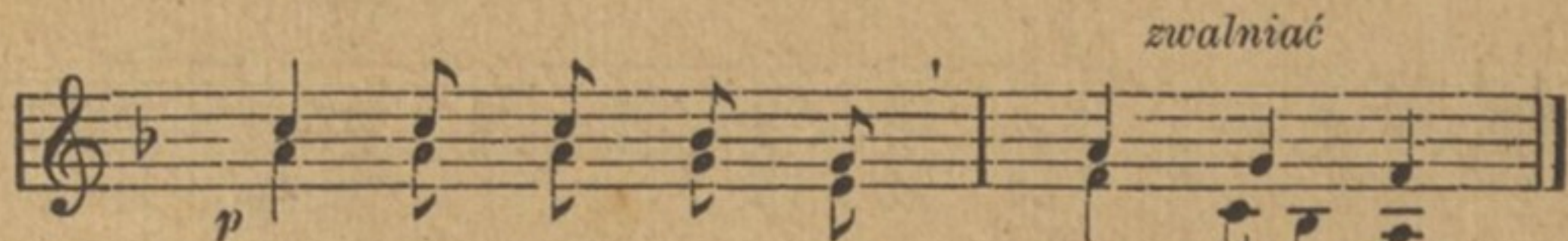
1. Bo im ta gwia-zda świe-ci zba-wie-niem,
2. Co świa-tu ży - cie mia-ła dać no - we,

1. Bo im zwia - stu - je cud cu - du.
2. Nad błę - dem od - nieść zwy - cię - stwa.

1. Bo im ta gwia-zda świe-ci zba-wie-niem,
2. Co świa - tu ży - cie mia-ła dać no - we,

1. Bo im zwia - stu - je cud cu - du.
2. Nad błę - dem od - nieść zwy - cię - stwa.

3. Zadrżała zbrodnia, bledną tyrany,
 Gdyś Boże zstąpił na ziemię,
 Wolen przesądów, złem nie zmazany,
 Ludzkie zeń wybawić plemię.
 I do człowieka zniżon postaci,
 Wśród ziemskich cierpień i znoju,
 Ucząc, jak w bliźnich kochać współbraci,
 Podać nam gałąź pokoju.

4. Jak mamy Ciebie, o wielki Boże!
 Nad wszystko wielbić, miłować,
 Cierniste życia zrywając róże,
 Stałość męczeńską zachować.
 Jak czcić winniśmy nie urodzenie,
 Lecz osobistą zasługę,
 W nędzarzu — Twoje widzieć stworzenie,
 Słodzić mu przykrą żeglugę.

5. Panie! ta gwiazda, co mędrców wiodła
 Do Chrystusowej kołyski,
 Niech nas do Twego prowadzi źródła,
 Światowe przyćmi połyski.
 Do ostatniego życia poniku,
 Boskiego światła udziela,
 Byśmy też zaszli po jej promyku,
 Do stóp świętych Zbawiciela.

21. Mędracy świata.

Wesoło.

Z. Odelgiewicz.

1. Mędr - cy świa - ta!

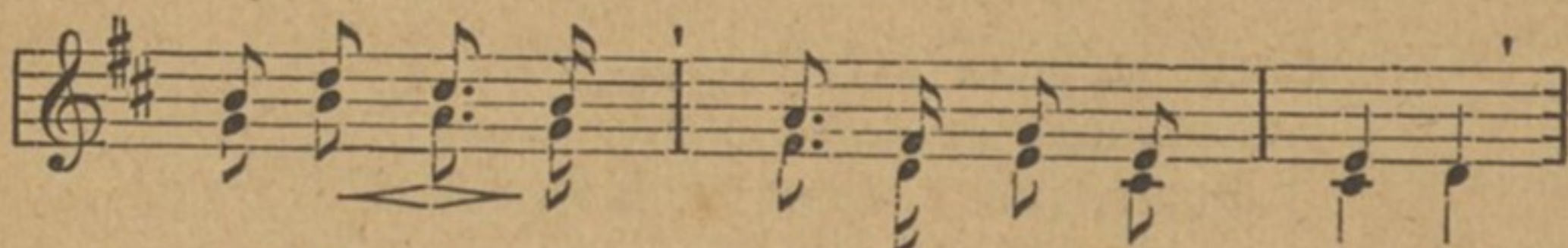
2. Mędr - cy świa - ta!

Mo - nar-cho - wie,

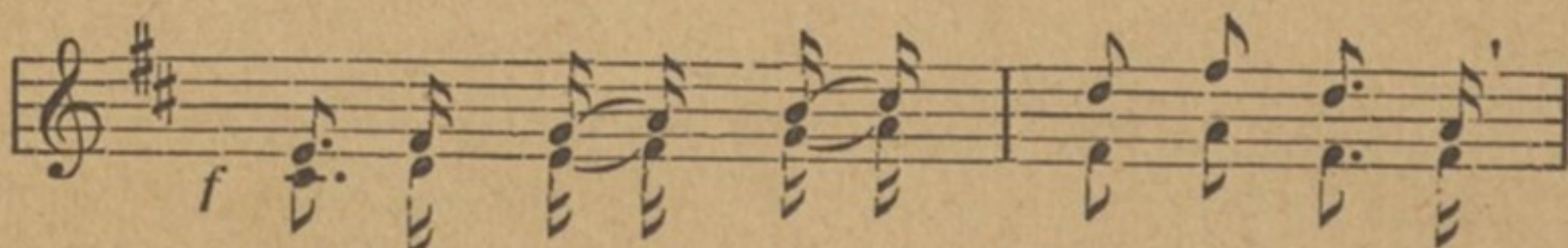
złość o - kru - tna

1. gdzie spiesznie dą - ży - cie? Po-wiedź-cież nam
2. Dzie-cię prze-śla - du - je. Wieść o - kro-pna,

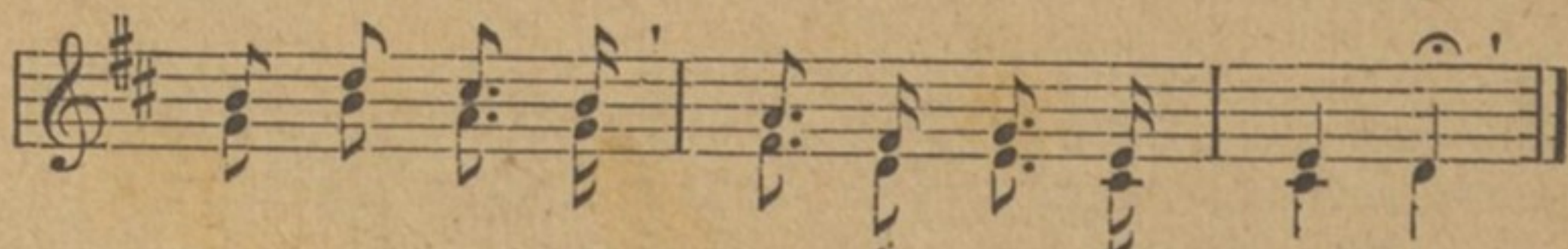
1. trzej kró - lo - wie, chce-cież wi-dzieć dziecię?
2. wieść to smu-tna, He - ród spi - sek knu - je.

1. O - no w żło - bie, nie ma tro - nu
2. Nic mo - nar - chów nie od - stra-sza

1. I ber - ła nie dzie-rzy, A pro - ro - ctwo
2. Ku Be - tle - em spie-szą, Gwia-zda Zbaw-cę

1. je - go zgo - nu Już się w świecie sze - rzy.
2. im o - gła - sza, Na - dzie - ją się cie - szą.

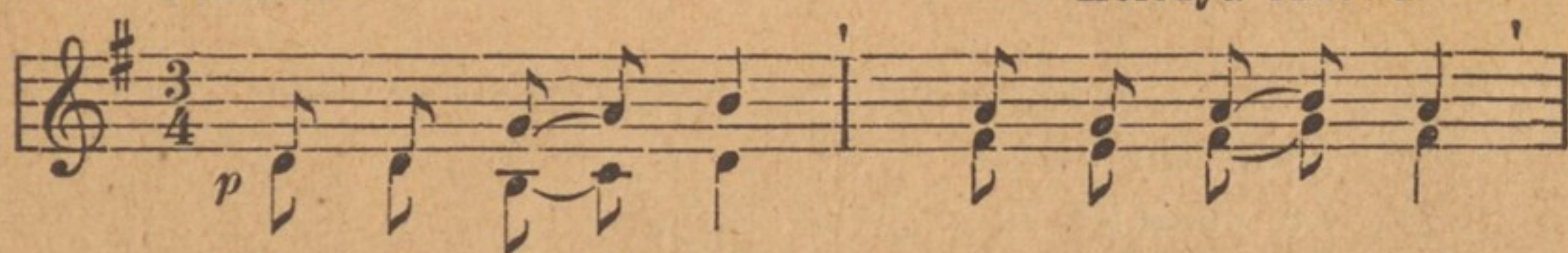
3. Przed Maryą stoją spolem,
Niosą dziecku dary,
Przed Jezusem biją czołem,
Składają ofiary,
Trzykroć szczęśliwi Królowie,
Któż wam nie zazdrości?
Cóż my damy, kto nam powie,
Pałając z miłości?

4. Ot jak każą nam kapłani,
Damy dar troisty,
Modły, pracę niosąc w dani,
I żar serca czysty,
To kadzidło, myrę, złoto,
Niesiem Jezu szczerze,
Dajem to z serca ochotą,
Przyjm od nas w ofierze.

22. W żłobie leży.

Pomału.

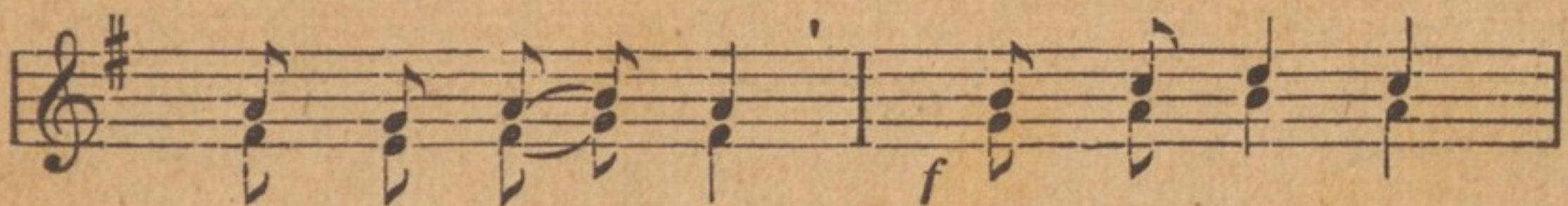
Melodya ludowa.

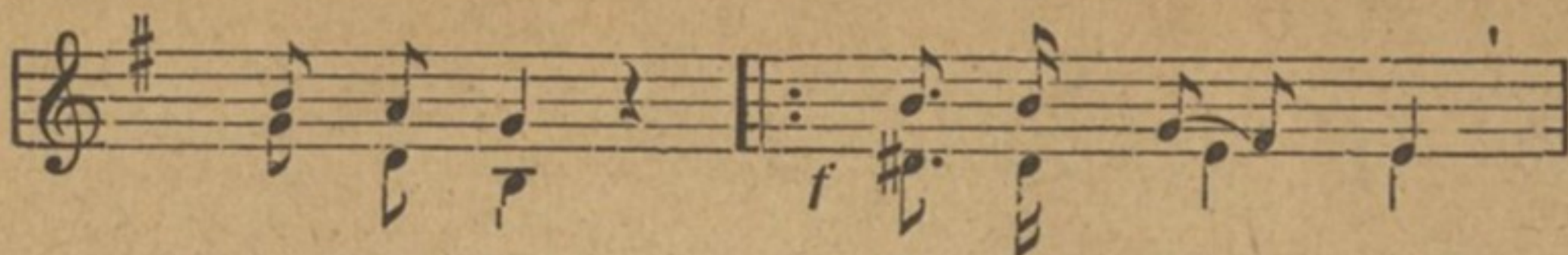
1. W żło-bie le - ży, Któż po - bie - ży
2. My zaś sa - mi z pio-sne - czka-mi

1. Ko-lę-do-wać ma - ła-mu Je - zu - so - wi
2. Za wa - mi po - spie-szy-my, A tak te - go

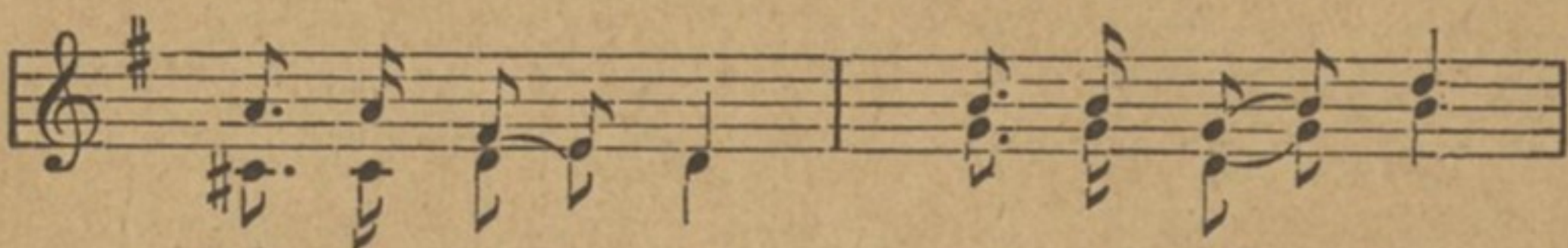

1. Chry-stu - so - wi, dziś nam na - ro-
2. ma - leń - kie - go Niech wszyscy zo-

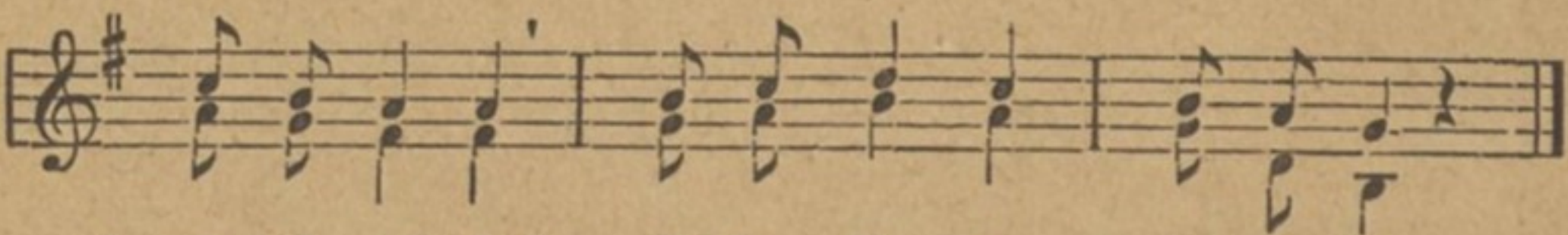
1. dzo - ne - mu ;
2. ba - czy - my,

Pa - stu - szko - wie
Jak u - bo - go

1. Przy - by - waj - cie,
2. u - ro - dzo - ny,

Je - mu wdzię - cznie
Pła - cze w staj - ni

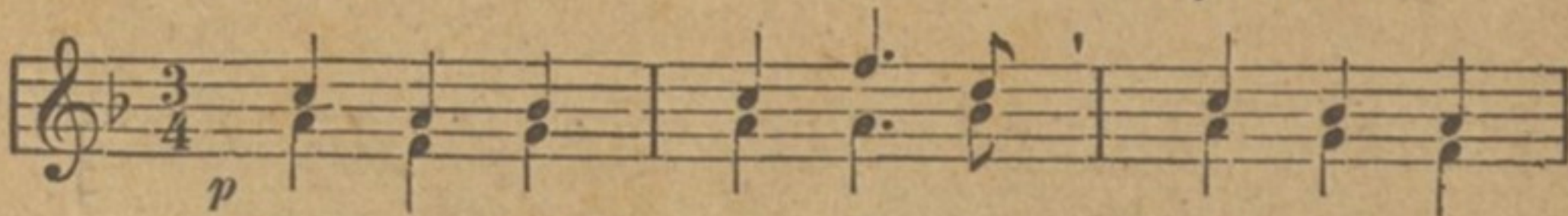
1. za - śpiewaj - cie! Ja - ko Pa - nu na - sze - mu.
2. po - ło - żo - ny! Więć go dziś u - cie - szy - my.

3. Najprzód tedy, niechaj wszędy,
Natrzmi świat w wesołości,
Że posłany nam jest dany,
Emanuel w niskości,
Jego tedy przywitajmy,
Z Aniołami zaśpiewajmy:
Chwała na wysokości!

23. Pan z nieba i z łona.

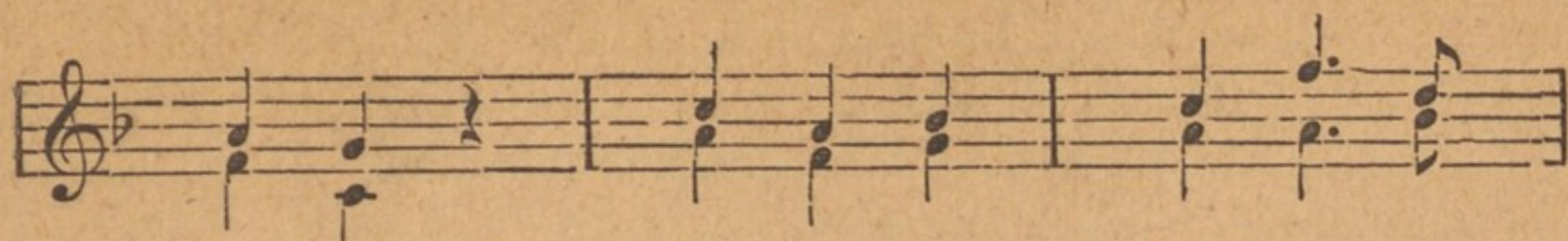
Uroczyście.

Melodya ludowa.

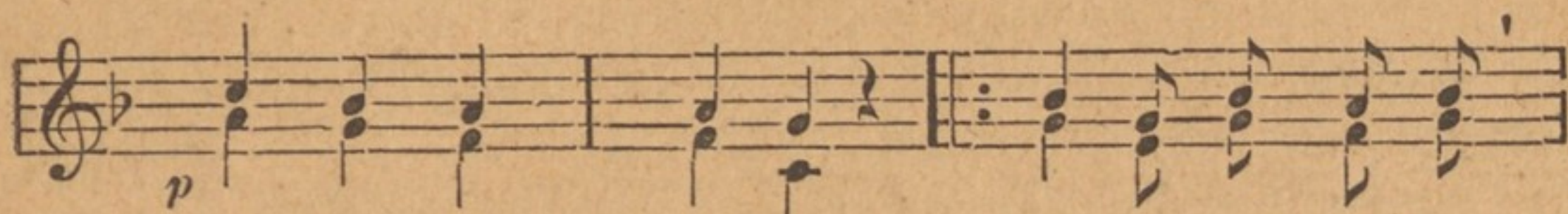

1. Pan z nie - ba
2. Przy - stą - p - my

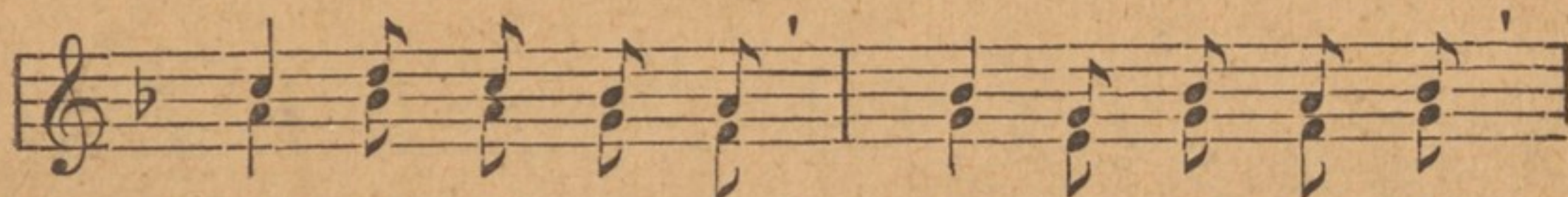
i z ło - na Oj - ca przy -
do tro - nu z swe - mi proś -

1. cho - dzi, O - to się z Ma - ry - i
2. ba - mi, Któ - re - go o - czę - ta

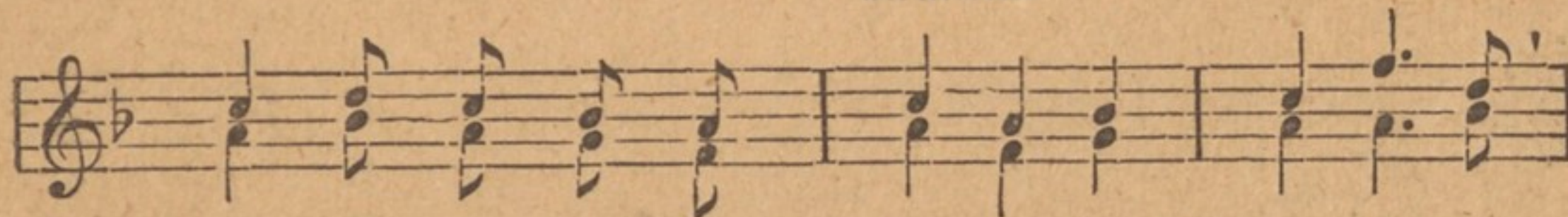

1. dziś Je - zus ro - dzi; Ła - ski przy - no - si,
2. spły - nę - ły łza - mi; Niech łaska, Bo - że,

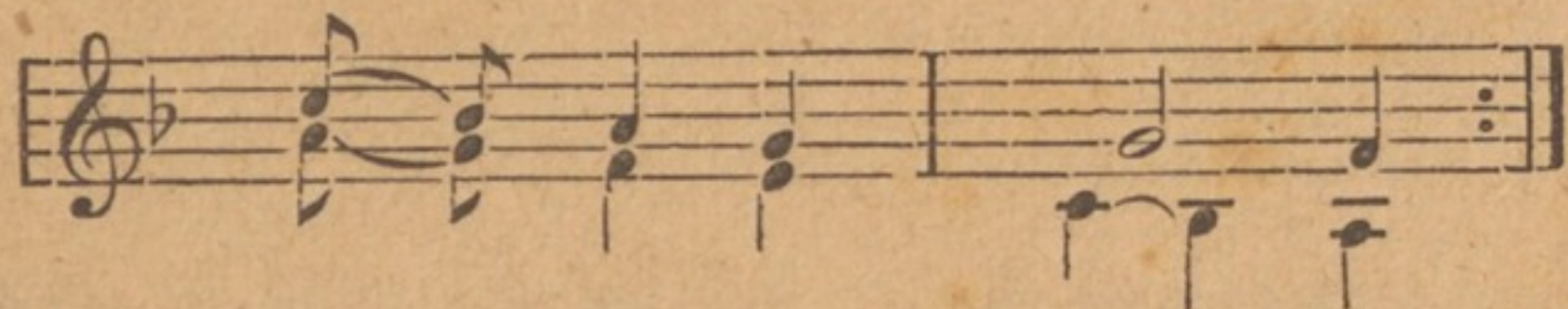

1. Kto o nie pro - si, Od - puszcza grze - chy,
2. Two - ja wspo - mo - że, Zli - tuj się Pa - nie,

zwalniać

1. da - je po - cie - chy, O Pa - nie, nasz święty,
2. od - dal ka - ra - nie Od nas grze - sznych lu - dzi,

1. Cud nie - po - je - ty.
2. gdy trą - ba wzbu - dzi.

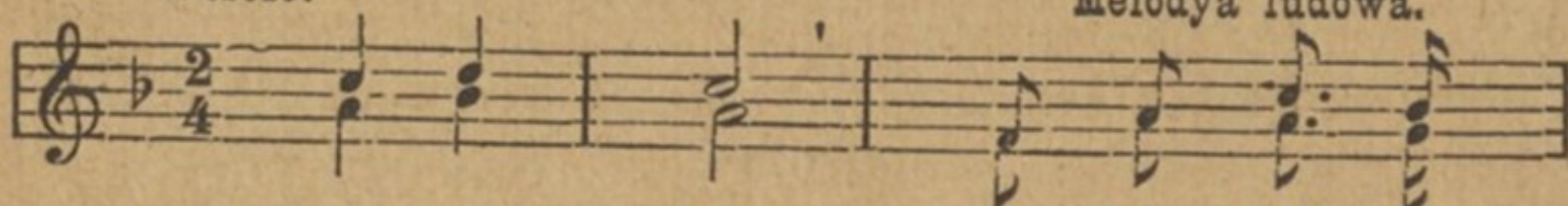
3. Pamiętaj na dobroć, co się to stało,
Ześ przyjął z Maryi nikczemne ciało;
Panna nosiła, Panna powiła,
Grzały pieluszki, czcili pastuszki,
Monarchy witali, gdy Go poznali.

4. A siano i żłobek i bydłał dwoje,
 Bawiło pieszczotne ciałeczko Twoje;
 Powieczki łzami, jakby perłami,
 Przy piersiach snęły, gdy zatoneły;
 Sam robaczek w głodzie, a świat w wygodzie.

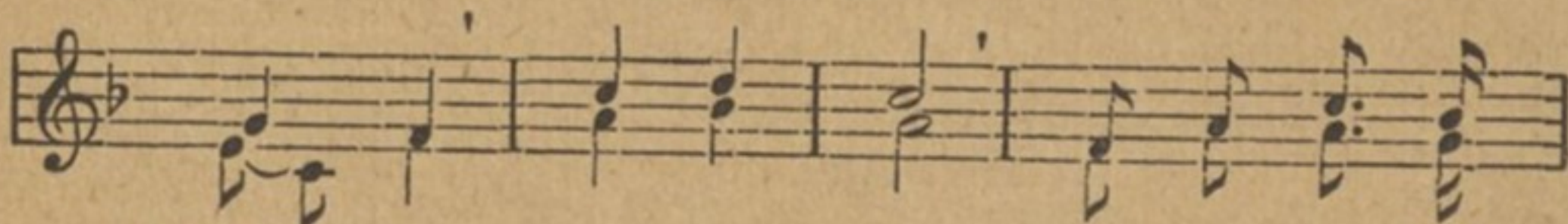
24. Tryumfy króla niebieskiego.

Wesoło.

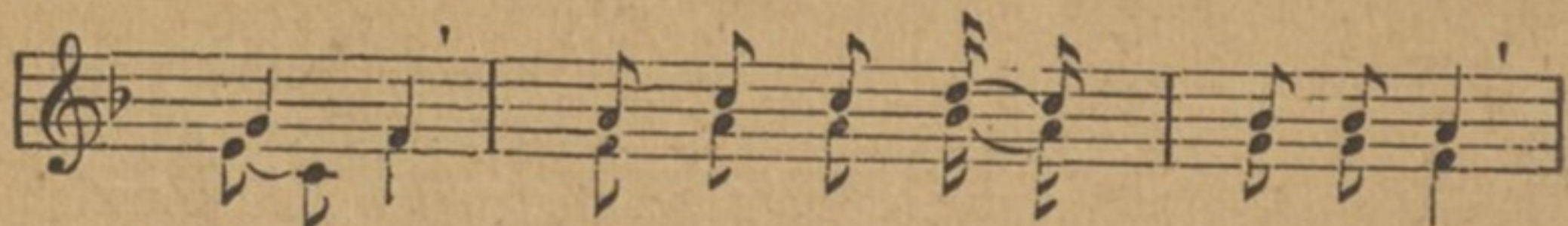
Melodya ludowa.

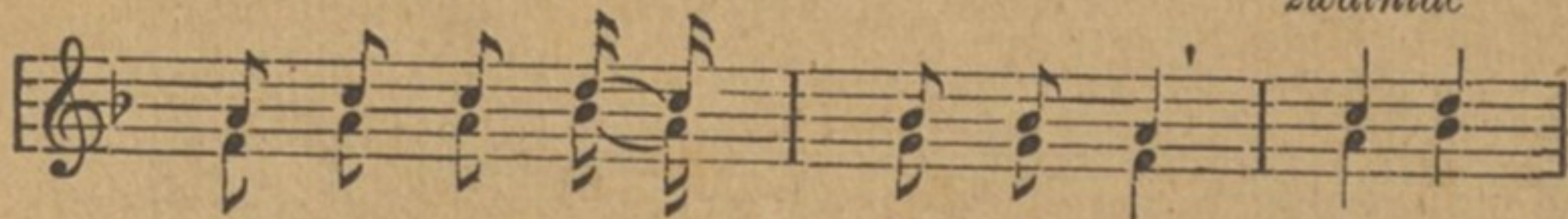
1. Try-um - fy Kró - la nie - bie-
 2. Chwa - ła bądź Bo - gu z wy - so-

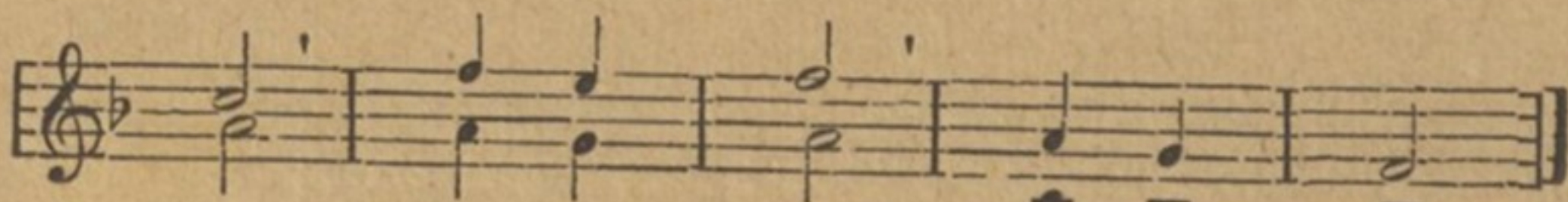
1. skie - go sta - pi - ły z nie - ba wy - so-
 2. ko - ści! a lu - dziom po - kój na ni-

1. kie - go, Po - bu - dzi - ły pa-ste-rzów,
 2. sko - ści! Na - ro - dził się Zba-wi-ciel,
 zwalniać

1. Do - by - tku swe - go stró-żów, Śpie-wa-
 2. Dusz ludzkich od - ku - pi - ciel, Na zie-

1. jąc, śpie - wa - jąc, śpie - wa - jąc.
 2. mi, Na zie - mi, na zie - mi!

3. Zrodziła Marya Dziewica,
Wiecznego Boga bez rodzica;
By nas piekła pozbawił,
A w niebieskich postawił
Pałacach.

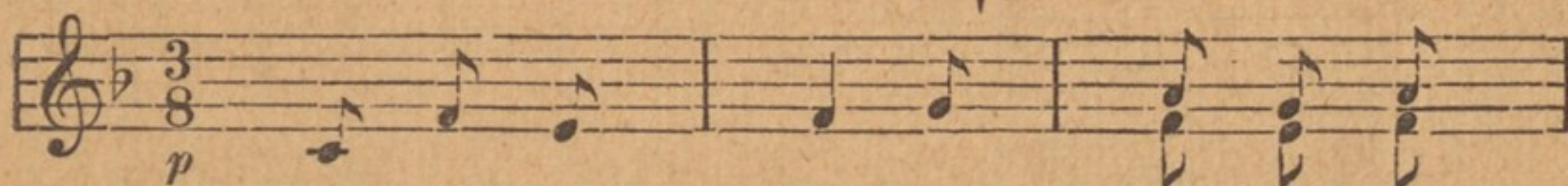
4. Pastérze w podziwieniu stają,
Tryumfu przyczyny badają;
Co sie nowego dzieje,
Że tak światłość jaśnieje
Nie wiedząc.

5. Niebieskiem światłem oświeceni,
Pokornie przed Nim uniżeni,
Bogiem Go być prawdziwym
Serca afektem żywym
Wyznają.

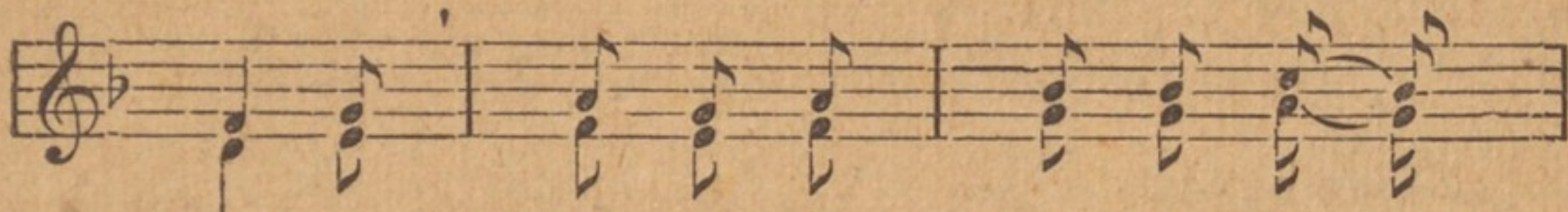
25. Północ już była.

Wesoło.

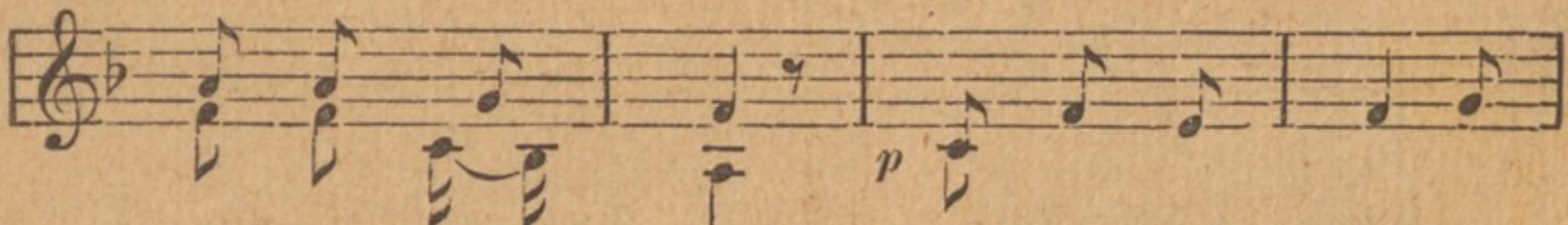
Melodya ludowa.

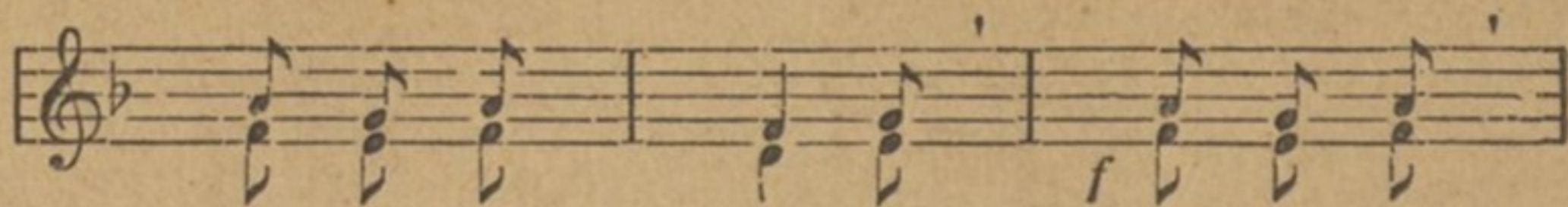
1. Pół-noc już by-ła, gdy się zja-
2. Le-żąc w sto - do - le, pa-trząc na

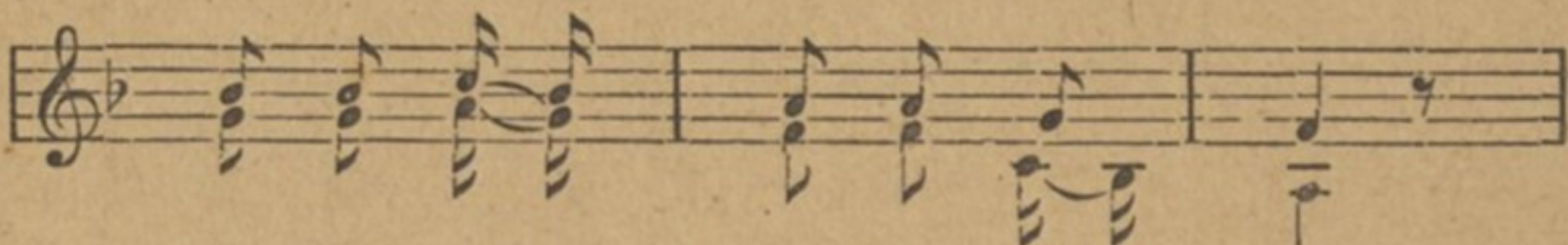
1. wi - ła nad ni - ską do - li - ną
2. po - le uj - rzał Bar - tosz sta - ry

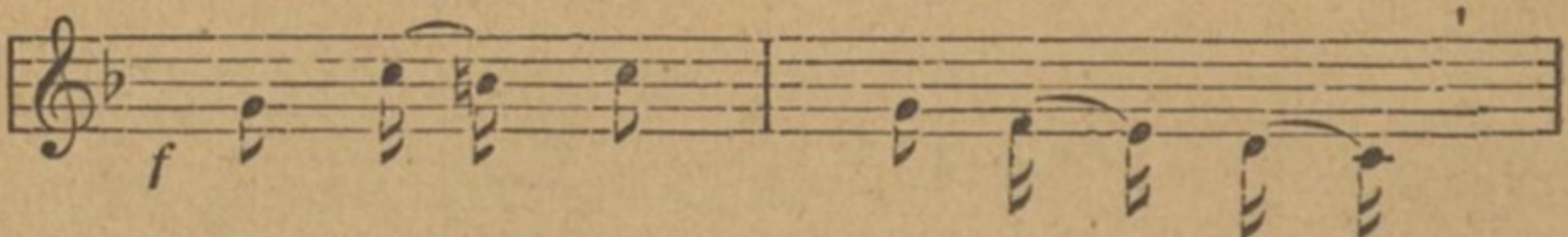
1. ja - sna łu - na, Któ - rą zo - czywszy
2. tam a - nio - ły, Któ-rzy wdzie - cznymi

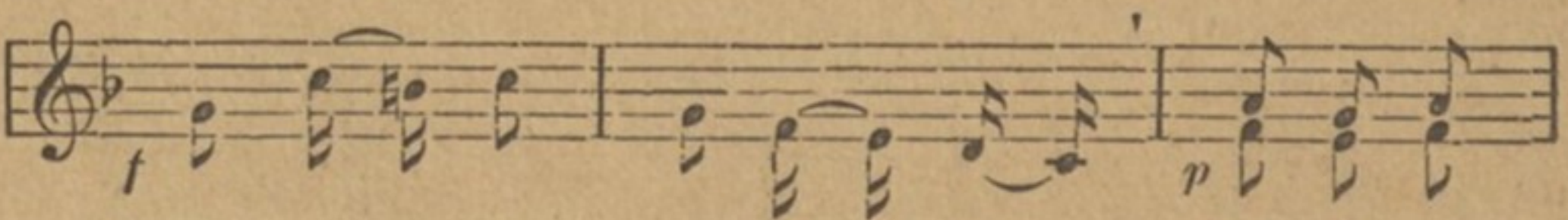
1. i zo - ba - czywszy, krzy-knął mo-
2. gło - sa - mi swy - mi, na - peł - nia

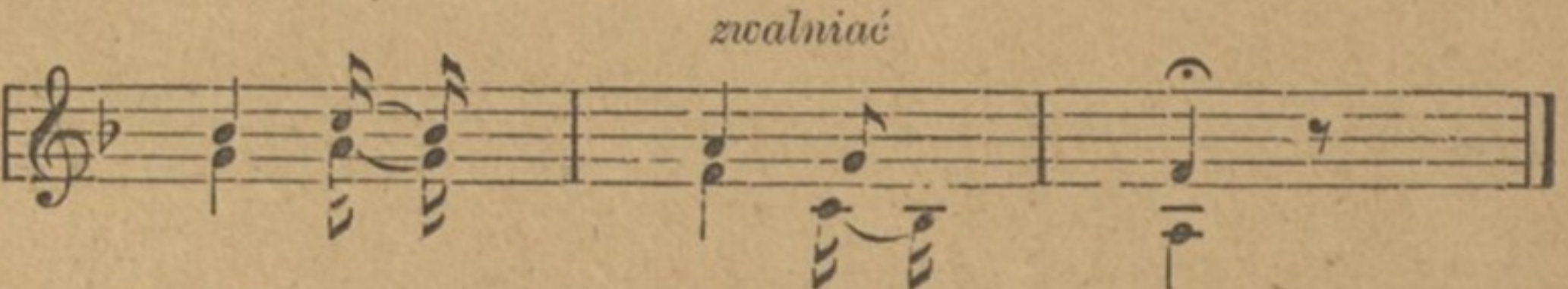
1. cno Woj - tek na Szy - mo - na:
2. li ziem - skie te pa - do - ły;

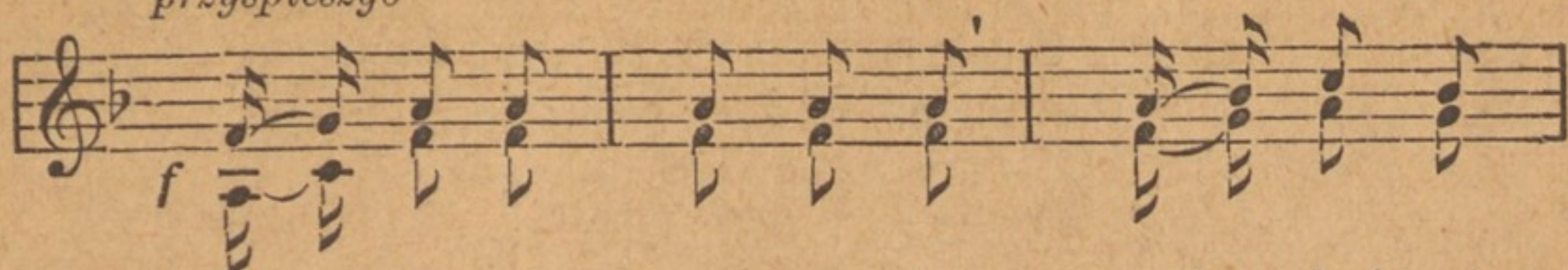
1. Szy - mo - nie ko - cha - ny,
2. Na nie - bie niech chwa - ła

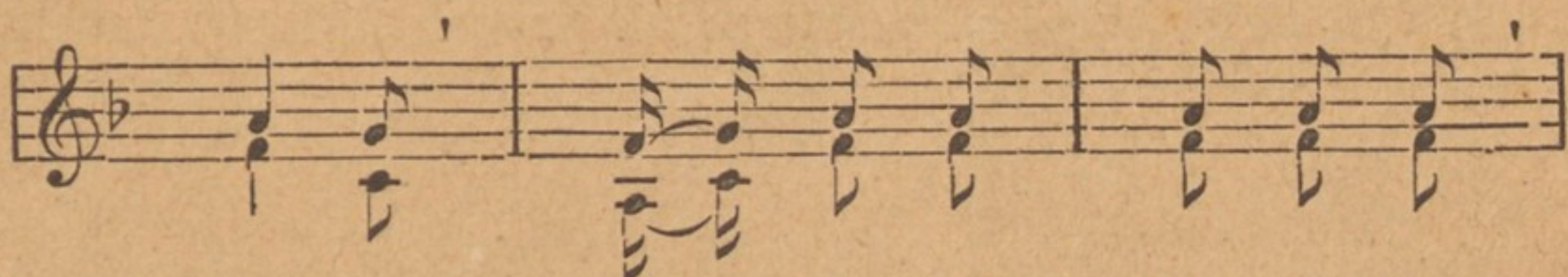
1. Znak to nie sły - cha - ny, Że ca - ła
2. Bo - gu, cześć i sła - wa! A ludziom

1. nie - bo czer - wo - ne!
2. po - kój - na zie - mi.

przyspieszyć

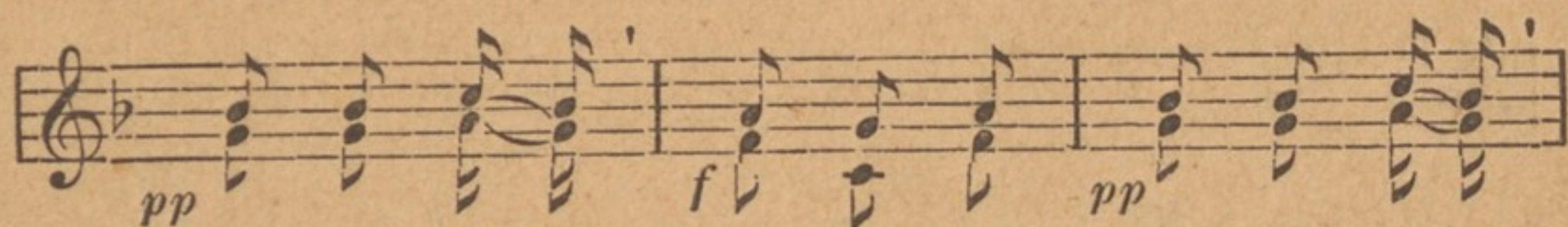
1. Na bra-ci za - wo - łaj nie - chaj wsta-
2. Pa - ste-rze śpie-waj-cie, wi - taj - cie

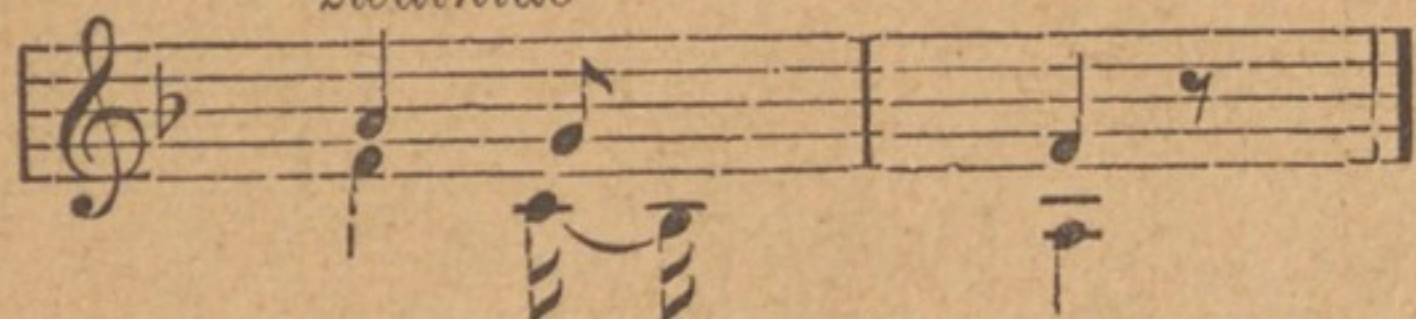
1. wa - ją, Ku - ba i Mi - ko - łaj
2. Pa - na, Po - kłon mu od - daj - cie

1. Niech wy - pę - dza - ją, Ba - ra - ny
2. wziaw - szy ba - ra - na, Sko - czno Mu

1. i sko - py, Ko - złę - ta i ca - py
2. za - graj - cie, Gło - sy za - śpie-waj - cie

zwalniać

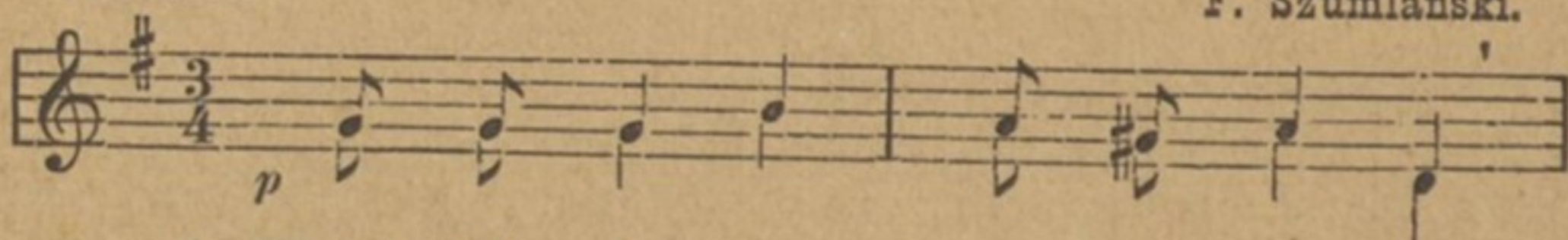
1. zam - knio - ne.
2. wdzię - czny - mi.

3. Wiec ich tamuje i perswaduje
 Bartosz jako stary w takie słowa:
 Czego krzyczycie, gwałty czynicie,
 Nie gore, lecz to jest rzecz nam nowa,
 Bóg się na świat rodzi,
 Witać go się godzi,
 Pójdźmy do Niego z darami;
 Bierz Kuba indyka, Bartosz bierz ciele,
 A ja Mu łóżeczko z puchu uścielę,
 Grześko zagra w dutki,
 By skakał malutki
 Wraz z nami.

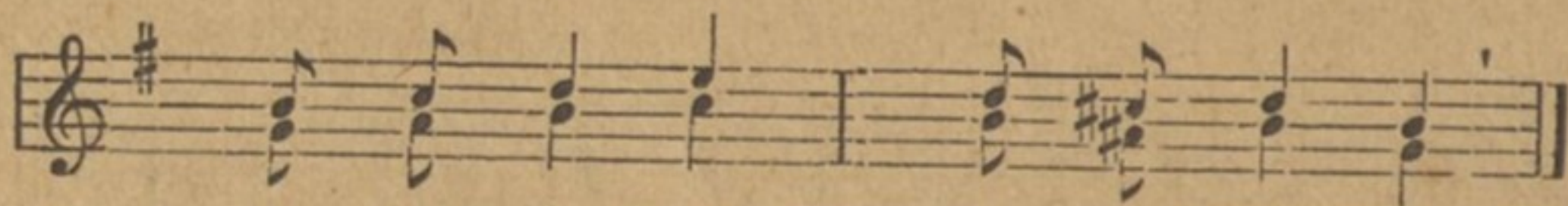
26. W dzień Bożego narodzenia.

Radośnie.

F. Szumlański.

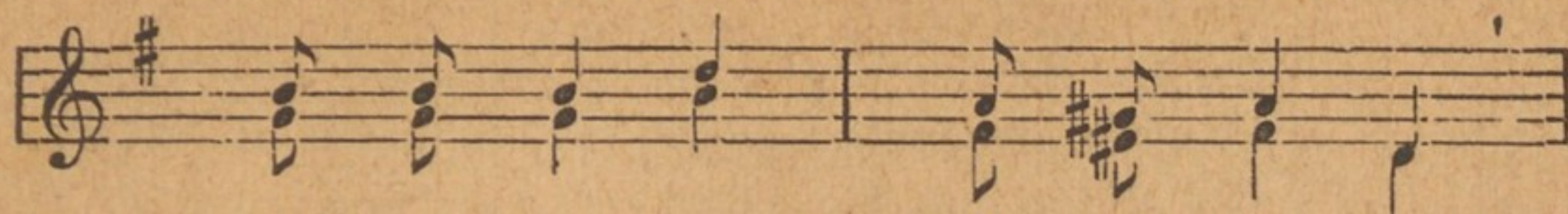
1. W dzień Bo - że - go na - ro - dze - nia,
 2. Sło - wik za - czy - na dy - szkan-tem,

1. Ra - dość wszel-kie - go stwo - rze - nia,
 2. Szczy-gieł mu do - bie - ra al - tem;

1. Pta - szki w gó - rę pod - la - tu - ją,
 2. Szpak te - no - rem krzy-knie cza - sem,

1. Je - zu - so - wi przy-śpie - wu - ją,
2. A go - łą - bek gru - chnie ba - sem,

1. przy-śpie - wu - ją.
2. gru - chnie ba - sem.

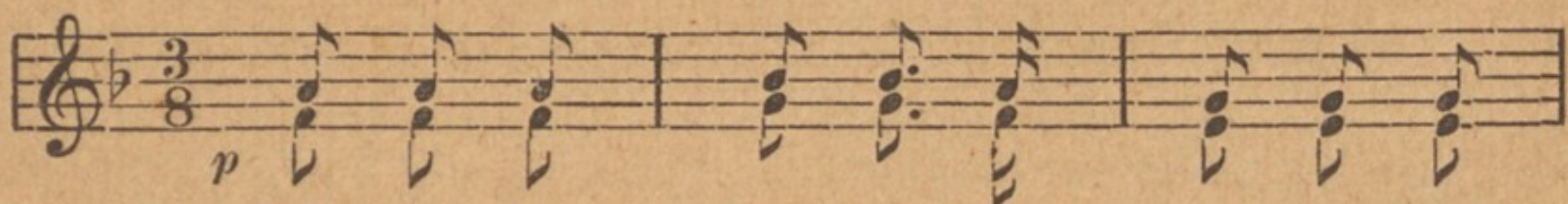
3. A mazurek z swoim synem
Świergąc siedzą za kominem;
Ach cierp, cierp, cierp, miły Panie,
Póki ten mróz nie ustanie, nie ustanie.

4. Gdy ptactwo Boga uczciło,
Co żywo się rozproszyło;
Ludziom dobry przykład dali,
Ażeby Go uwielbiali, uwielbiali.

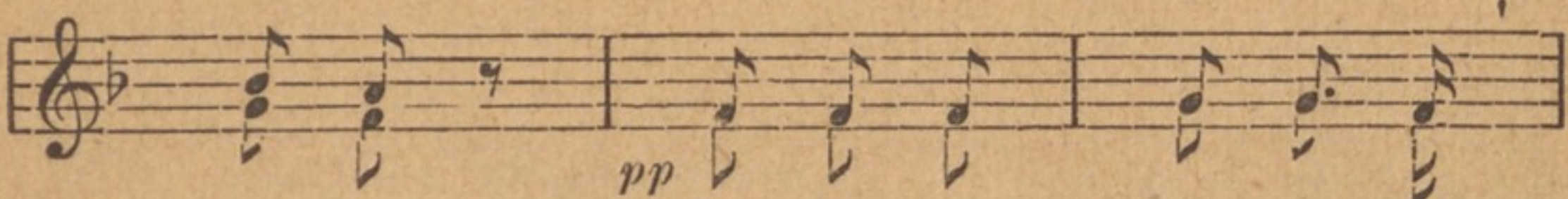
27. Lulajże Jezuniu.

Wesoło, żywo.

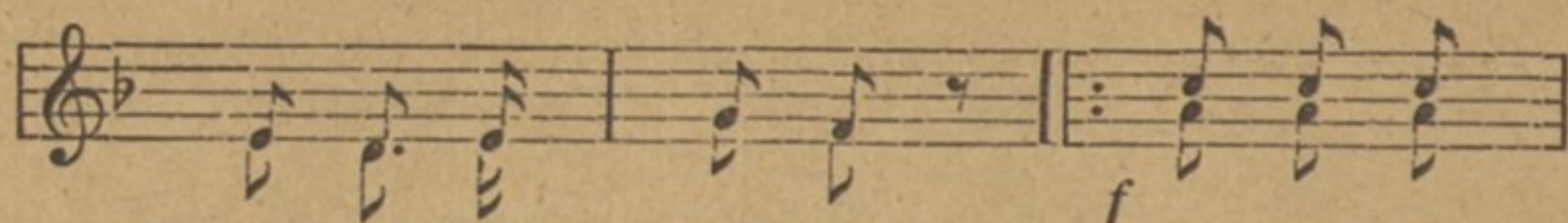
Melodya ludowa.

1. Lu - laj - że Je - zu - niu, mo - ja pe-
2. Zam-knij - że zmru-żo - ne pła-czem po-

1. reł-ko, Lu - laj u - lu - bio - ne
2. wieczki, U - tul - że zem-dło - ne

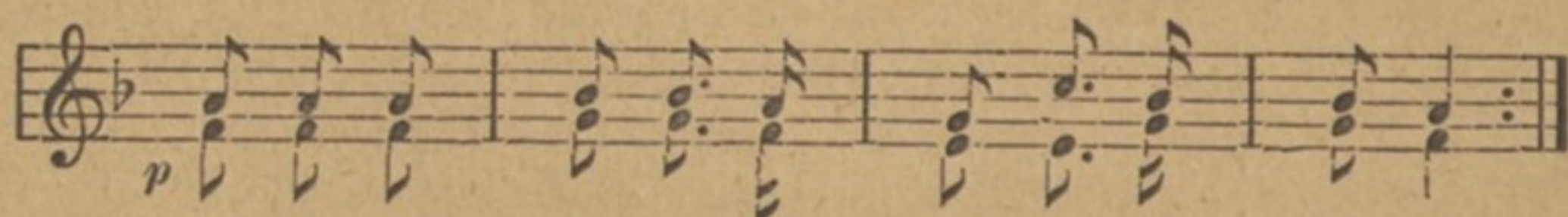

1. me pie - ści - deł - ko ;
2. łka-niem war - dzie-czki

f Lu - laj - że

Je - zu - niu, lu - laj - że lu - laj,

p a Ty Go Ma-tu-lu w płaczu u - tu-laj.

3. Dam ja Jezusowi słodkich jagódek,
Pójdę z Nim w Matuli serca ogródek
Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
A ty go Matulu w płaczu utulaj.

4. Dam ja Jezusowi z chlebem masełka,
Włożę ja kukielkę w Jego jasełka.
Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
A ty go Matulu w płaczu utulaj.

5. Lulajże piekniuchny mój Aniołeczku,
Lulajże wdzięczniuchny świata kwiateczku.
Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
A ty go Matulu w płaczu utulaj.

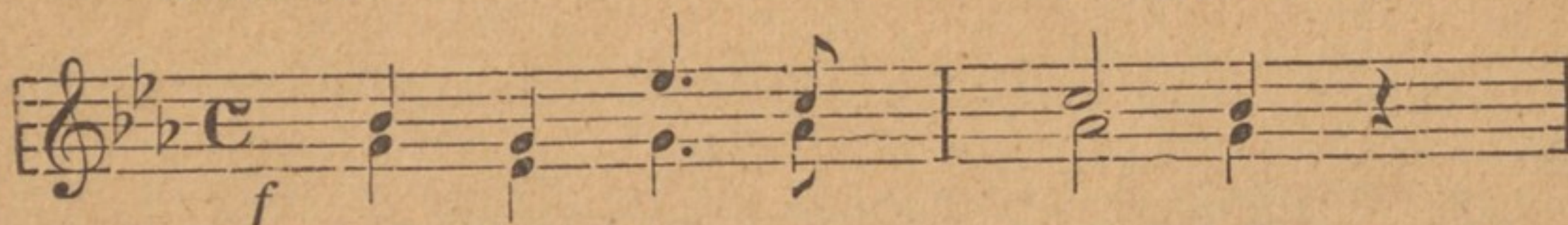
6. Lulajże różyczko najozdobniejsza,
Lulajże lilijko najprzyjemniejsza.
Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
A Ty go Matulu w płaczu utulaj.

7. Dam ja Ci słodkiego Jezu cukierka,
Rodzyneków, migdałów z mego pudełka.
Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
A ty go Matulu w płaczu utulaj.
8. Lulajże przyjemna oczom gwiazdeczko,
Lulaj najśliczniejsze świata słoneczko.
Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
A ty go Matulu w płaczu utulaj.
9. Dam ja Maleńkiemu piękne jabłuszko,
Mateńki kochanej dam Mu serduszko.
Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
A ty go Matulu w płaczu utulaj.
10. Cyt, cyt, cyt, niech zaśnie małe Dzieciątko,
Patrz no jak ono spi to niewiniątko.
Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
A ty go Matulu w płaczu utulaj.
11. Cyt, cyt, cyt, wszyscy się spać zabierajcie,
Mojego Dzieciątka nie przebudzajcie,
Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
A ty Go Matulu w płaczu utulaj.

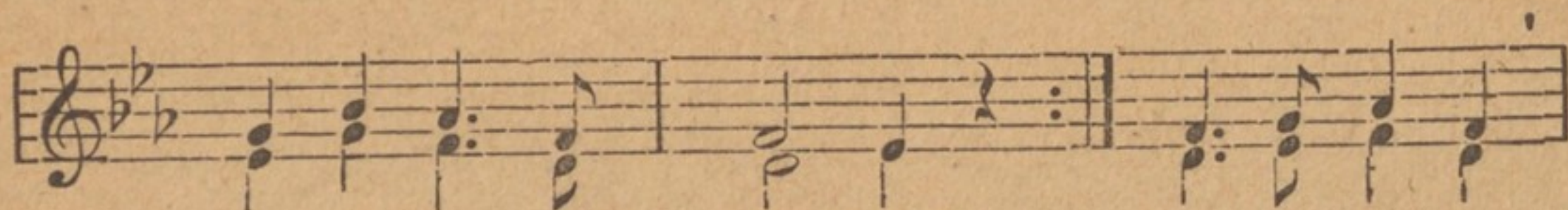
28. Gdy się Chrystus rodzi.

Poważnie.

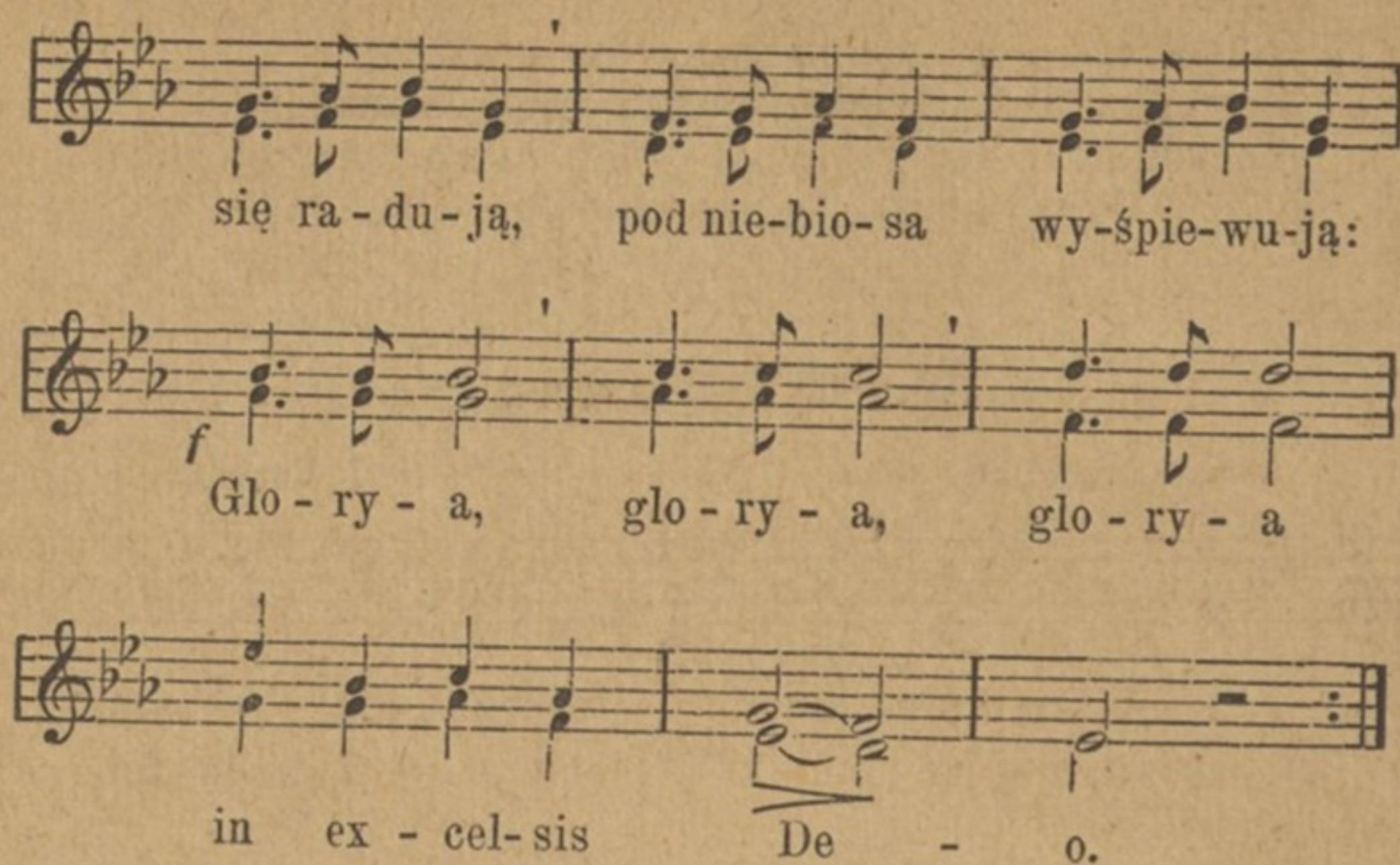
Melodya ludowa.

1. Gdy się Chry-stus ro - dzi
Cie-mna noc w ja - sno - ści

1. i na świat przy - cho - dzi.
pro-mie-ni-stej bro - dzi. A - nio - ło - wie

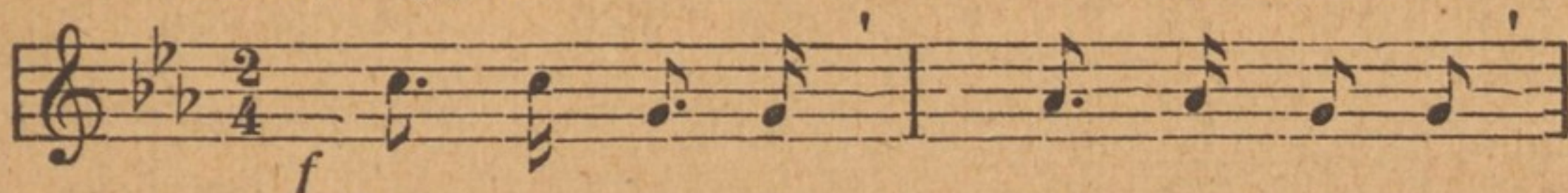
2. Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli,
Aby do Betleem czempredzej pobiegli;
Bo się narodził Zbawiciel, wszego świata Odkupiciel;
Gloria, gloria, in excelsis Deo.
3. O niebieskie duchy i posłowie nieba,
Powiedźcież wyraźniej, co nam czynić trzeba?
Bo my nic nie pojmujemy, ledwo od strachu żyjemy;
Gloria, gloria, in excelsis Deo.
4. Idźcie do Betleem, gdzie dziecko zrodzone,
W pieluszkach powite, w żłobie położone,
Oddajcie mu pokłon Boski, On osłodzi wasze troski;
Gloria, gloria, in excelsis Deo.
5. A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli,
Zaraz do Betleem spiesznie pobieżeli;
I tam wszystko tak zastali, jak im Anieli zeznali;
Gloria, gloria, in excelsis Deo.
6. Stanąwszy na miejscu pełni zadumienia,
Iż się Bóg tak zniżył do swego stworzenia,
Padli przed nim na kolana i uczcili swego Pana;
Gloria, gloria, in excelsis Deo.

7. Nareszcie, gdy pokłon Panu już oddali,
 Z wielką wesołością do swych trzód wracali;
 Że się stali być godnymi, Boga widzieć na tej ziemi;
 Gloria, gloria, in excelsis Deo.

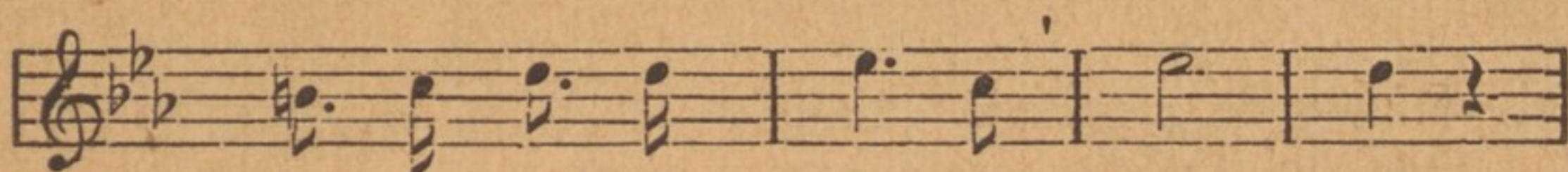
29. Stabat mater.

Pomału, religijnie.

J. Czubski.

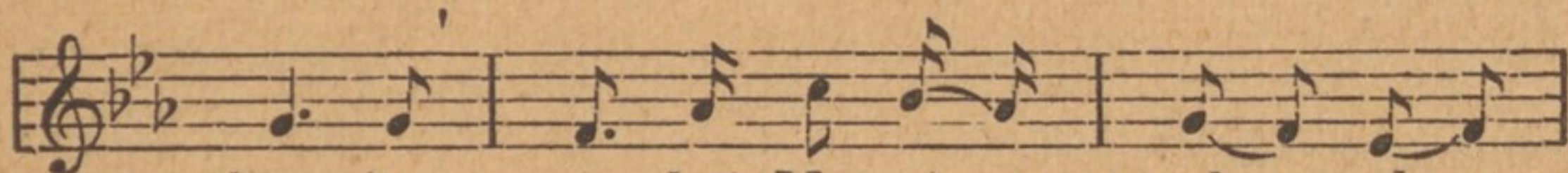
1. Wiatr w prze-lo - cie sko - nał chy-żym,
 3. Czu - jąc mę - ki w pier - si wzde - tej,

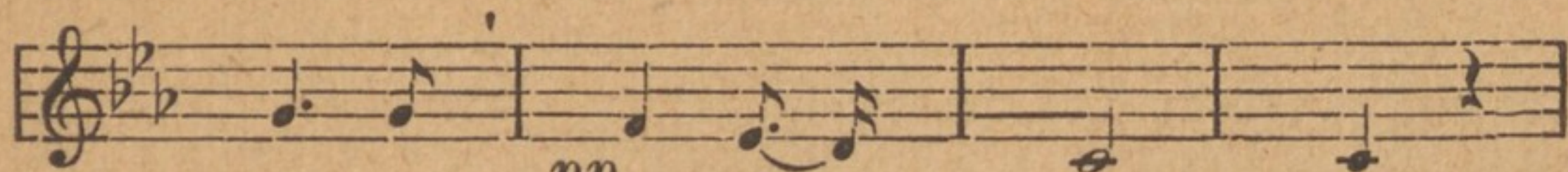
1. prze - ni - knę - ła zie - mię zgro - za;
 3. jak się ży - cie w łyzy roz - pły - wa,

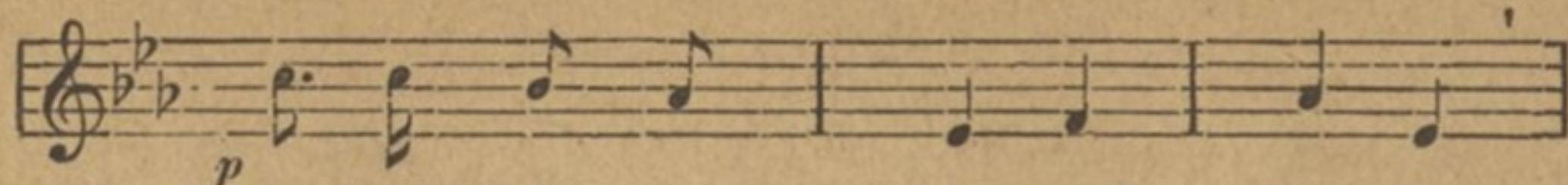
1. krzyż na ska - le a pod
 3. Łza prze - pa - da w smu - tek

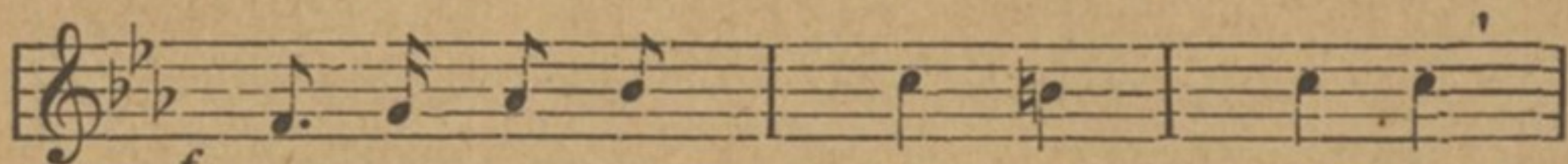
1. krzy-żem sta - bat Ma - ter do - lo -
 3. świę - ty, sta - ła Ma - tka bo - le -

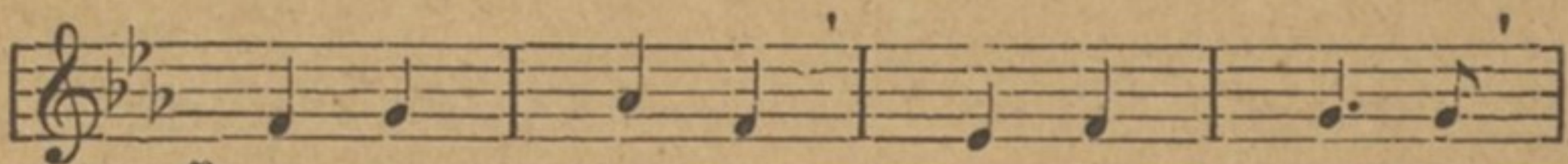
1. ro - sa do - lo - ro - sa.
 3. ści - wa, bo - le - ści - wa.

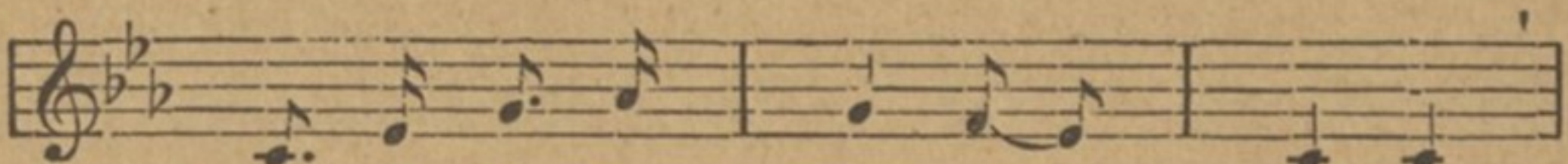
2. Za-dnych słów i za-dnych gło-sów,
4. Jak świat wiel - ki, o - pu - szczo-na,

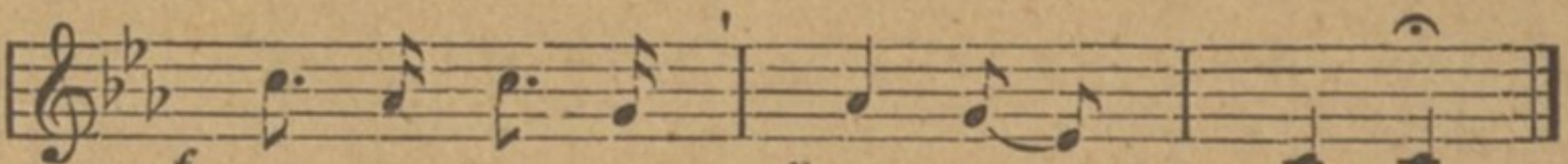
2. krew z ko-ro - ny Bo - żej spły-wa,
4. gdy ją zdję - ła ży - cia zgro - za,

2. w o - bec zie - mi i nie - bio - sów
4. prze - ra - żo - na, że Bóg ko - na,

2. sta - ła Ma - tka bo - le - ści - wa.
4 sta - bat Ma - ter do - lo - ro - sa,

2. sta - ła Ma - tka bo - le - ści - wa
4. sta - bat Ma - ter do - lo - ro - sa.

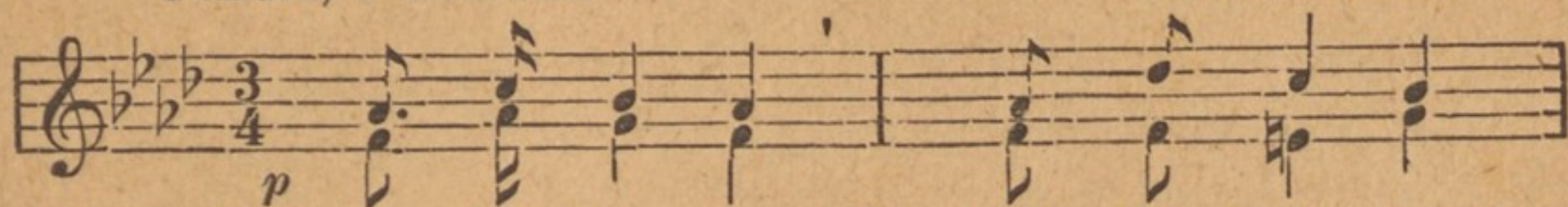
5. Na konania patrząc bole,
Rany, pregi od powroza,
Na łzy oczu, cierń na czole,
Stabat Mater dolorosa. (bis)

6. Konającą od współmęki,
Przejmującą śmierć za żywa,
W obec ziemi i niebiosów,
Stała Matka boleściwa. (bis)

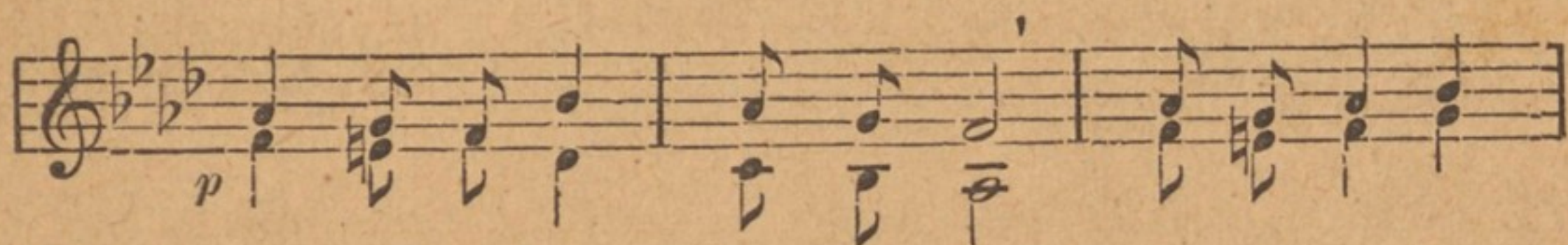
30. Ach mój Jezu!

Pomału, z uczuciem.

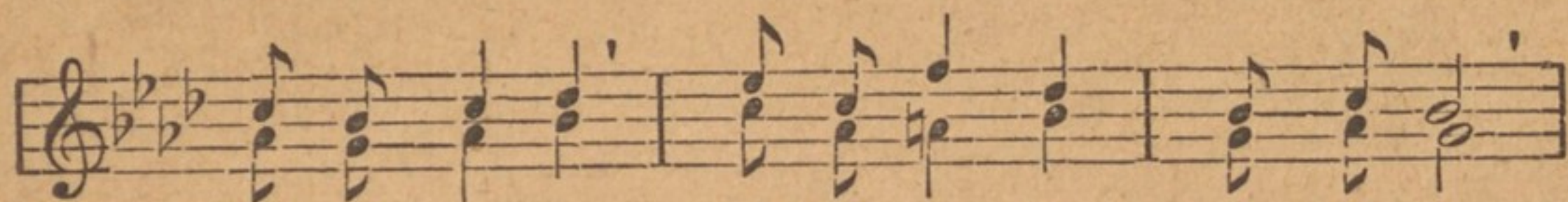
Fr. Lorenc.

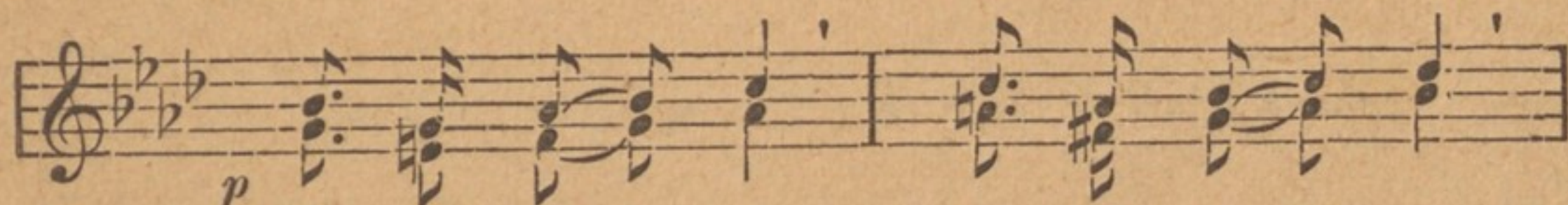
1. Ach mój Je - zu, jak Ty kłę - czysz
2. Ach mój Je - zu, co za bo - leść

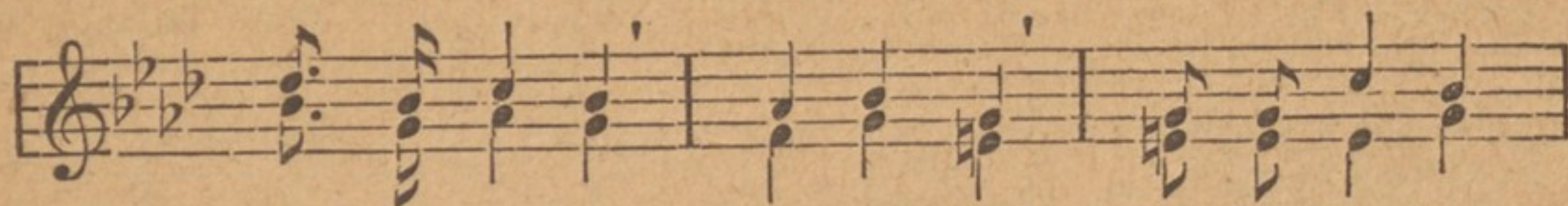
1. w o-groj-cu za krwa-wio - ny! Tam Cię a - nioł
2. cier-pisz w ostrej ko - ro - nie! Twarz najświętsza

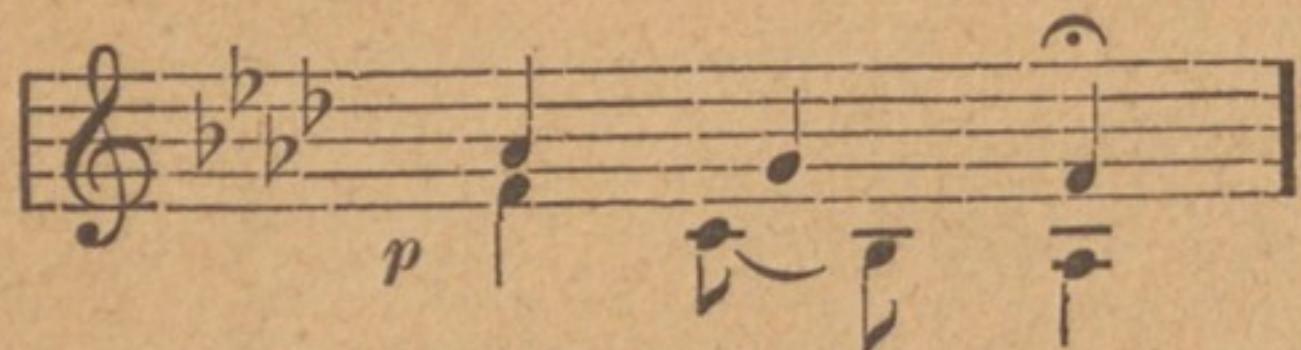
1. w smutku cieszy, skąd był świat po - cie - szo - ny;
2. za-krwa-wio-na, Gło-wa wszystka w krwi to-nie;

Przyjdź mój Je - zu, przyjdź mój Je - zu,

przyjdź mój Je - zu, pociesz mnie, Bo Cię kocham

ser - de - cznie.

3. Ach, mój Jezu, jakieś srodze do słupa przywiązany!
Za tak ciężkie grzechy nasze okrutnie biczowany!
Przyjdź mój Jezu i t. d.
4. Wychodzisz, mój drogi Jezu, na górę Kalwaryjską,
Trzykroć pod ciężarem krzyża upadasz bardzo ciężko.
Przyjdź mój Jezu i t. d.
5. A gdy mój najmilszy Jezu, na krzyżu już umierasz,
Dajesz Ducha Ojcu w ręce, grzesznym niebo otwierasz.
Przyjdź mój Jezu i t. d.
6. Ach mój Jezu, gdy czas przyjdzie, że już umierać trzeba,
Wspomnij na swą gorzką mekę, niechciej zawierać nieba.
Przyjdź mój Jezu i t. d.
7. Gdyś jest sędzią postawiony nad żywymi, zmarłymi,
Zmiłujże się nad duszami w czyscu zostającymi;
Wieczny pokój, wieczny pokój
Duszom zmarłym daj Panie,
W niebie odpoczywanie.

31. Pozwól mi Twe męki śpiewać.

Pomału.

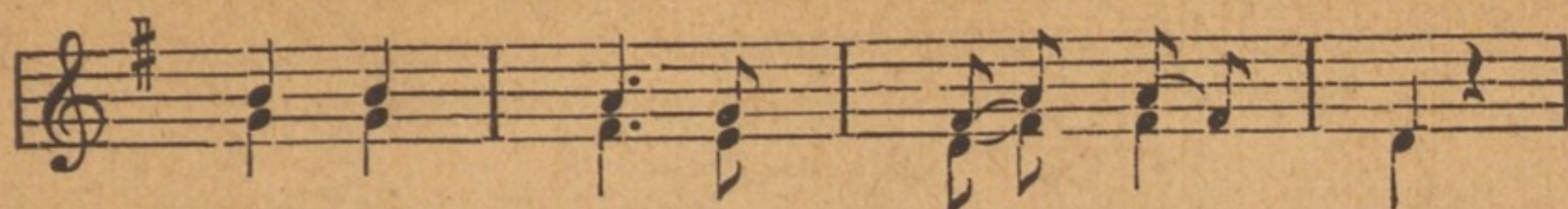
Melodya ludowa.

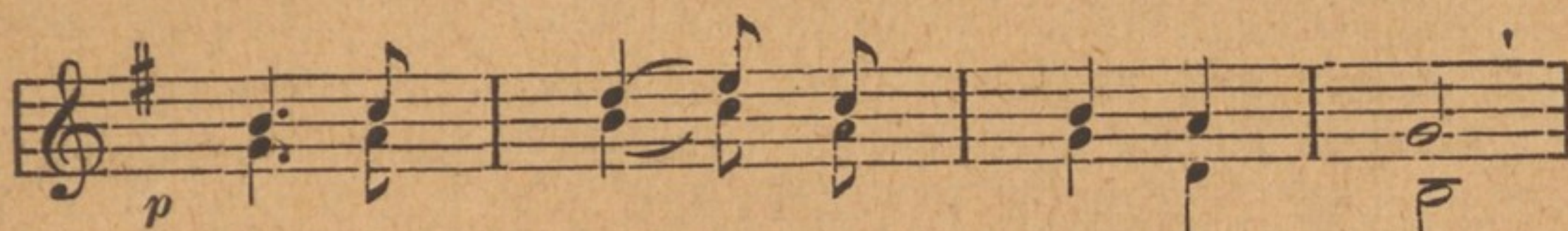
1. Po-zwól mi Twe mę - ki śpie-wać,
2. Bła - ga - jąc Oj - ca ła - ska-wie

1. I z czu - ło - ścią u - bo - le - wać,
2. Jak po - śle - dnik w ludzkiej spra-wie,

1. O Ba - ran - ku bez zma - zy,
2. By - łeś krwią swą zbro - czo - ny,

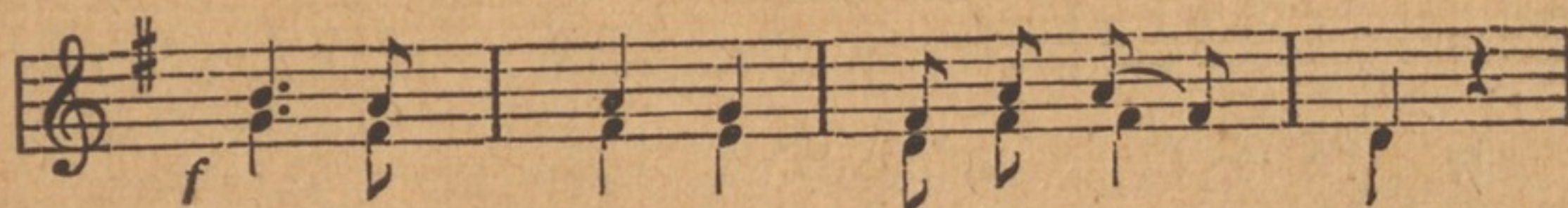
1. Któ-ry gła - dzisz me ska - zy.
2. Na krzy - żu roz - cią-gnio - ny.

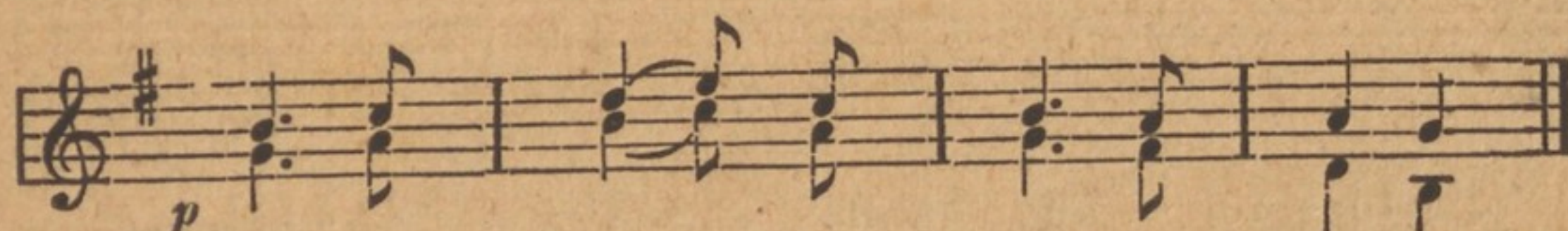
Je - zu, pię - tnuj Twe - mi ra - ny

W głę - bi ser - ca Chrze - ści - a - ny,

Nie - chaj bo - leść śmierci Two - jej

Zmniejszy bo - le śmier - ci mo - jej.

3. By Cię pojmano zelżywie,
Meczono nielitościwie,
Przystąpił Judasz z rotą,
Tyś się poddał z ochotą,
Jezu, piętnuj i t. d.

4. Sędzie na Twą śmierć dybali,
W ręce Cię katów oddali,
Którzy Twoje święte ciało
Siekli tak, że krwią pluskało.
Jezu, piętnuj i t. d.

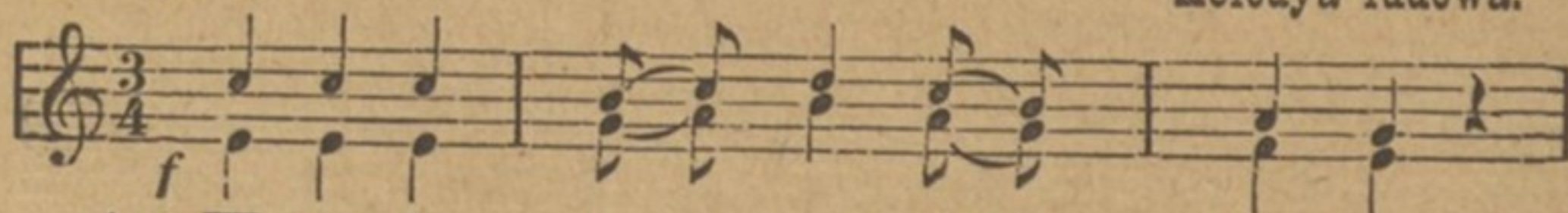
5. Wśród pogardy, pośmiewiska,
Lud koronę na skroń wciska,
Którój kolce cierniowe
Srogo ranią Twą głowę.
Jezu, piętnuj i t. d.

6. Do krzyża srogo przybity,
Okrutną włócznią przeszyty,
Bóg i człowiek umiera,
Grzesznym niebo otwiera.
Jezu, piętnuj i t. d.

32. Wesoly nam dzień dziś nastał.

Powaznie.

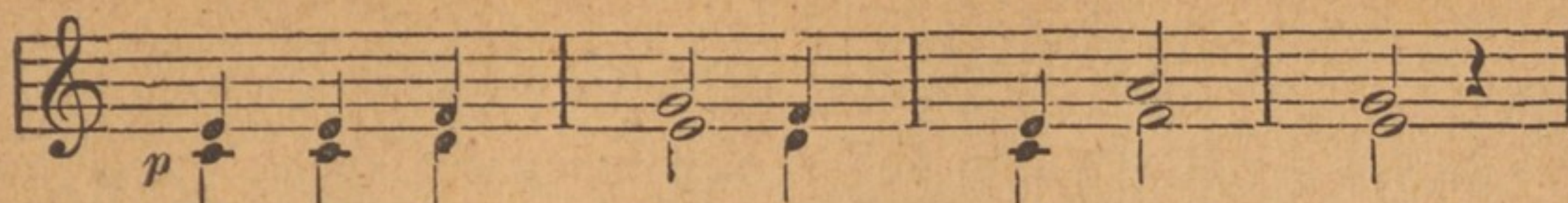
Melodya ludowa.

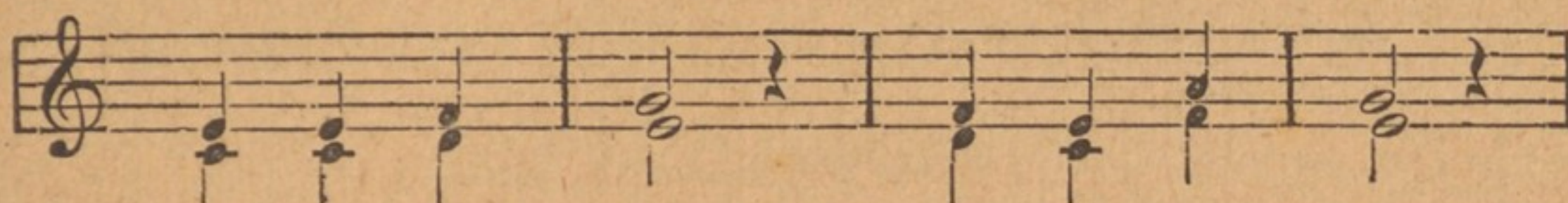
1. We-so-ły nam dzień dziś na-stał,
2. Król nie-bie - ski K'nam za - wi - tał,

1. Któ - re - go z nas ka-żdy ża - dał.
2. Ja - ko śli - czny kwiat za - kwi-tał,

1. Te - go dnia Chry - stus zmar - twych - wstał.
2. Po śmier - ci się nam po - ka - zał.

Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja,

Al - le - lu - ja.

3. Piekielne mocy zwojował,
Nieprzyjaciele podeptał,
Nad wiernymi się zmiłował.
Alleluja, Alleluja.
4. Do trzeciego dnia tam mieszkał,
Ojców świętych tam pocieszał,
Potem iść za sobą kazał.
Alleluja, Alleluja.
5. Którzy w otchłaniach mieszkali,
Płaczliwie tam zawołali,
Gdy Zbawiciela ujrzali:
Alleluja, Alleluja.
6. Zawitaj pożądający,
Boże Synu wszechmogący,
Wybaw nas z piekielnej mocy.
Alleluja, Alleluja.

33. Zesłanie Ducha św.

Pomału.

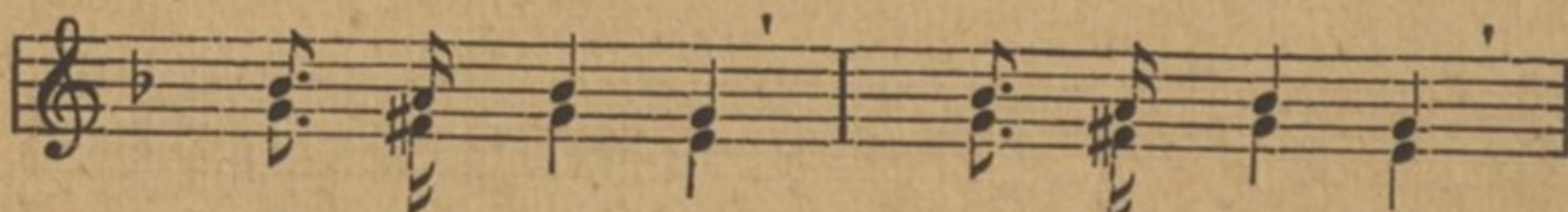
K. Kurpiński.

1. A - by zie - mia Bo - giem ży - ła,
2. Du - chu świę - ty! Two - je tchnie - nie,

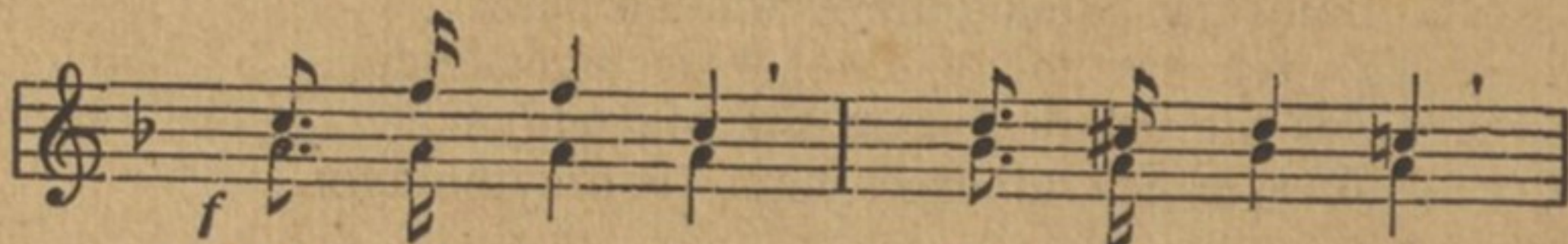
1. zro - zu - mia - ła Sy - na sło - wo,
2. Nie - chaj ser - ca two - rzy no - we,

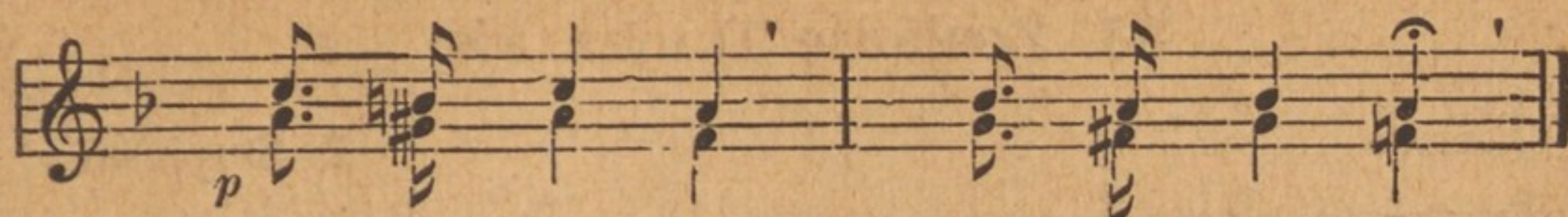
1. Bóg jój swe - go Du - cha zsy - ła,
2. Mo - wy łą - czy w je - dnę mo - wę,

1. i u - twa - rza zie - mię no - wą;
2. i świat w je - dno zgro - ma - dze - nie.

1. Bóg jój swe - go Du - cha zsy - ła,
2. Mo - wy łą - czy w je - dnę mo - wę,

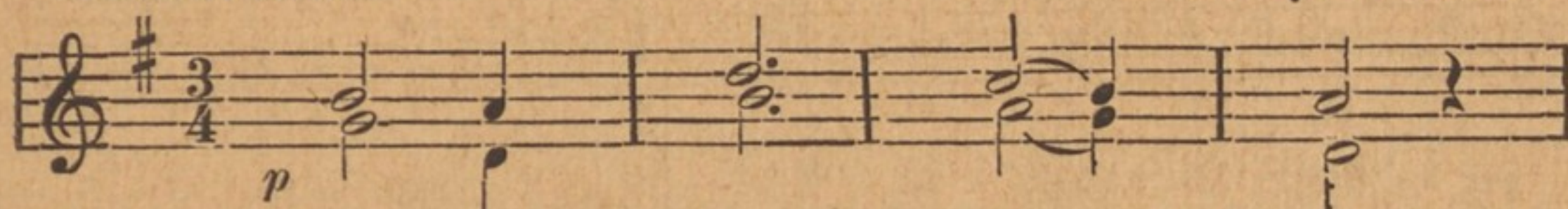

1. i u - twa - rza zie - mię no - wą.
i świat w je - dno zgro - ma - dze - nie.

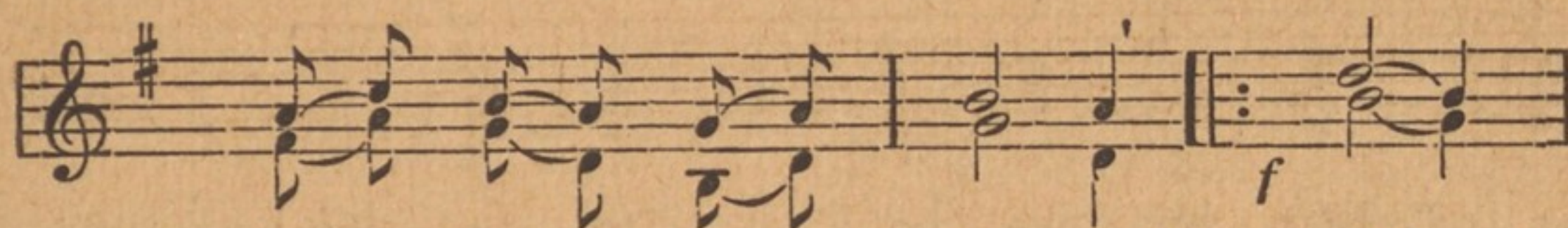
34. Twoja cześć chwała.

Umiarkowanie.

Melodya ludowa.

1. Two - ja cześć chwa - ła,
To - bie dziś da - jem

1. nasz wie - czny Pa - nie! Na
z woj - skiem tych lu - dzi Po-

1. wieczne cza-sy niech nie u - sta - je.
kłon i pie-nie, my Two - i słu - dzy.

2. Dziękując wielce Twój wielmożności
Za ten dar zacny Twój wszechmocności.
Ześ się darował nam nic niegodnym,
W tym Sakramencie nam tu przytomnym.

3. Raczyłeś zostać w takiej osobie,
Dla nas grzeszników, nie folgując sobie.

Ciało Twe święte, co krzyżowali,
I krew najświętszą, którą przelali.

4. Przyszedszy na świat Pan wiecznej chwały,
Użyłeś wiele nędzy nie małej.
Daleś się potem z wielkiej miłości,
Na męki srogie bez Twojej litości.

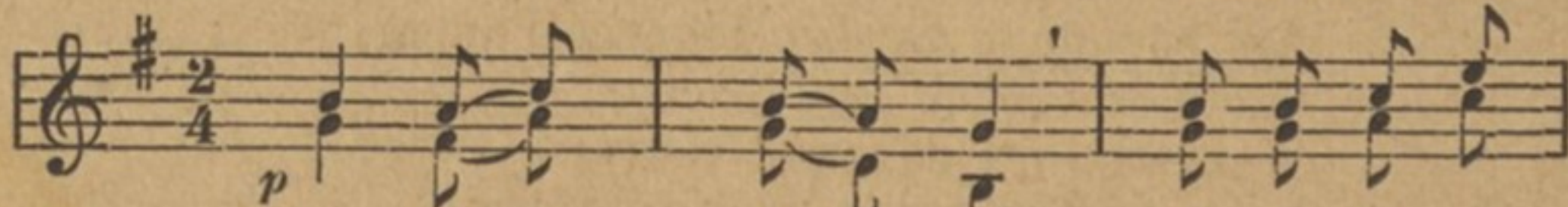
5. Wstępując potem do chwały wiecznej.
Zostawiłeś nam ten to dar zacny,
Na co my patrząc, w tym sakramencie,
Z pociechą wielką, serce nam rośnie.

6. Tobie my Boże teraz śpiewamy,
Przed Twoją światłością nisko padamy.
Użycz nam łaski, Wszechmocny Boże,
Bez Twój pomocy człek nie nie może.

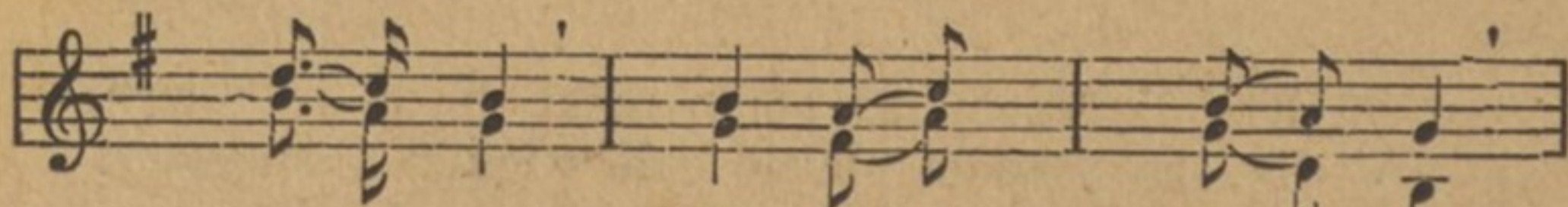
35. Straszliwego Majestatu Panie!

Powoli.

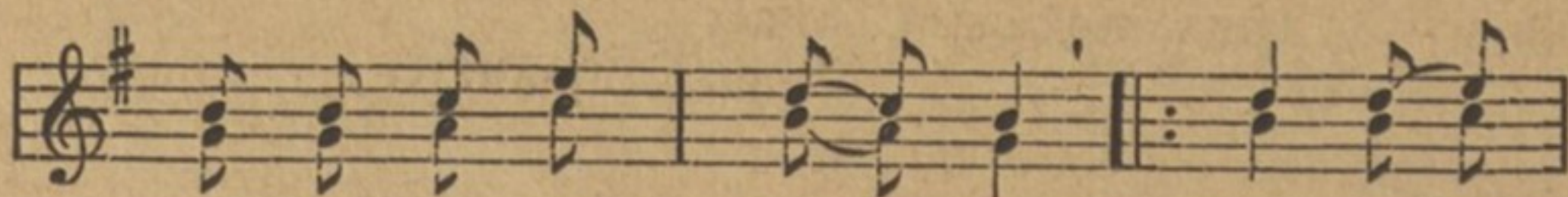
Melodya ludowa.

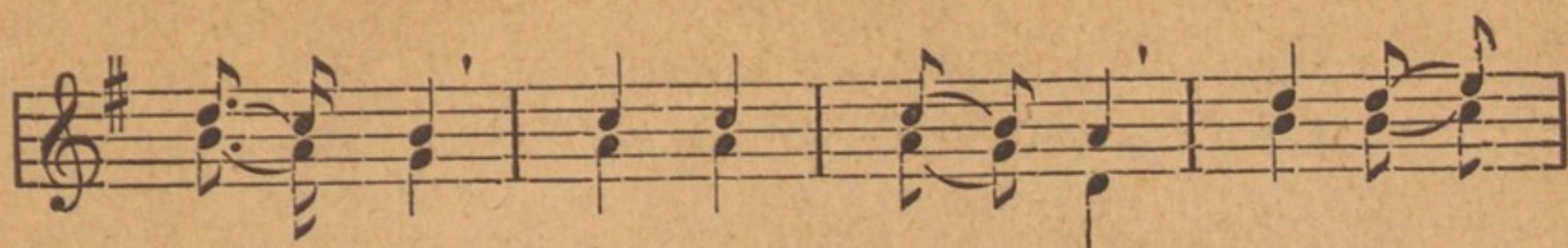
1. Stra - szli - we - go Ma - je - sta - tu

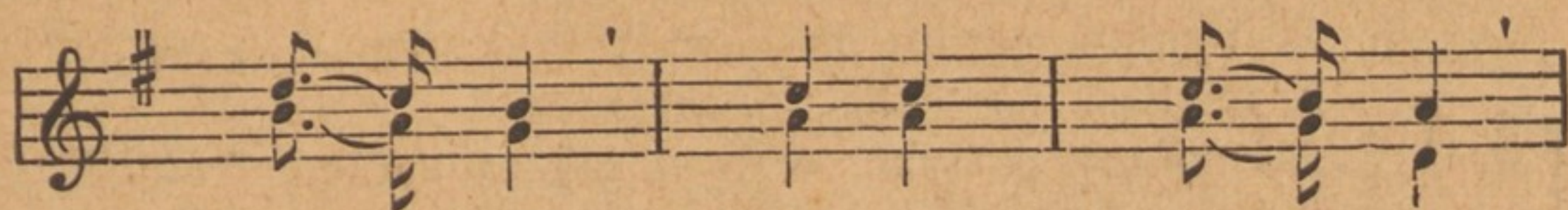
1. Pa - nie, Za me grze - chy

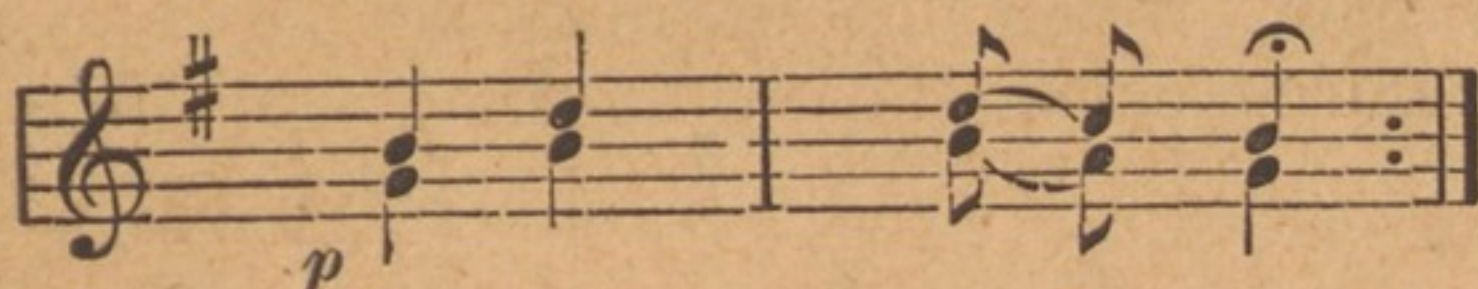
1. pła - kać łez nie sta - nie; Jam stwo -
Twój Ma -

1. rze - nie Twe wy - ro - dne, Świę-tych
je - stat nie-skoń - czo ny, Przed któ-

1. o - czu Twych nie - go - dne,
rym kłę - ka - ją tro - ny,

1. O - bra - zi - łem.

2. Nie śmiem oczu podnieść z publikanem,
Ale sprawa z bardzo dobrym Panem;
Skoro w oczach łzy obaczy,
Wszystko mi darować raczy;
Lecz stąd w sercu większa rana,
Żem tak łaskawego Pana
Śmiał obrazić.

3. Kto da oczom tak obfite rzeki,
Trzeba bowiem płakać całe wieki,
Żem wiecznego Boga mego,
Za moment czegoś marnego,
Ja grzesznik zapamiętały,
Pana wiekuistej chwały
Śmiał znieważyc.

4. Nędzny prochu! na coś się odważył?
Stwórceś swego haniebnie znieważył;

Wieszli, co jest grzech przeklęty?
 Słuchaj co rzekł Paweł święty:
 Każde przestępstwo mandatu,
 Jest zniewagą Majestatu
 Najwyższego!

36. Do Ciebie Panie!

Powoli.

Melodya ludowa.

1. Do Cie-bie Pa - nie po-kor-nie wo-
 2. Racz na nas spoj - rzeć znie-ba wy - so-

1. ła - my, Łzy wy - le - wa - jąc
 2. kie - go, A racz po - cie - szyc

1. ser - de-cznie wzdy - cha - my.
 2. czoło - wie-ka grze - szne - go.

3. Któregoś Panie zbytnie umiłował,
 I krwi najświętszej przelać nie żałował.
 4. Acz miecz Twój srogi, bardzo się rozszerzył,
 By złości nasze swą srogością zburzył.
 5. Lecz nie nie dbamy, w złościach naszych trwamy,
 Jednakże Panie ku Tobie wołamy.
 6. Byś złości nasze łaskawie przebaczył
 A gniew Twój srogi pohamować raczył.

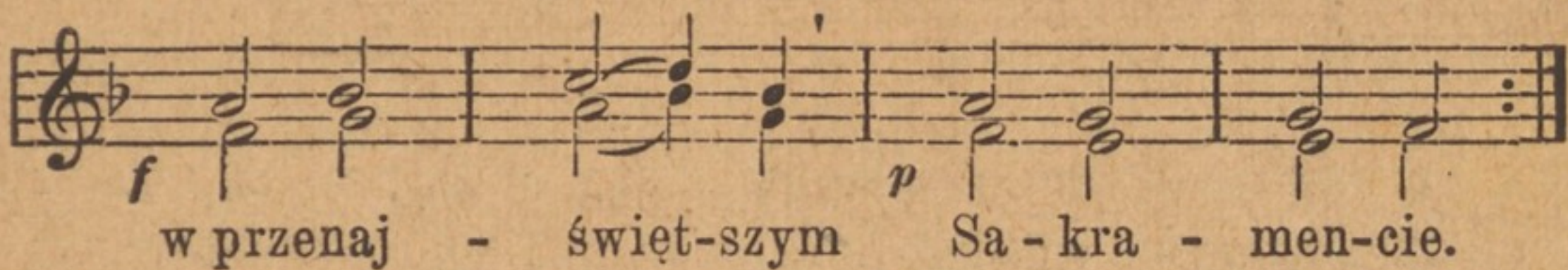
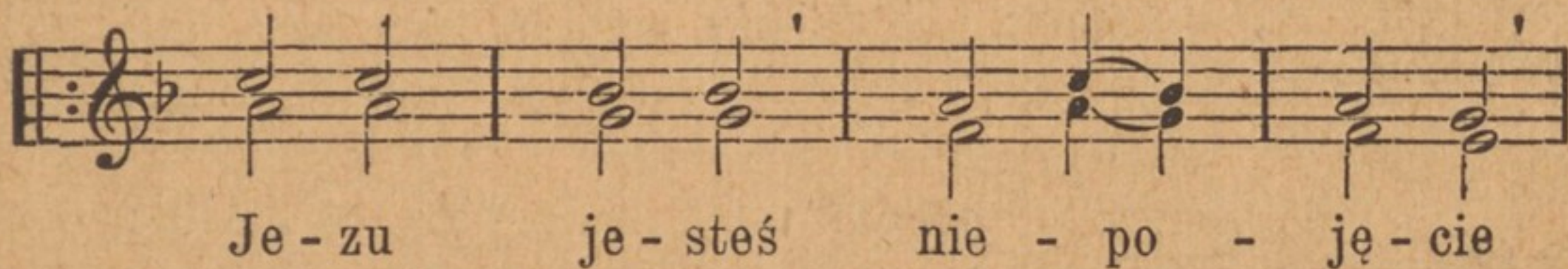
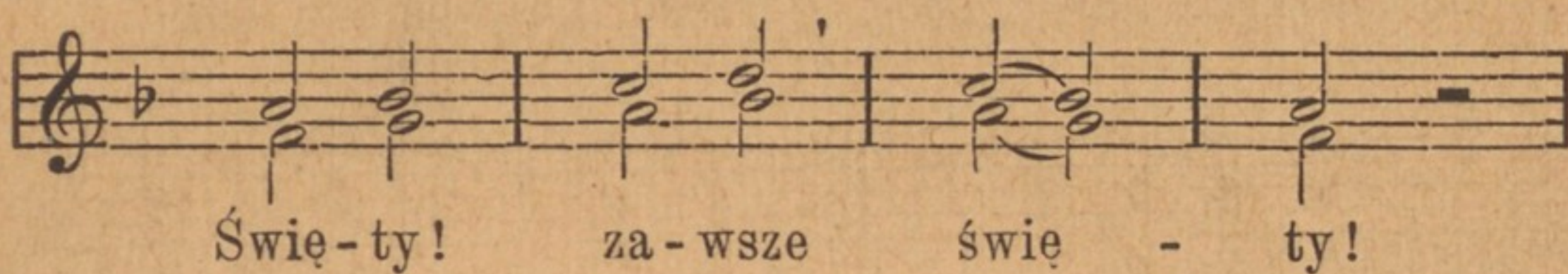
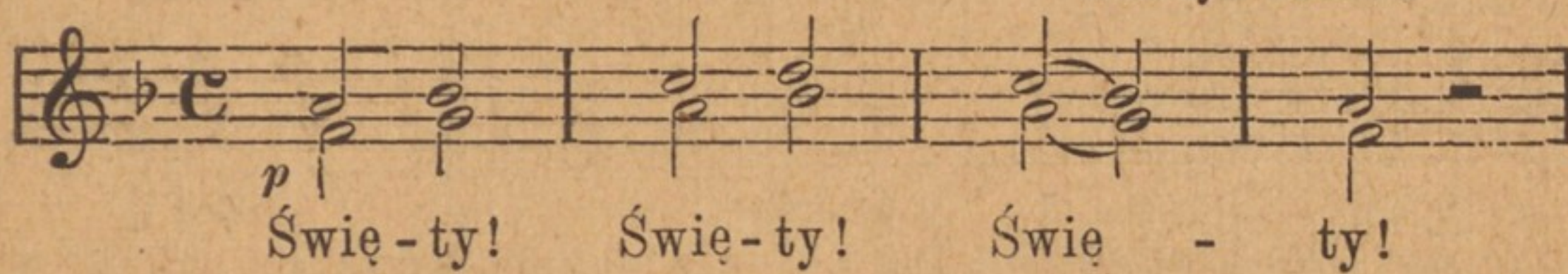
7. Użycz łaski swej ku upamiętaniu,
Daj serce prawe ku Twemu wzywaniu.

8. Abyśmy zawsze w pobożności żyli,
Ciebie z Świętymi na wieki chwalili.

37. Święty! Święty!

Poważnie.

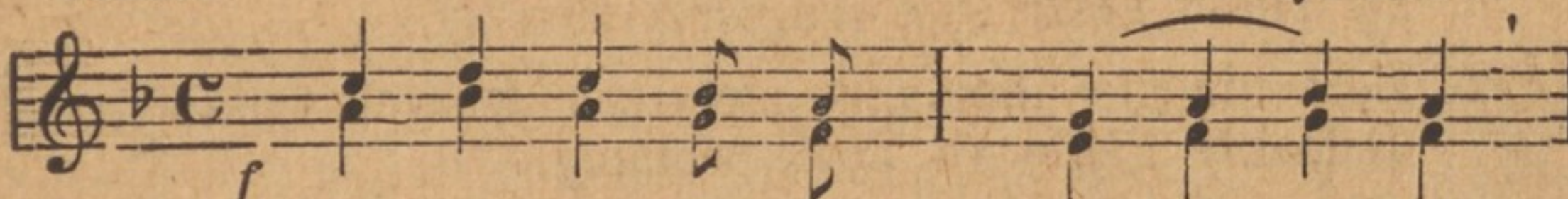
Melodya ludowa.

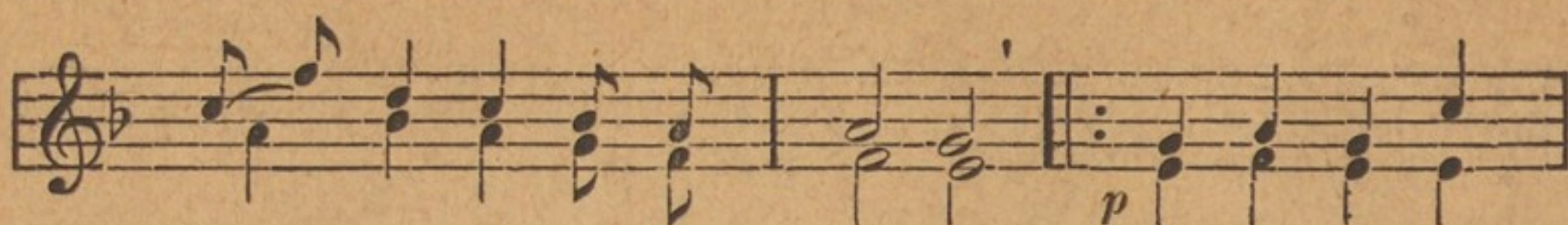
38. Nie opuszczaj nas Panie!

Pomału.

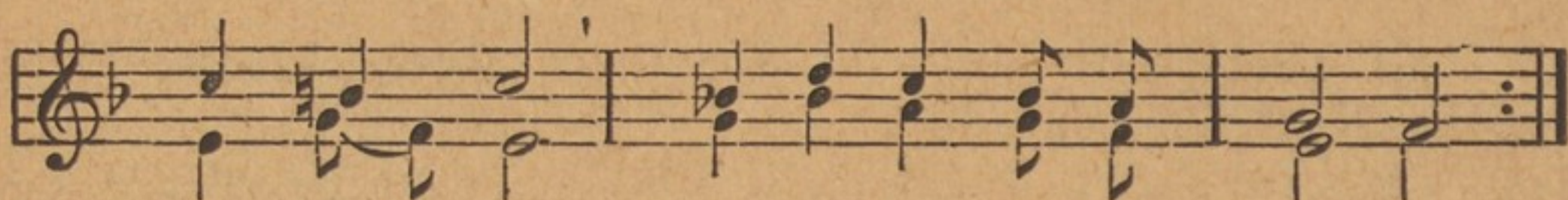
Melodya ludowa.

2. Niech bę-dzie po - chwa - lo - ne

1. Je - zu! na-sze ko - cha-nie! Je - zu! na-sze
2. Je - zu - sa dro - gie-go! Je - zu - sa

1. ko - cha - nie! nie o-pusz-czaj nas Pa - nie!
2. dro - gie - go! Ma-tki i I - mię Je - go.

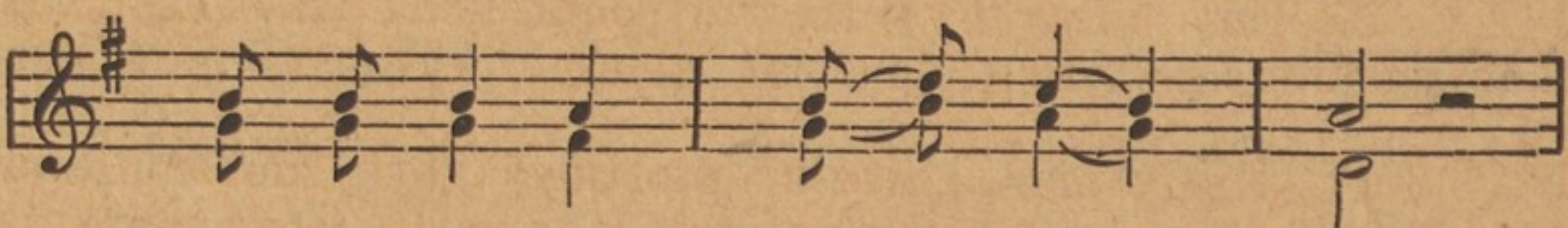
39. Przed oczy Twoje Panie.

Powoli.

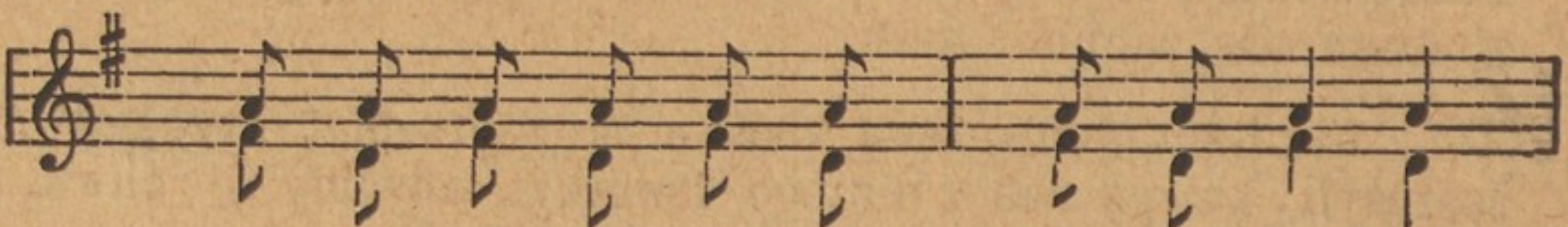
Melodya ludowa.

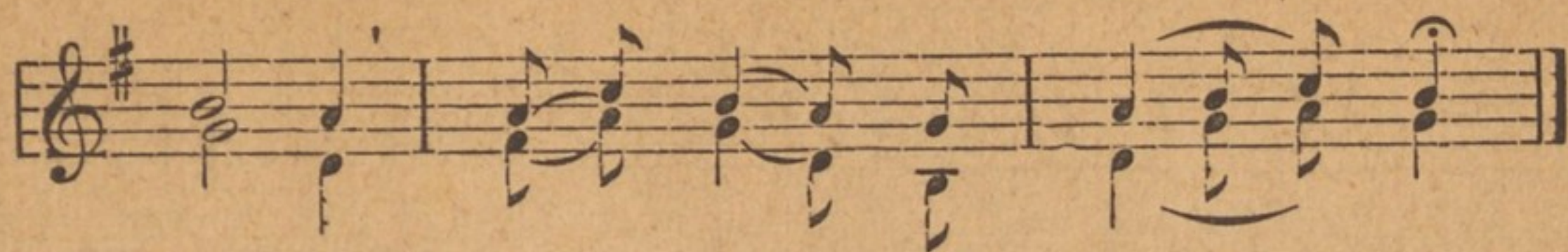
1. Przed o - czy Two - je Pa - nie
2. Je - że - li u - wa - ża - my

1. Wi - ny na - sze skła - da - my,
2. zło - ści, któ - re - śmy po - peł - ni

1. A ka - ra - nie, któ - re za nie od - bie -
2. li, mniej da - le - ko cier - pie - my, a - ni -

1. ra - my, Przy - ró - wny - wa - my.
 2. że - li - śmy za - słu - ży - li.

3. Cięższe to jest, do czego się znamy być winnymi,
 a lżejsze to, co ponosimy.

4. Karę za grzechy dobrze czujemy, a przecie grzeszyć
 poprzestać nie chcemy.

5. W pośród plag Twoich niedoleżność nasza truchleje,
 wszakże w nieprawościach żadna się odmiana nie dzieje.

6. Umysł utrapieniem srodze ściśniony, a upór w złem
 trwa nic nie poruszony.

7. Życie w uciskach prawie ustaje, jednak nałogów
 swoich nie poprzestaje.

8. Jeżeli nawrócenia łaskawie czekasz, my się nie po-
 prawujemy, jeżeli się sprawiedliwie mścisz, wytrwać nie
 możemy.

9. Wyznawamy z płaczem czegośmy się dopuszczali,
 a po nawiedzeniu zapominamy czegośmy dopiero płakali.

10. Gdy miecz Twój na nas podniesiony trzymasz, siłąć
 obiecujemy, a skoro go spuścisz, obietnicę wykonać nie chcemy.

11. Kiedy nas karzesz, prosimy, abyś się zmiłował,
 a gdy przestaniesz, pobudzamy Cię znowu, abyś nam nie
 folgował.

12. Otóż nas masz korzących się Tobie, wszechmogący
 Boże; wiemy, iż jeżeli miłosierdzie nie odpuści, sprawiedliwość
 słusznie nas zagubić może.

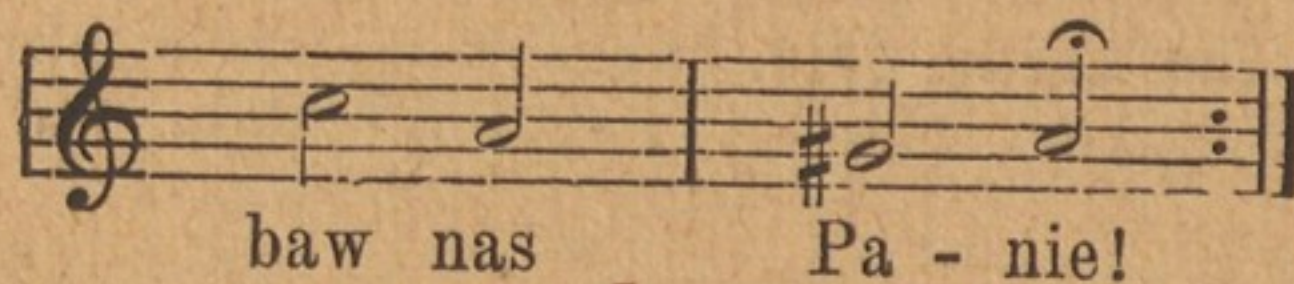
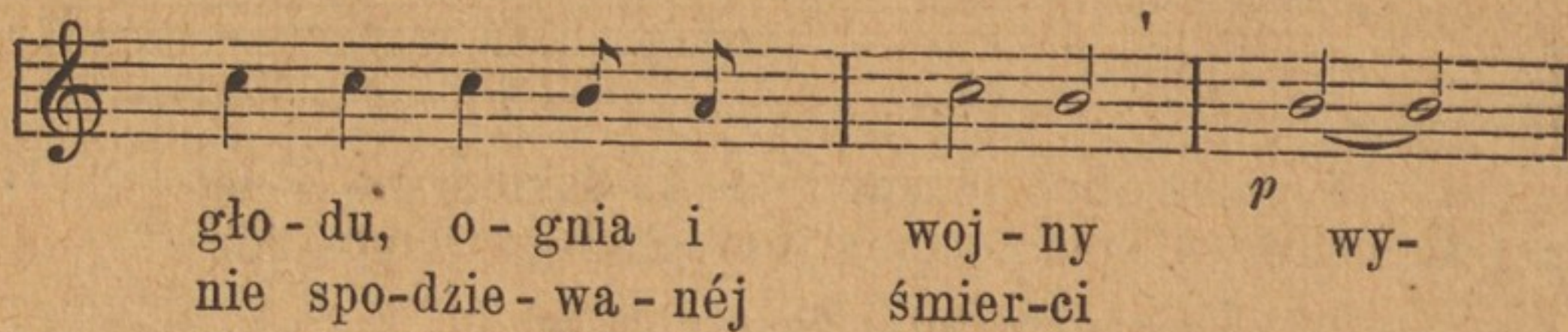
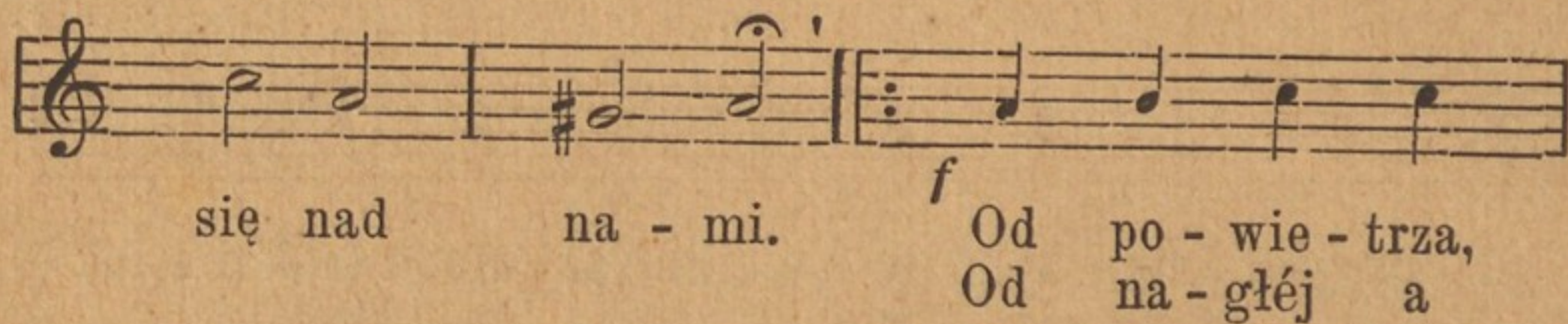
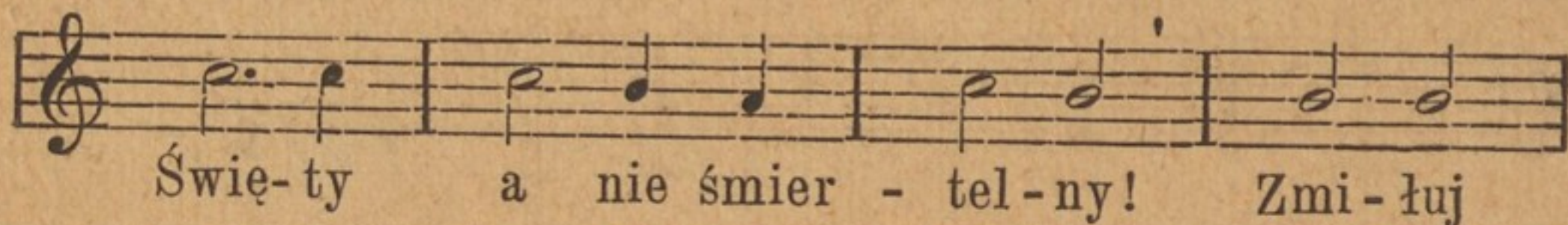
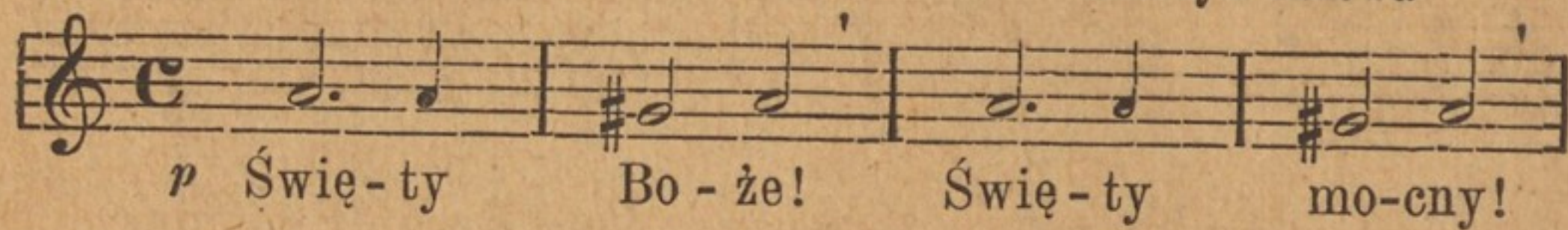
13. Racz nam tedy dać o co żebrzemy, lubośmy nie
 zasłużyli, któryś nas z niczego stworzył, abyśmy Cię chwalili.

14. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak
 było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

40. Święty Boże!

Pomału.

Melodya ludowa.

My grzeszni do Ciebie Boga wołamy!
Wysłuchaj nas Panie!

My grzeszni Ciebie Boga błagamy!
Przepuść nam Panie!

My grzeszni Ciebie Boga prosimy!
Zmiłuj się nad nami!

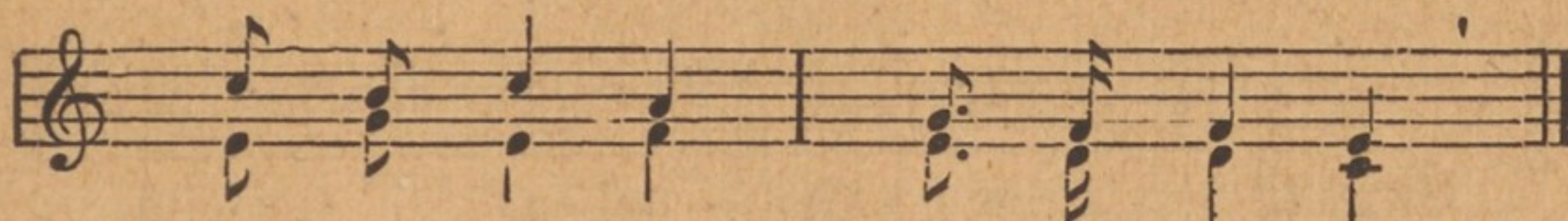
41. Pobłogosław lud Twój Panie!

Pomału.

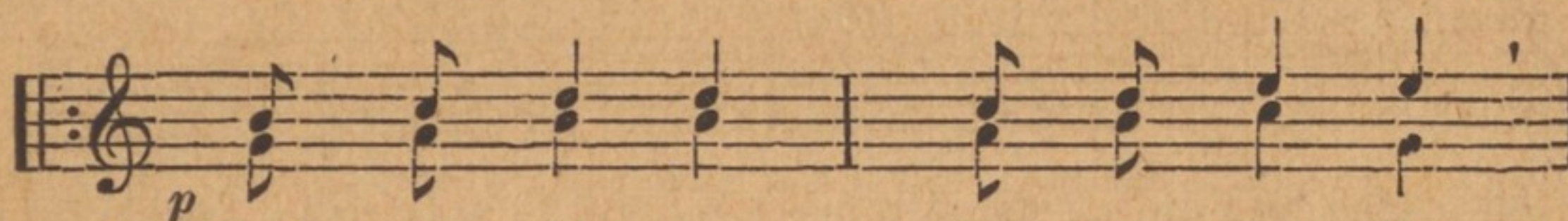
Melodya ludowa.

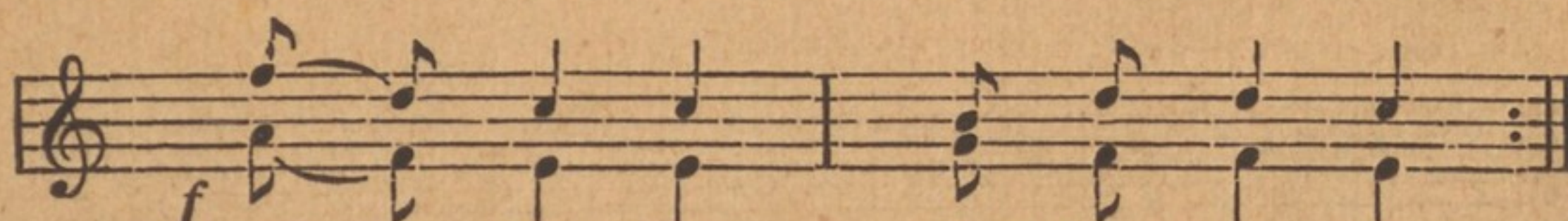
1. Po - bło - go - sław lud Twój Pa - nie,
 2. Za ła - ski dzie - ki czy - ni - my,

1. Co się u nóg Two - ich ście - le;
 2. Co zle - wasz nam w ka - żdej stro - nie;

1. Przyjm dzie - ki, u - słysz wo - ła - nie
 2. I wspar - cia Twe - go że - brze - my

1. w o - be - cnem lu - dzkiem cie - le.
 2. Te - raz i w śmier - ci zgo - nie.

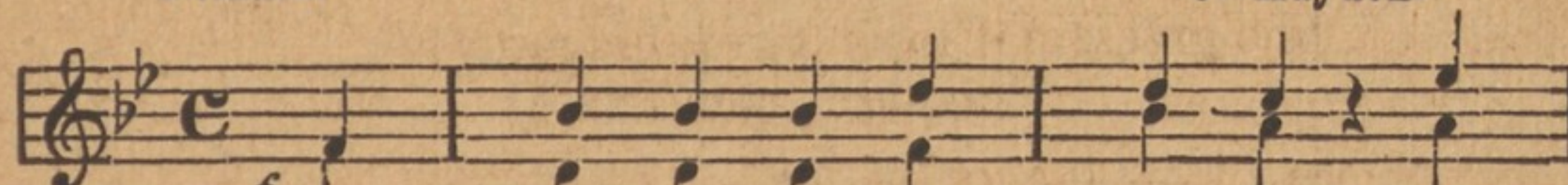
3. Święty, święty, święty Boże,
 Którego ołtarz ten kryje!
 Ciebie nikt pojąć nie może,
 A przez Cię każdy żyje.

Msza.

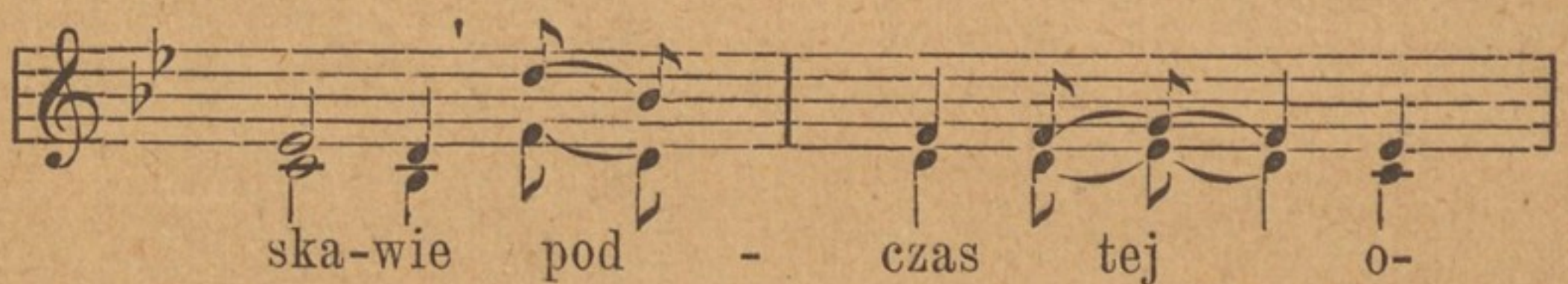
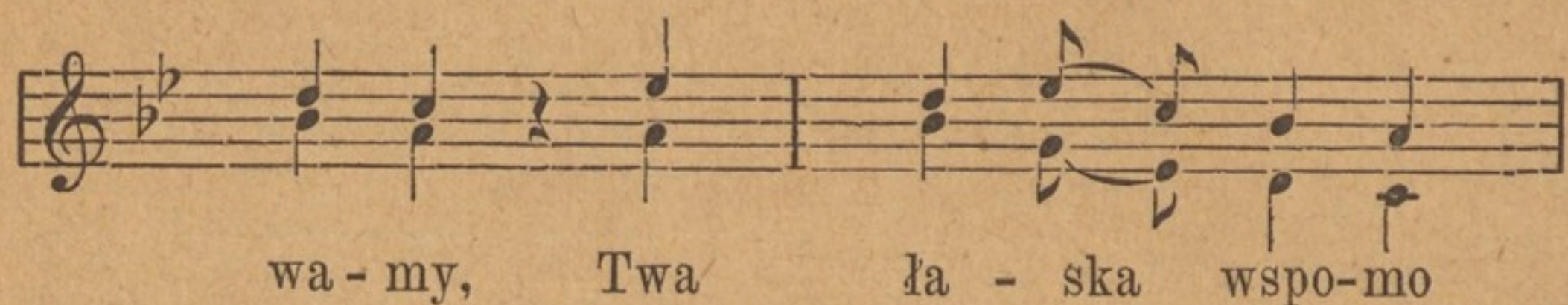
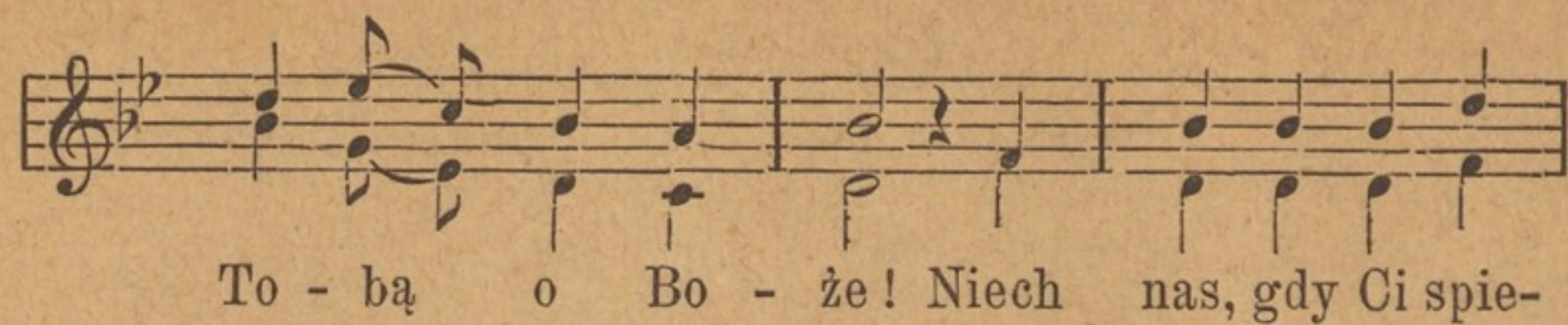
42. Kyrie.

Pomału.

J. Hayden.

Z po - ko - rą u - pa - da - my przed

Gloria.

Chwała Bogu, cześć, dzięki
 Od wszego stworzenia,
 Moc Boskiej Jego ręki
 Daje znak zbawienia,
 Pokój głosi; ten w skutku
 Byśmy trwale mieli,
 I Tobie bez trwóg, smutku
 Służyli weseli.

Ewangelia.

Ewangelia cała
 Z ust Boskich pochodzi;
 Ta ludziom światło dała,
 Ta nas Bogu rodzi.
 Bóg sam naukę daje,
 Która nie omyla,
 Iż się szczęśliwym staje,
 Kto się k'niej przychyła.

Credo.

Wierzę w Boga jednego,
 Stwórcę nieba, ziemi,
 Ojca wszechmogącego,
 Co rządzi wszystkiemi;
 W Jezusa Syna Jego,
 Który dla zbawienia
 Ludu z Ducha świętego
 Począł się z zaćmienia.

Offertorium.

Przyjmij Panie łaskawy,
 Ofiary złożone,
 To wino i chleb prawy,
 Od Ciebie stworzone,
 Ażeby Twe święte Ciało,
 I krew przemienione,
 Żywym, zmarłym zjednało
 Na wieki obronę.

Sanctus.

Do Boga nasze głosy
 Niechaj się podnoszą,
 I trzykroć pod niebiosy
 Z Aniołami głoszą:
 O Święty! Święty! Święty!
 Zastępów nasz Boże!
 Lud do wiary przyjęty
 Niech Cię czcić pomoże.

Podniesienie.

Dajemy w tym momencie
 Bogu prawdziwemu
 Pokłony, w Sakramencie
 Dziwnie zakrytemu.
 Wzrok, smak i dotykanie
 W Tobie się omyła;
 Słów tylko Twych słuchanie
 W wierze nas posila.

* * *

Na krzyżuś bóstwo Twoje
 Ukrył, tu i ciało
 Taisz przed nami swoje,
 Które tam wisiało.
 Ten cud, któryś z miłości
 Uczynił dla ludzi,
 Niech do dziek i wdzięczności
 Serca nasze wzbudzi.

Agnus.

Cud się wielki przed nami
 Chrześcijanie staje,
 Pod chleba przymiotami
 Pan nam siebie daje.
 Tu Ciało ubóstwione,
 Krew Jezusa żywa,
 Na Ołtarzu złożone,
 Tai się, ukrywa.

Ite missa.

Gdyśmy już wysłuchali
 Mszy świętej o Boże!
 Niech lud który Cię chwali,
 Twa łaska wspomóż.
 Błogosław nam łaskawie,
 Przyjmij tę ofiarę
 Ku Twojej większej czci, sławie,
 Oddal od nas karę.

Msza.

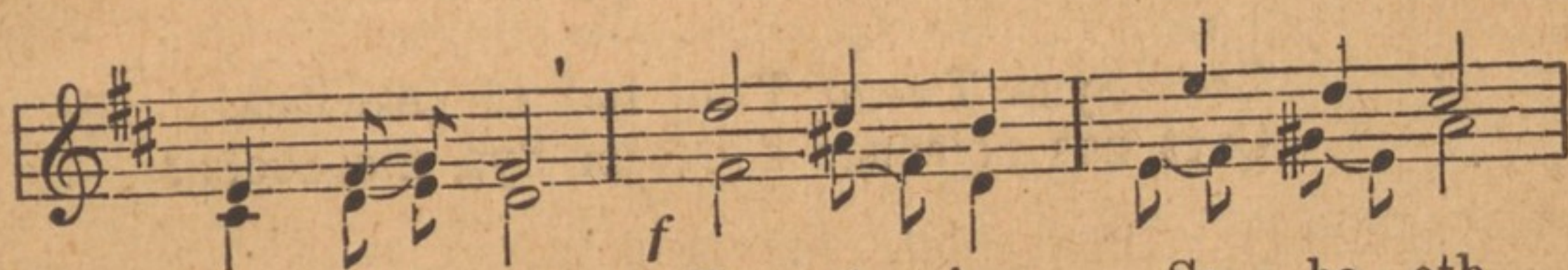
43. Kyrie.

Pomału.

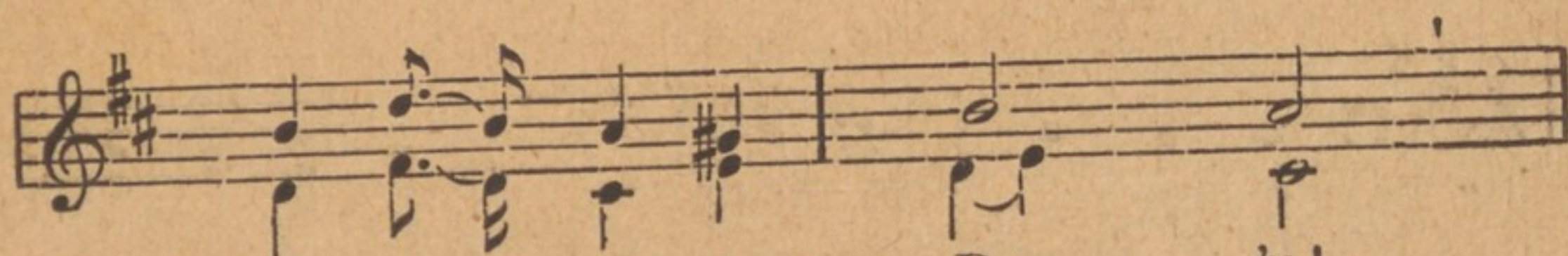
K. Kurpiński.

1. Na stopniach Twe - go u - pa - da - my
2. Przy niej do Cie - bie lud pod - no - si

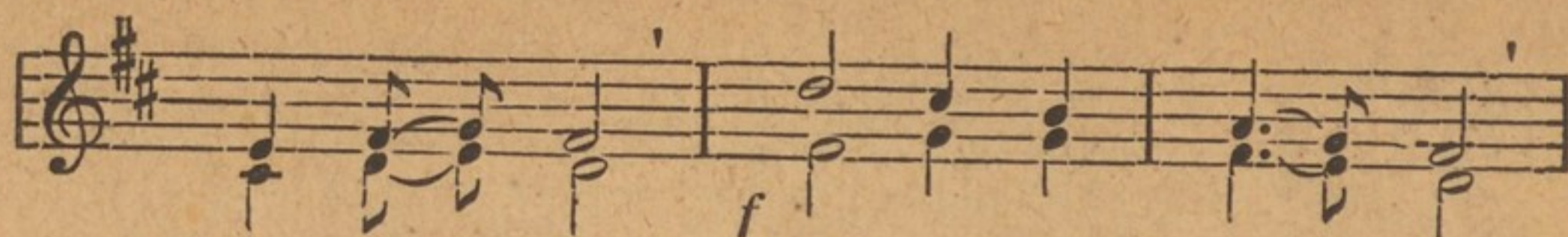
1. tro - nu, Po - tę - żny Sa - ba - oth,
2. pie - nie, Niech go ła - ska - wie

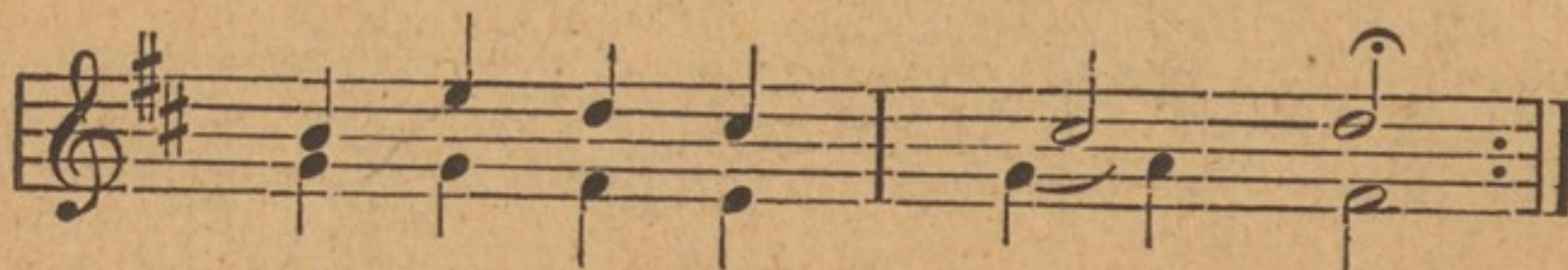
1. Wie - ku - i - sty Bo - że!
2. Twa do - broć wy - słu - cha.

1. Ja - każ o - fia - ra mil-szą Ci być
2. Wlej w ser-ca na - sze po - bo - żno - ści

1. mo - że, Nad tę o - fia - re
2. du - cha, I o - bróć - na nas

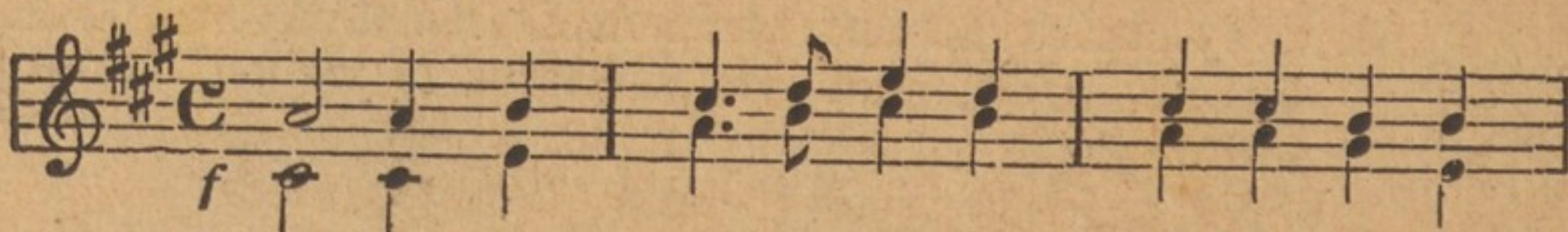
1. Chry-stu - sa za - ko - nu.
2. Oj - cow-skie wej - rze - nie.

3. Niech ta ofiara w Niebieskie podwoje
Wzniesie się z pieniem i kadzideł wonią,
Niech łzy pokuty od kar nas uchronią
I ubłagają miłosierdzie Twoje.

4. Już nie obrzędem dawnego kościoła,
Krew na ołtarzach leje się bydlęca,
Lecz Syna Twego Twój lud Ci poświęca,
Czyż nas pojednać z Ojcem Syn nie zdoła?

44. Gloria.

Wesoło, żywo.

1. To - bie cześć, To - bie wieczna chwała, Oj - cze
2. Ty Bo - że, Sy - nu Bo - ga, coś nowem przy -

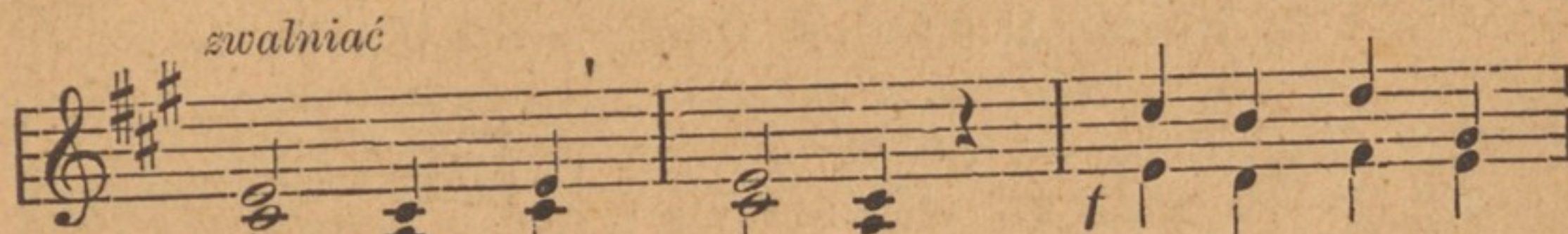
1. Bo - że, Coś stworzył wszystkie rze - czy
2. mie - rzem, Dzie - ci z Oj - cem i zie - mią

1. i rzą-dzisz wszyst - ki - mi, Od-wróć od
2. z niebio - sy zje - dno - czył, Ty, któ - ryś

1. nas, co po-kój du-szy mieszać mo - że,
2. za ród lu-dzki Krew swoją wy - to - czył,

1. I spraw, niech po - kój za-kwi-tnie na
2. O - kryj nas Two-jej o - pie - ki pu-

1. zie - mi.
2. kle - rzem.

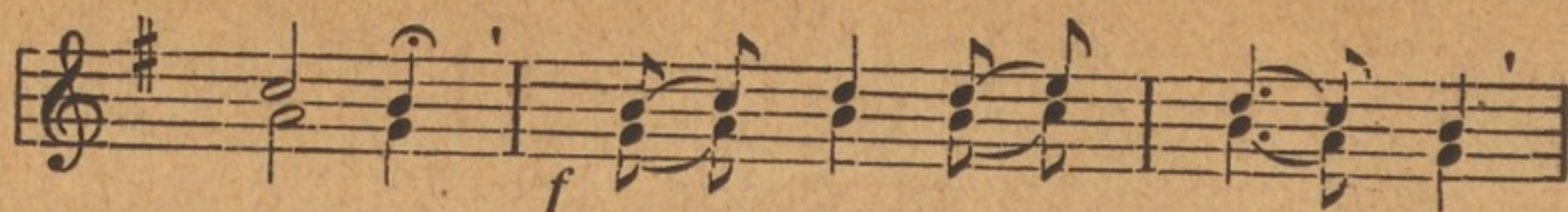
3. I Ty, który jękami strapionych dotknięty,
Raczysz srogą sumienia uśmierzając wojnę,
Lać niebieskie pociechy w serca bogobojne,
Przyjm cześć i dzięki Boże, Duchu Święty.

45. Graduale.

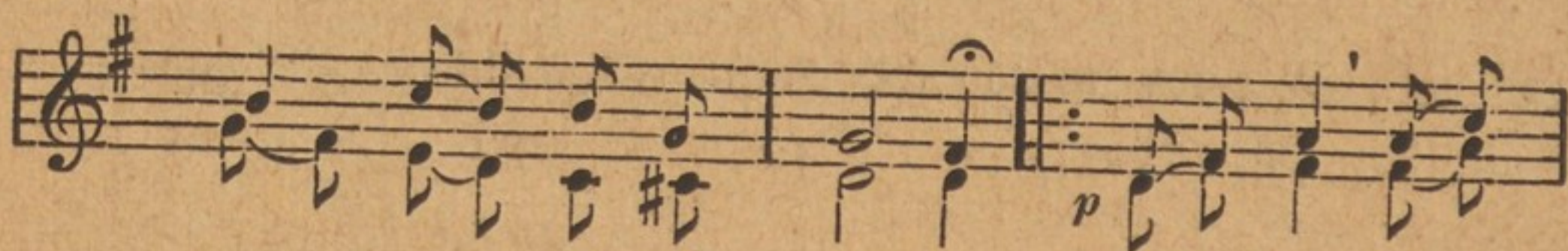
Umiarkowanie.

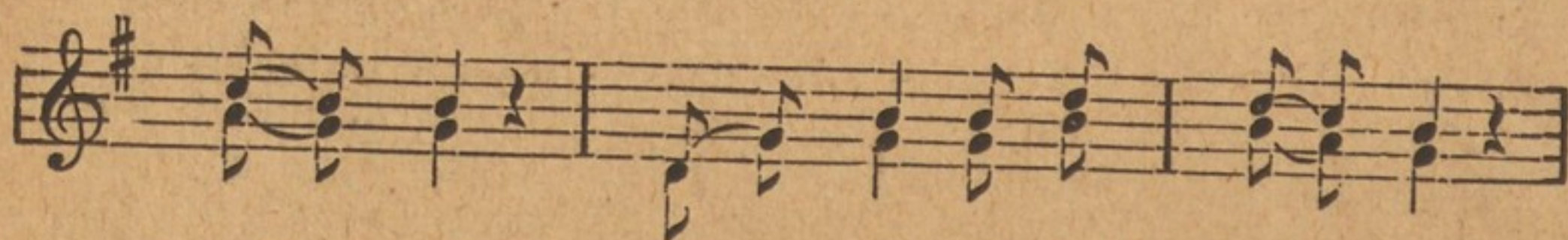
1. Po - wstań - cie lu - dy na głos niebios
2. O Ty, któ - re-go dzie - ła nie po

1. Pa - na, Niech zie - mia ca - ła
2. je - te U - wiel - bia wszel - kie

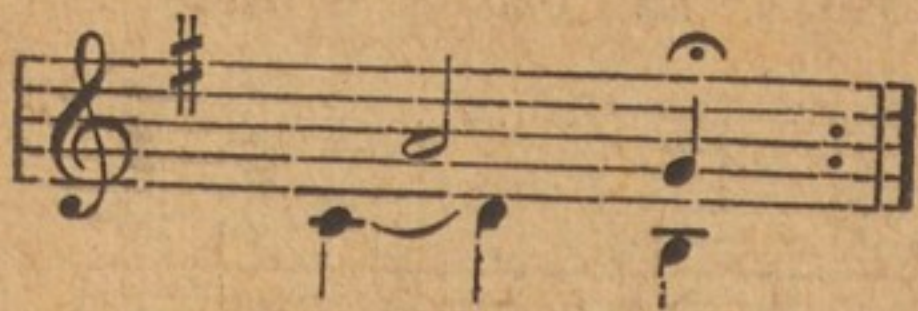
1. mil - cze - nie za - cho-wa; O - to Bóg
2. ży - ją - ce stwo - rze-nie; O - czyść me

1. ży - wy przez u - sta ka - pła - na,
2. ser - ce, by Twe prawdy świę - te,

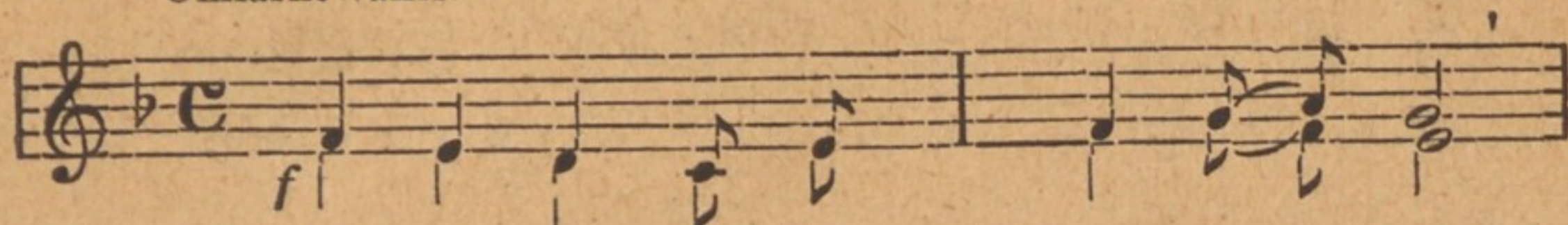
1. Od - wie-cznej pra - wdy gło-sić bę-dzie
2. Zna - la - zły go - dne go-dne tam schro-

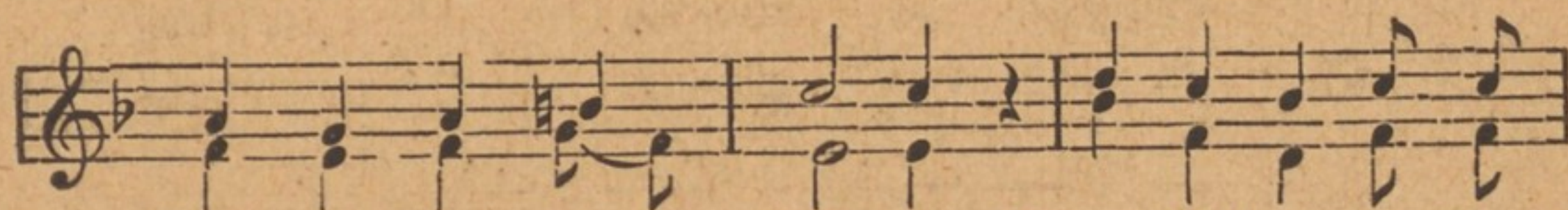
1. sło - wa.
2. nie - nie.

46. Credo.

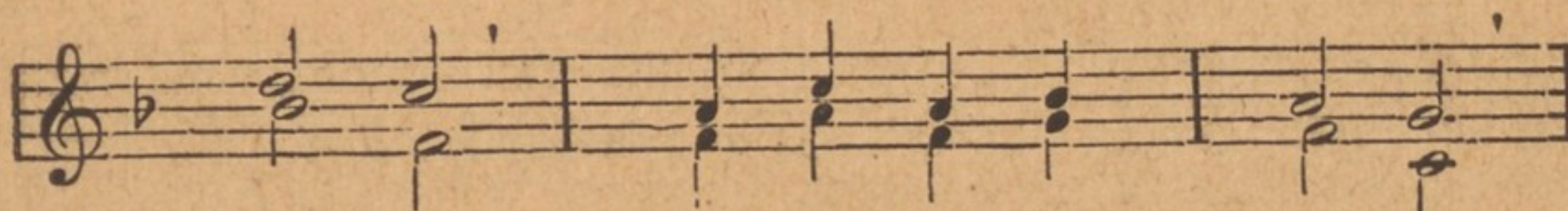
Umiarkowanie.

1. Wie-rzę w Bo - ga je - dne - go,
2. On z Ma-ry - i Dzie - wi - cy

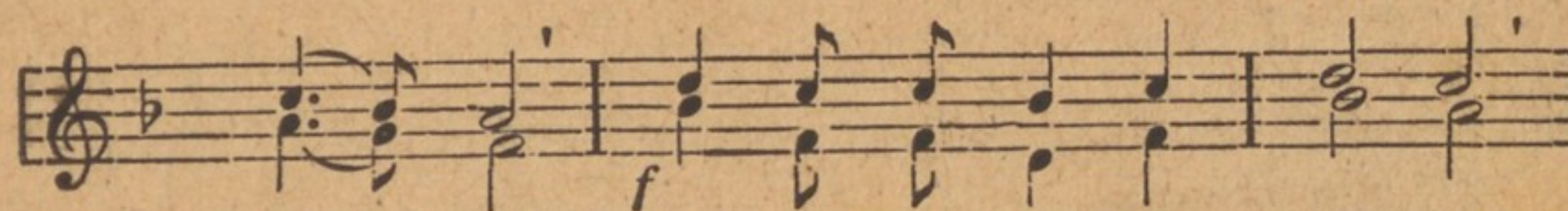
1. Twór-cę nie - ba, zie-mi, Wszystkich o - ku wi-
2. i Du - cha wcie - lo - ny, Sta - pił z niebios na

1. do - mych i taj - nych i - stno - ści;
2. zie - mię w czło - wie - czéj o - so - bie;

1. I w Sy - na zro - dzo - ne - go przed wie - ki wszyst-
2. I pod Pontskim Pi - ła - tem za nas u - mę-

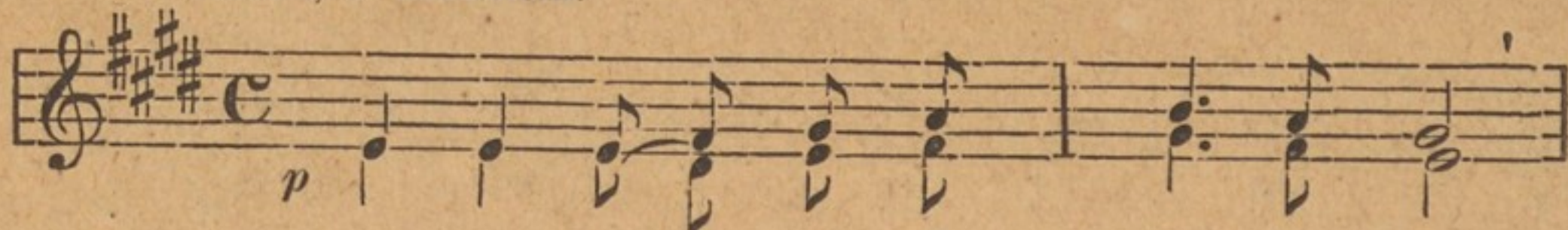
1. ki - mi Je - zu - sa, Bo - ga z Bo - ga,
2. czo - ny, U - marł dla do - bra lu - dów

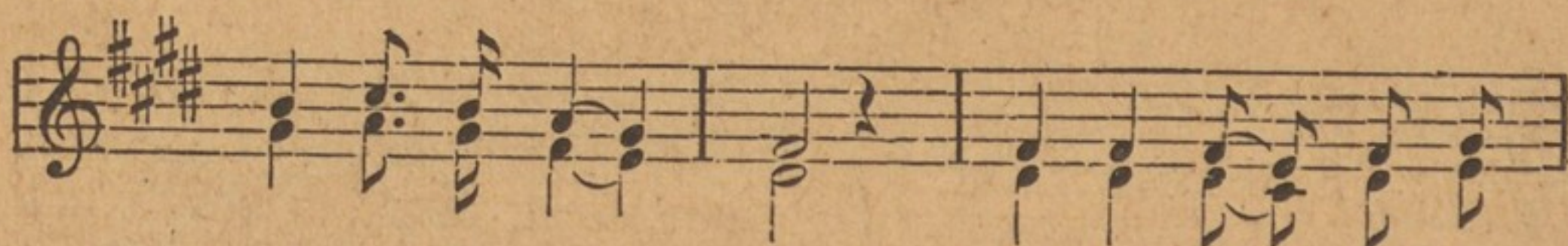
1. i świa - tło z świa - tło - ści.
2. i spo - czy - wał w gro - bie.

47. Offertorium.

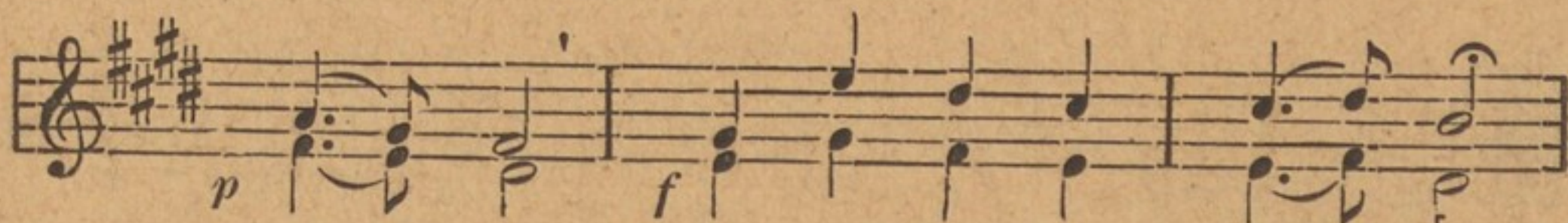
Pomału, z uczuciem.

1. U nóg świę - tych oł - ta-rzów Twych
2. Z głę-bo - kiem ta - je - mni-cę tę

1. u - po-ko - rze - ni, O - fia - ru - jem Ci
2. święcim ucz-cze - niem, Któ-ra w no-wym za-

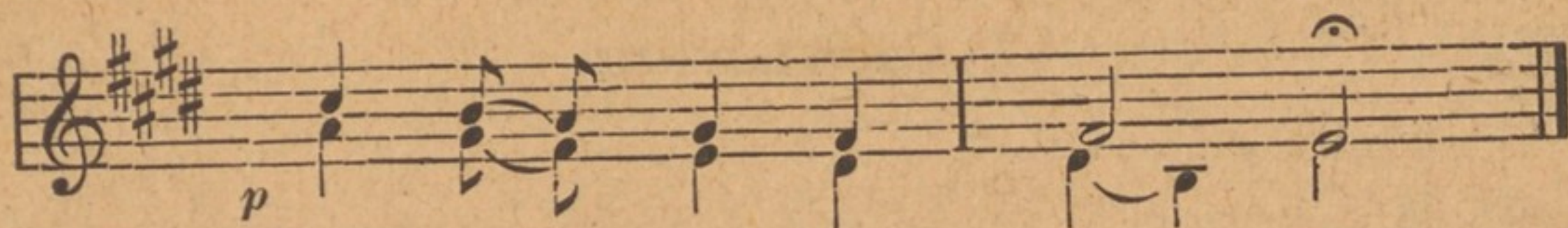
1. Bo - że dar chle - ba i wi - na,
2. ko - nie speł-nia za - kon sta - ry,

1. Któ-ry się wkrót-ce sło - wy ka-pła-na za-
2. Ta - je - mni - cę, co grun - tem jest Chrystusa

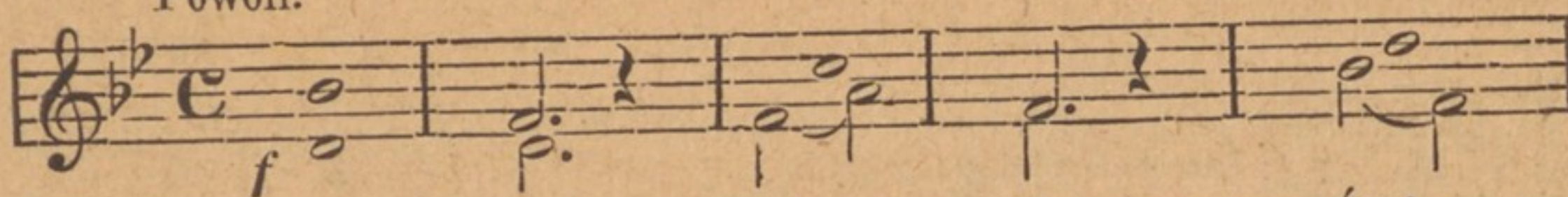
1. mie - ni, w praw - dzi - wą krew i cia - ło
2. wia - ry, Rę - koj - mią ła - ski nie - bios

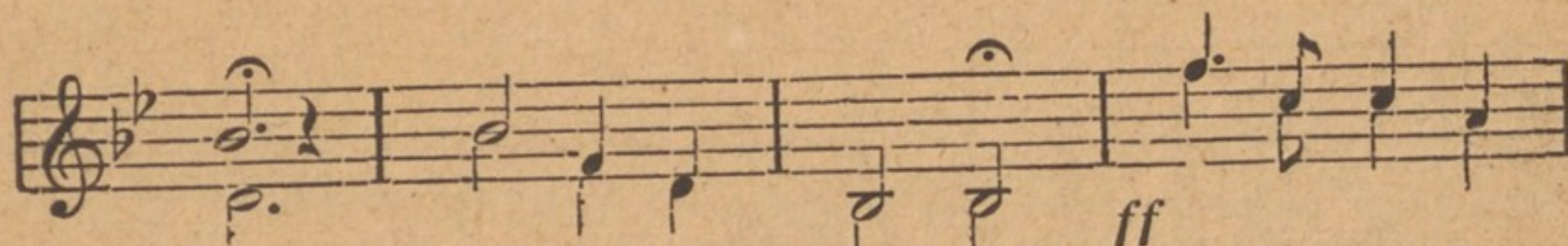
1. Bo - ga, Twe - go - Sy - na.
2. I świa - ta zba - wie - niem.

48. Sanctus.

Powoli.

Świe - ty! Świe - ty! Świe -

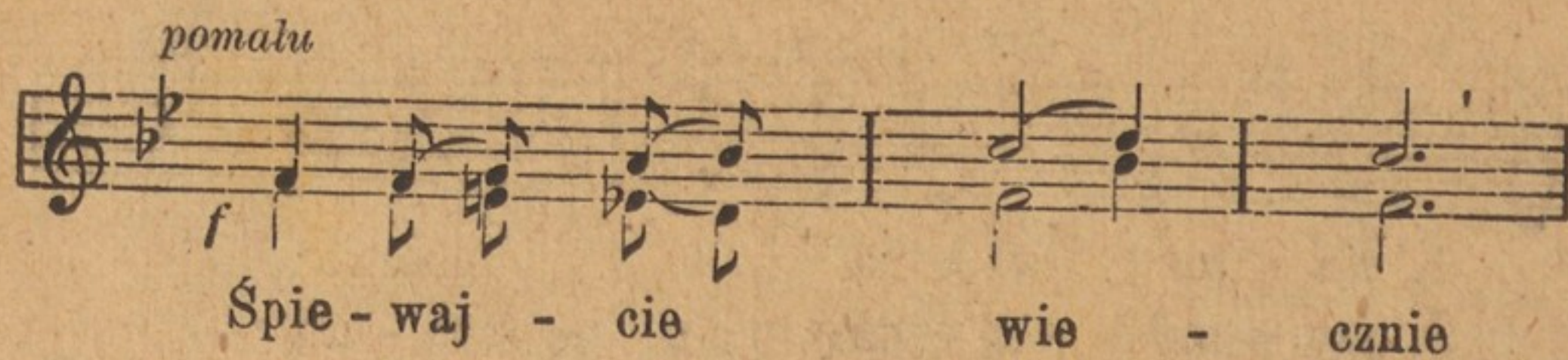
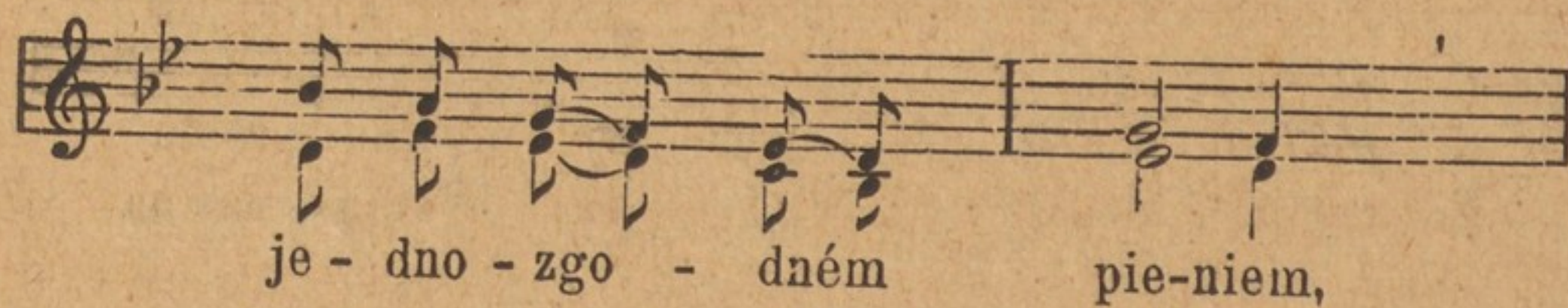
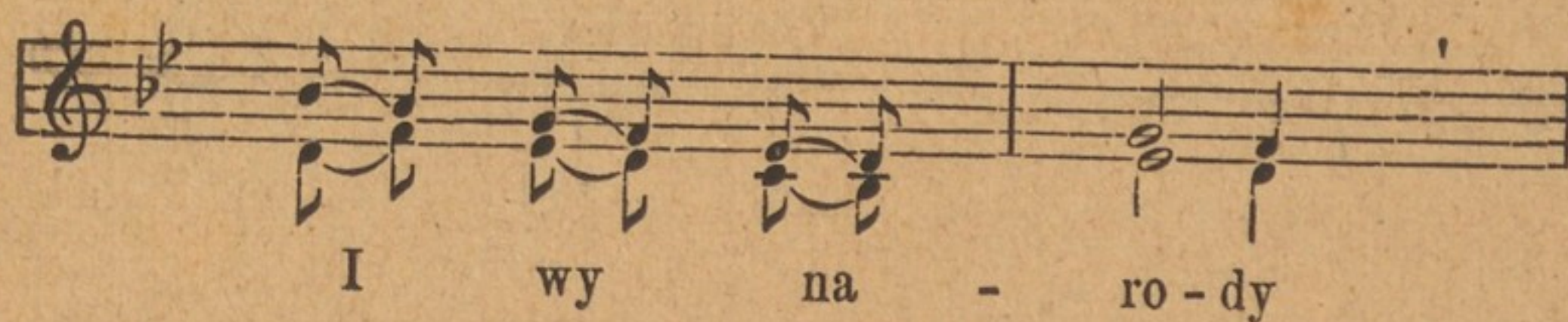
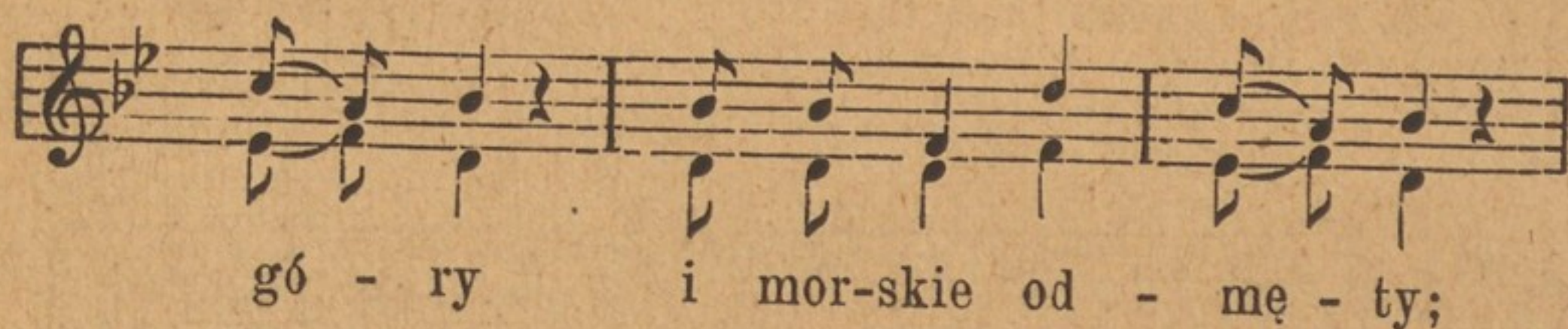
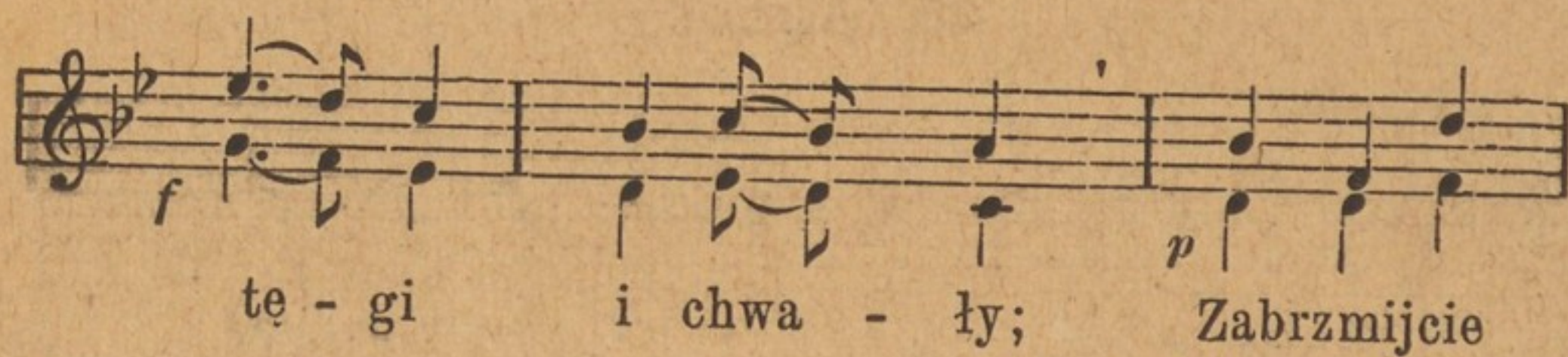
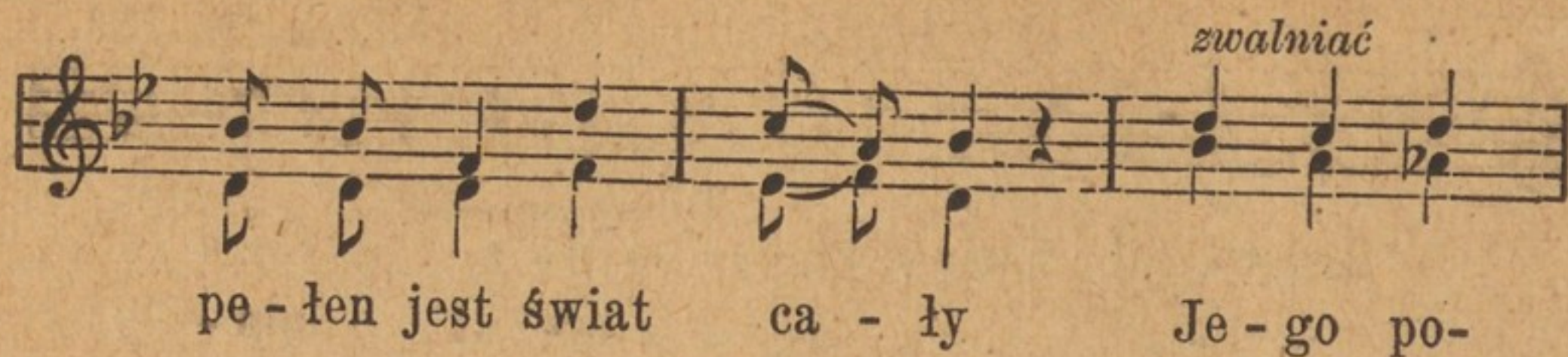

ty! Władz - ca za - stę - pów; Pan Bóg niepo -

Trochę prędzej

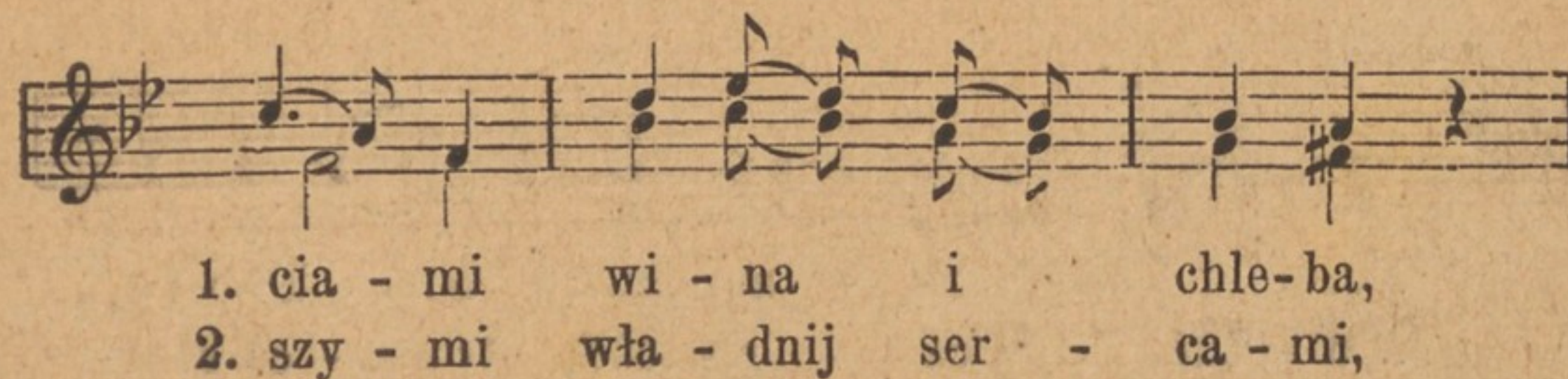
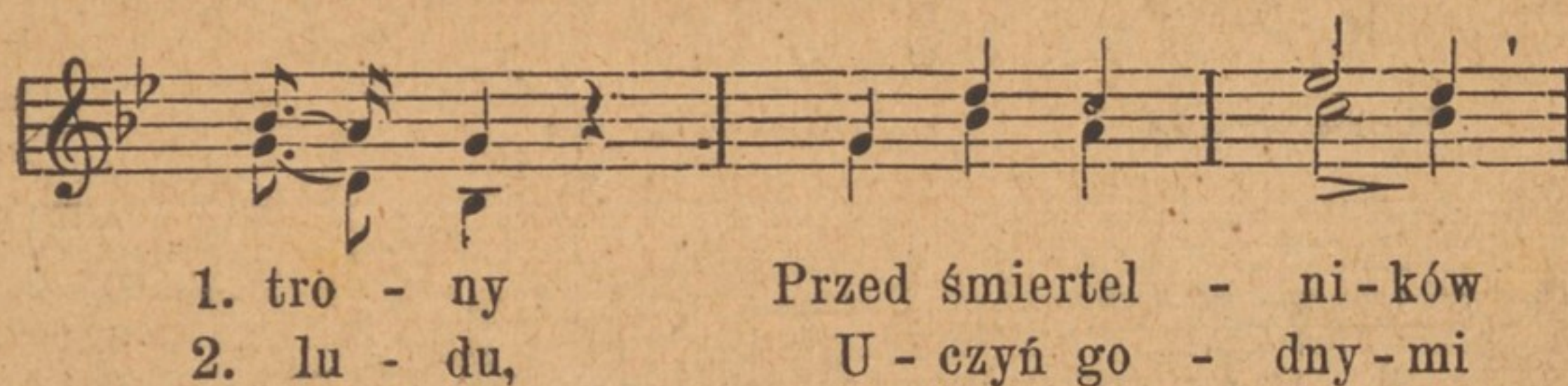
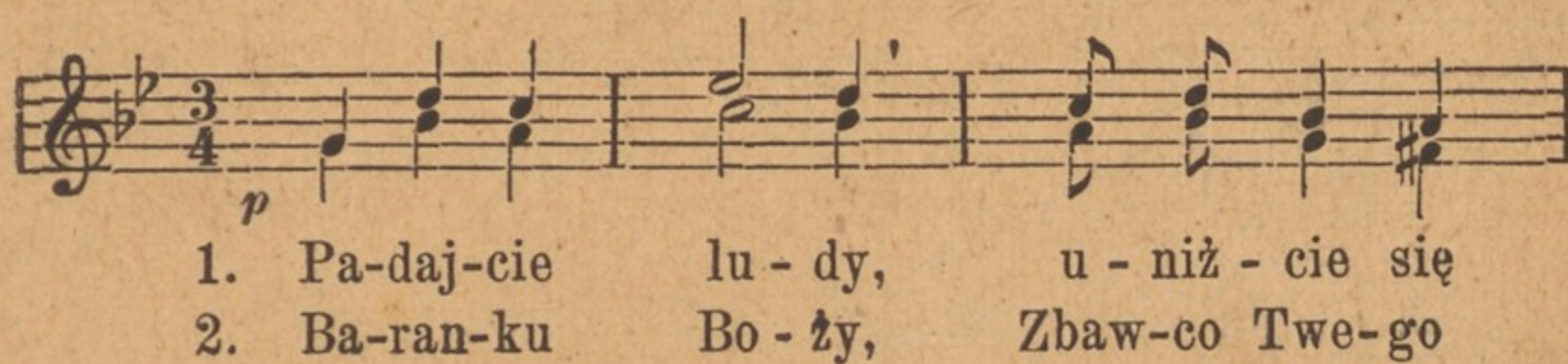
ję - ty. Peł - ne jest nie - bo,

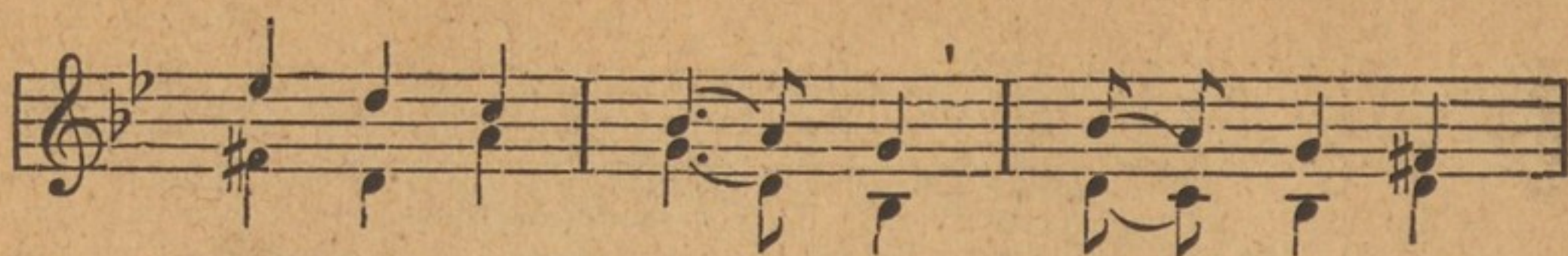

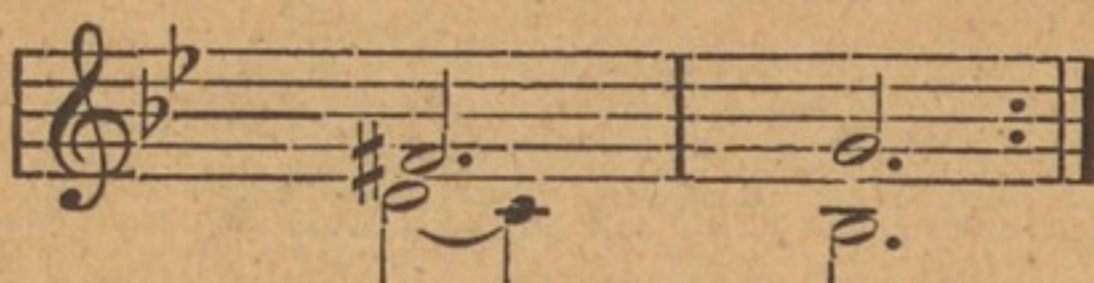
49. Agnus.

Pomału.

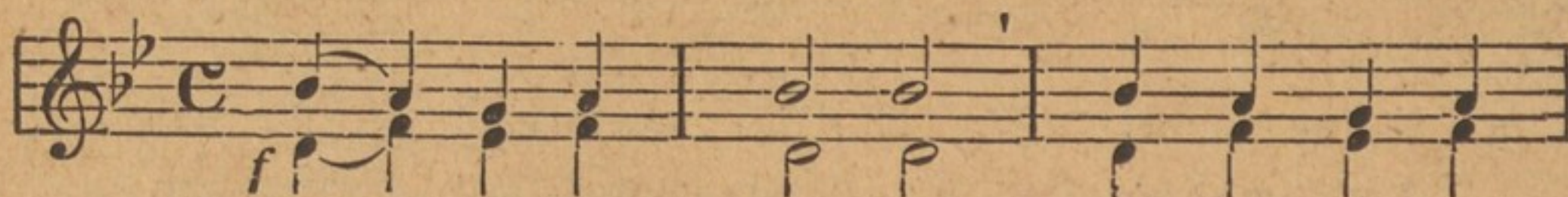
1. Bóg zstąpił z nie - ba, Bóg zsta - pił
2. I mie-szkaj z na - mi I mie-szkaj

1. z nie - ba.
2. z na - mi.

50. Na Benedykcyą.

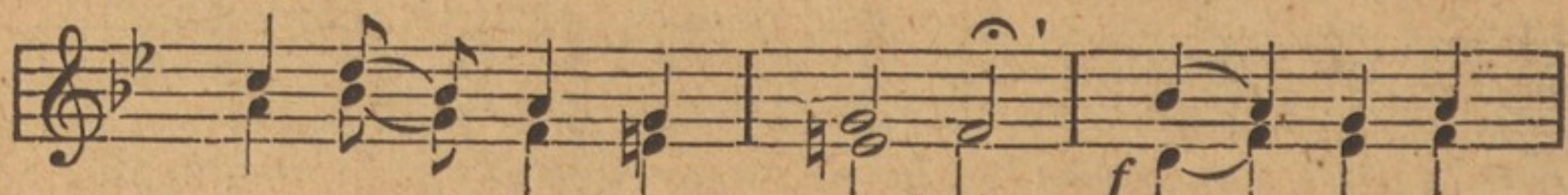
Umiarkowanie.

1. Bło - go-sław Bo - że Two - je - mu lu -
2. Wzbudź miłość eno - ty, Wzbudź w nas żal za

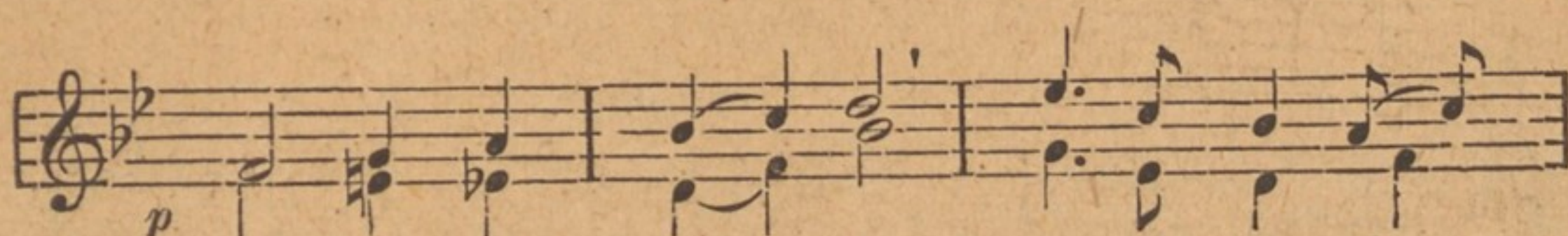
1. do - wi, Przyjm tę o - fia - re
2. grze - chy, Po - ku - tu - ją - cym

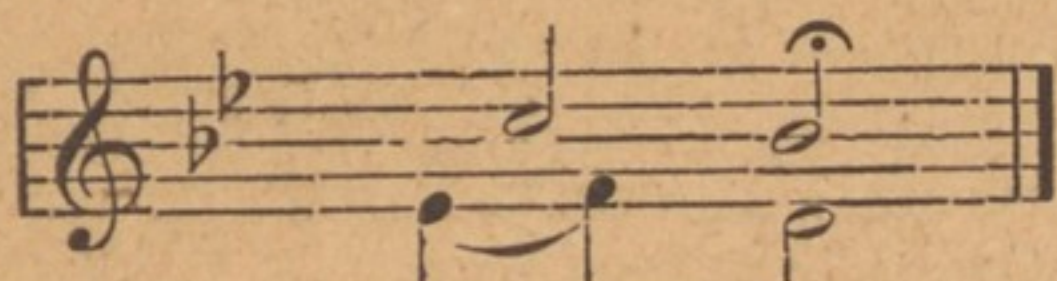
1. czci i dziek - czy - nie - nia; Niech Two - ja
2. o - każ Oj - ca li - tość; W ser - ca stra -

1. ła - ska du - cha w nas od - no - wi,
2. pio - nych wlej świę - te po - cie - chy

1. I u - to - ru - je dro - gę do zba -
2. I daj nam zgo - de po - kój i ob -

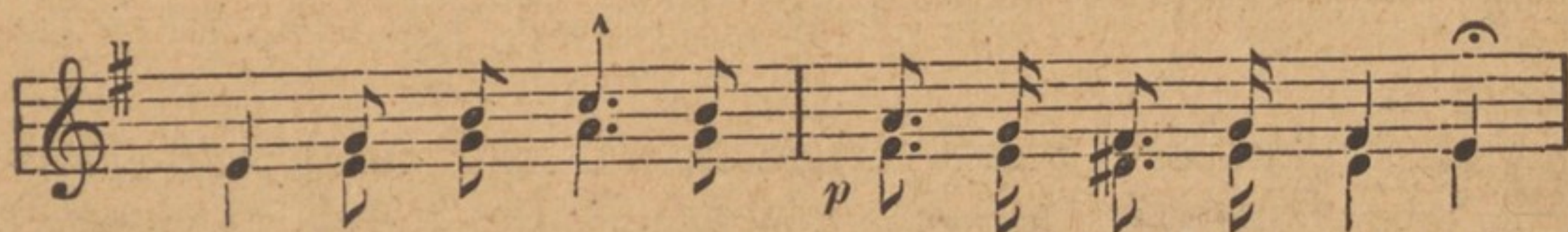
1. wie - nia.
2. fi - tość.

51. Nad mogiłą kolegi.

J. Czubski.

1. Zmarły ko - le - go! dziś cię zie - mia grzebie
2. Ta - ki los wszystkich spo - ty - ka na zie - mi,

1. Z wy - ro - ków te - go, co kró - lu - je w nie - bie.
2. Rozstać się mu - si z ser - ca naj - droż - sze - mi.

1. Nad To - bą pła - cze stro - ska - na ro - dzi - na,
2. Tyś nas wprzód odbiegł, łza nam więc przy - sto - i,

1. Two - i ko - le - dzy i wiernych dru - ży - na.
2. Lecz Bóg za - smu - cił, On cio - sy za - go - i.

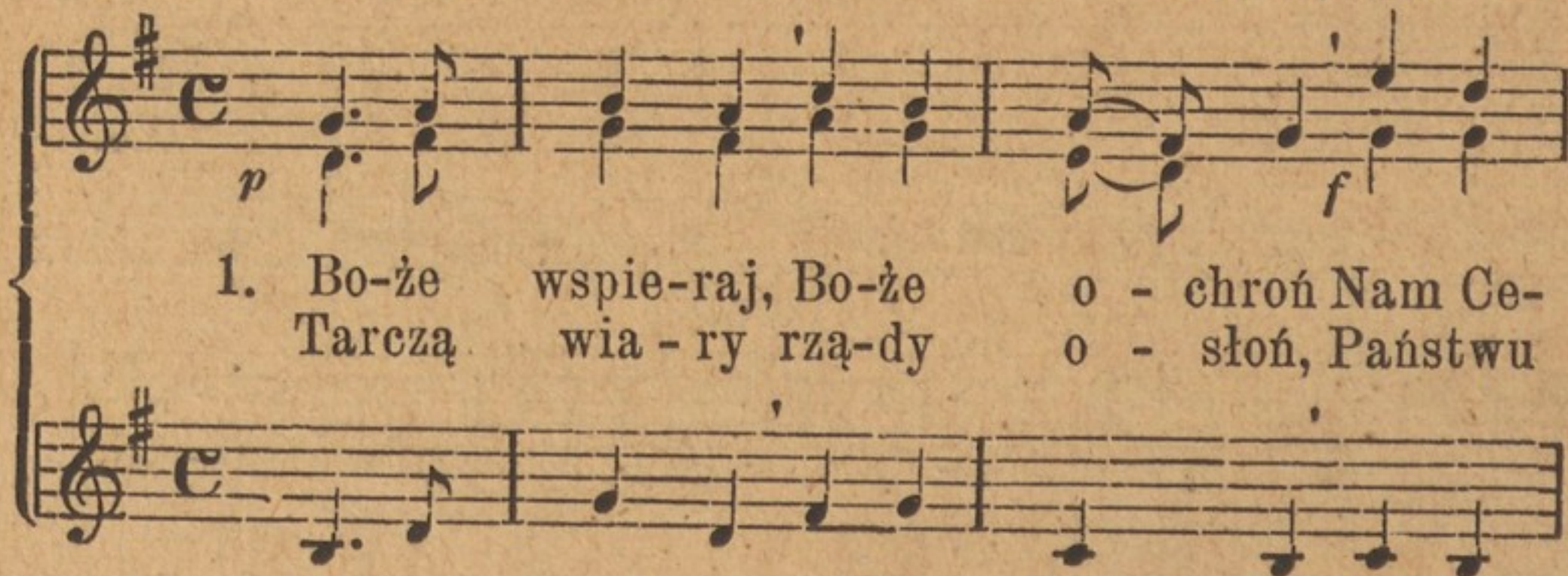
3. Zasnąłeś w Panu, my ci dziś nucimy,
Lecz do widzenia, wkrótce się ujrzymy,
Żegnamy ciebie, wnet się oczy zmróżą,
Jak ci dziś służym, potem nam usłużą.

4. Wzrastałeś w cnocie, krótkoś żył na świecie,
Bóg cię powołał już w młodości kwiecie.
W Jego opiece będziesz tam bezpieczny,
On duszy twojej da spoczynek wieczny.

52. Hymn narodowy.

Uroczyście.

J. Hayden.

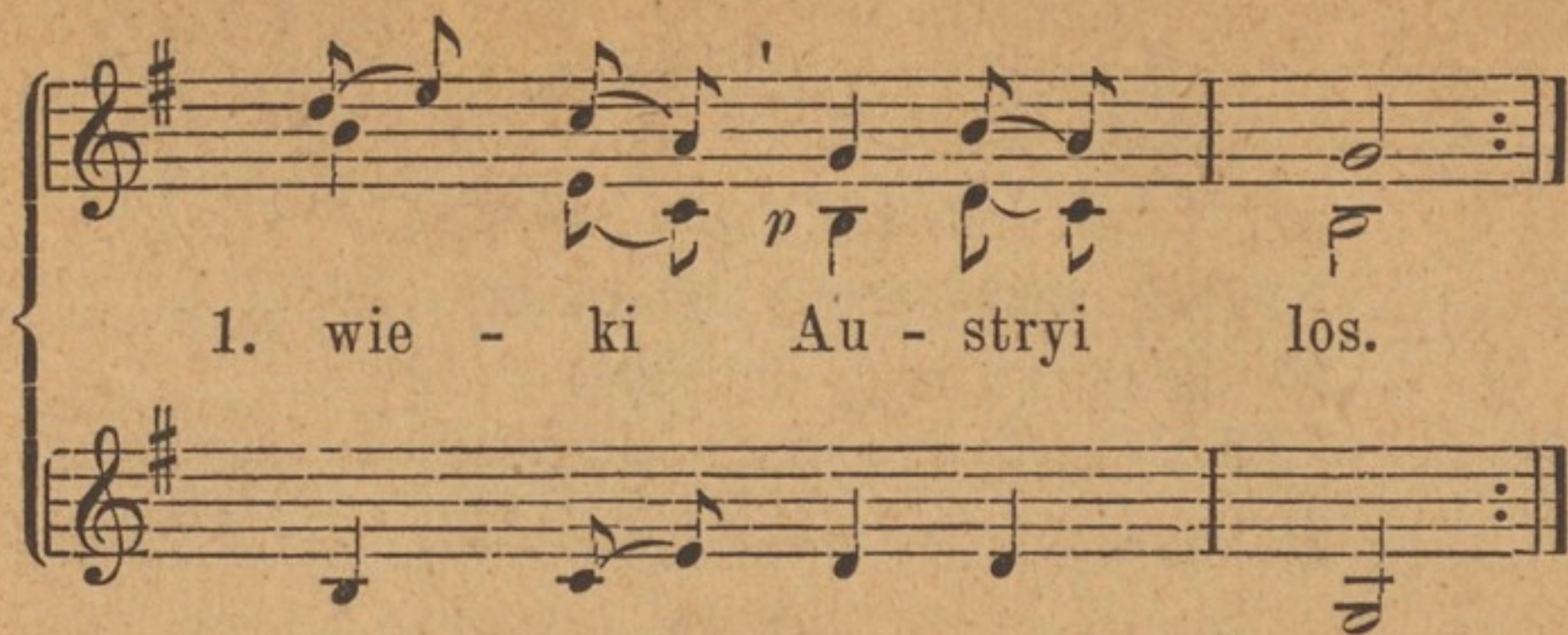
1. Bo - że wspie - raj, Bo - że o - chroń Nam Ce -
Tarczą wia - ry rzą - dy o - słoń, Państwu

1. sa - rza i nasz kraj, Broń-my
je - go si - łę daj.

1. przod - ków Je - go ko - ron, Zwróćmy

1. wszel - ki wro - ga cios, Bo z Habs-

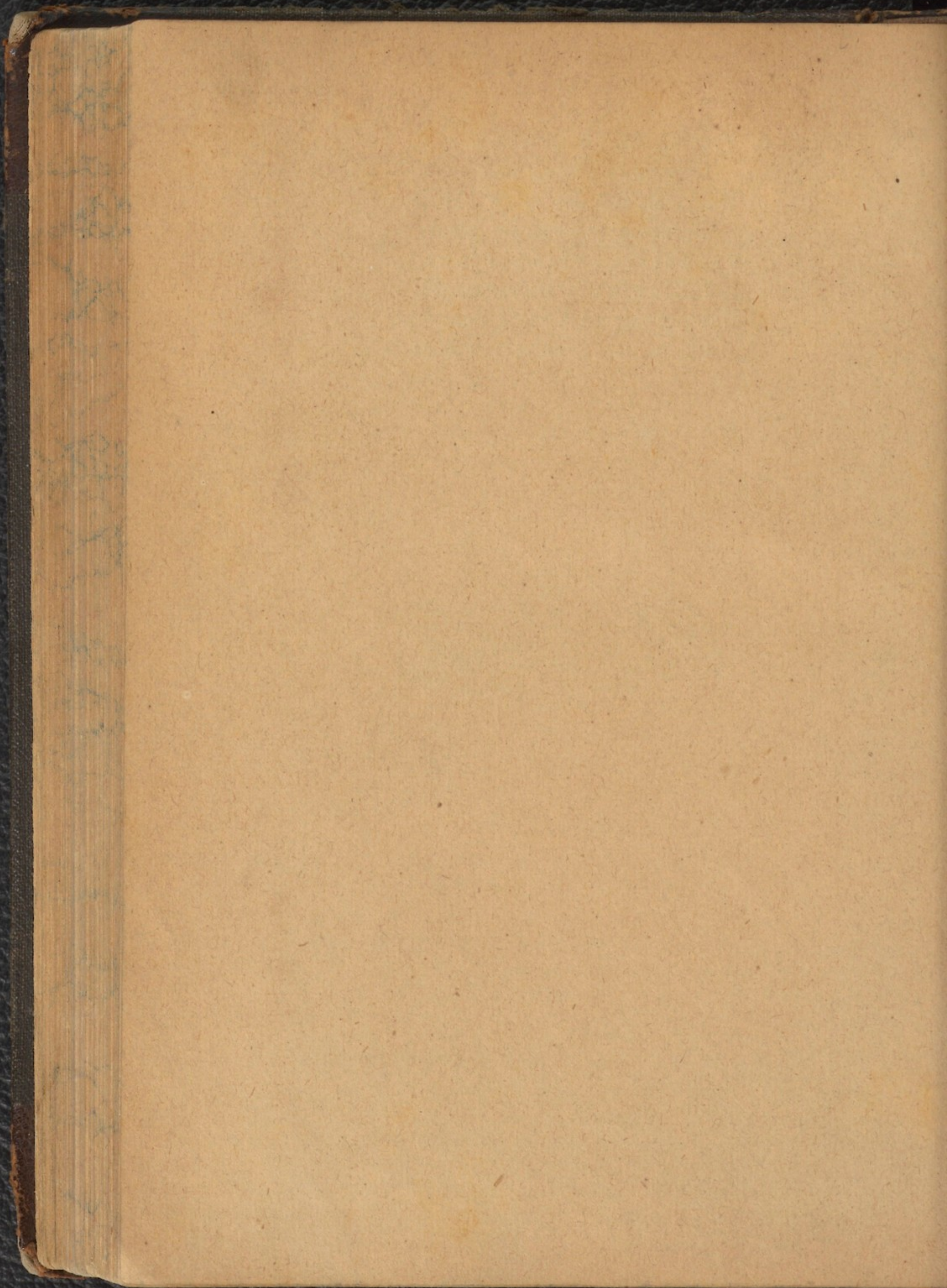
1. bur - gów tro - nem złą - czon jest na

2. Obowiązkom swoim wierni,
 Strzeżmy pilnie świętych praw,
 W ich obronie niech się spełni
 Powołanie do cnych spraw.
 Pomni, jak to skroń żołnierza
 Świetnie zdobi lauru krzew —
 Nieśmy chętnie za Cesarza,
 Za Ojczyznę, mienie, krew!
3. Ludu pilnej pracy zbiory
 Niech osłania zbrojna moc;
 Niechaj kwitną ducha twory,
 Niech rozpędza światło noc.
 Austryi Boże daj wślawienie,
 Na szczyt chwały racz ją wznieść,
 Słońca Twego skłoń promienie
 Ku jej szczęściu, na jej cześć!
4. Spólność, jedność powołania
 Niech przenika wszystek lud,
 Bo złączonych sił działania
 Zdolne przemóc wszelki trud.
 Dążąc spolem ku celowi,
 Chciejmy bratnio siły zlać;
 Szczęść Monarsze, szczęść krajowi,
 Austrya będzie wiecznie stać!

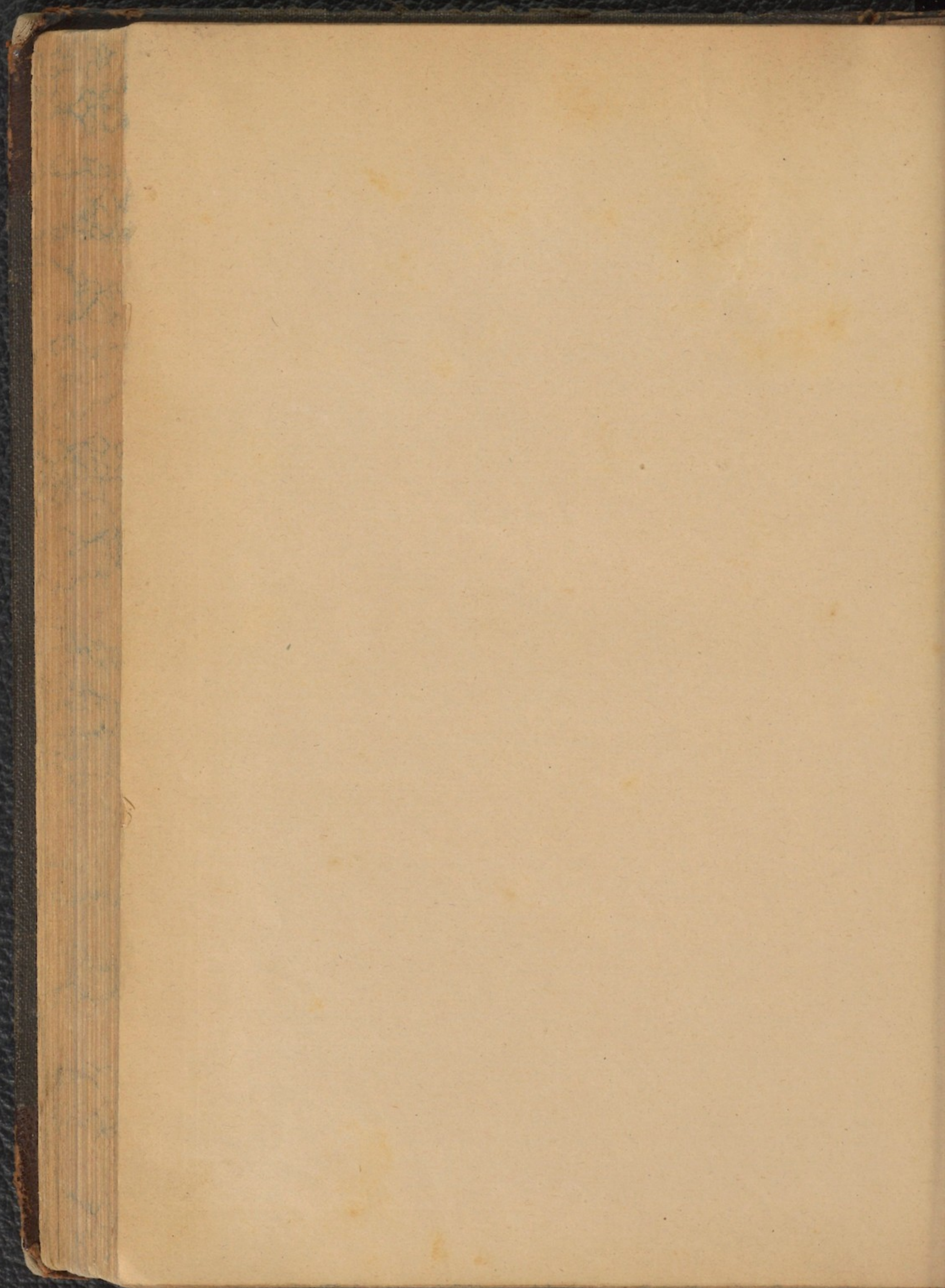
5. Przy Cesarzu mile włada
Cesarzowa, pełna łask,
Wszystek lud Jej hołdy składa,
Podziwiając cnót Jej blask.
Franciszkowi Józefowi
I Elżbiecie Boże szczęście,
Habsburskiemu szczęście domowi,
Sława Jemu, chwała, cześć!

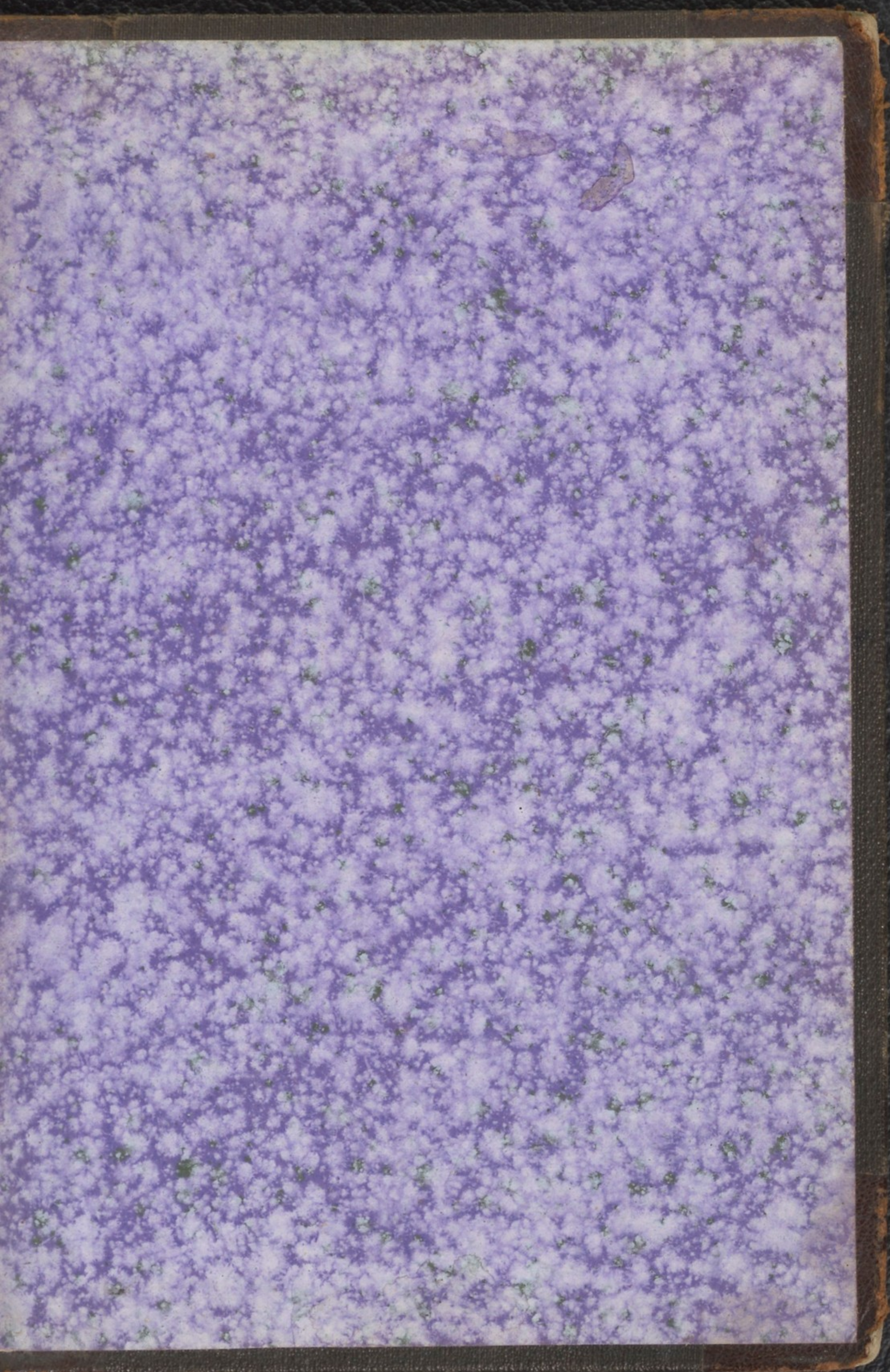

120 —

207

I. 4076¹ - 4077²⁻⁴

Mus.